XXVII. évfolyam. 13. szám. Ára: 1,80 Ft 1971. április 1.

Ludas Matyi

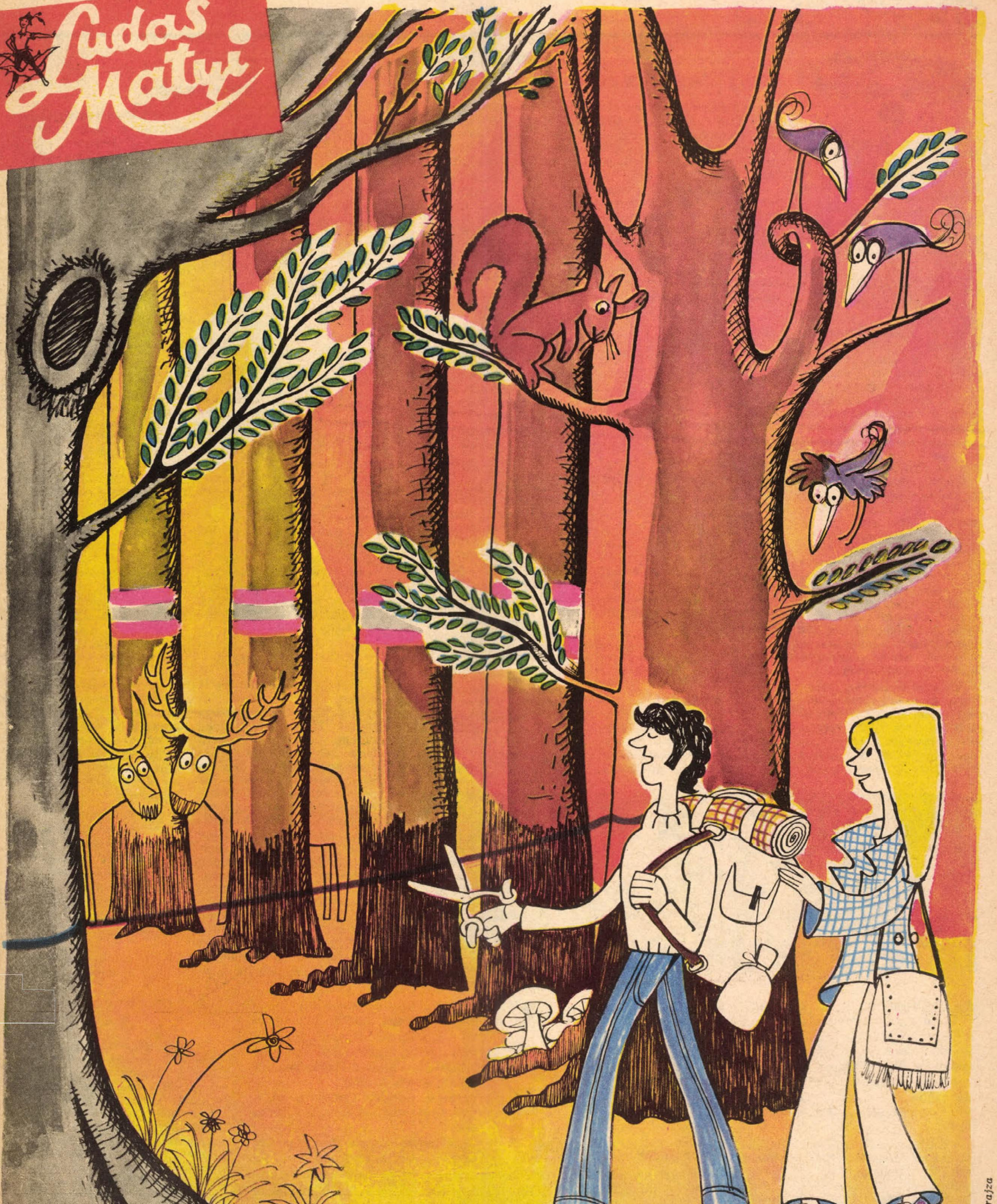

Tót Gyula rajza

— A tavaszt ezennel ünnepélyesen megnyitom...

KEDVES LUDAS!

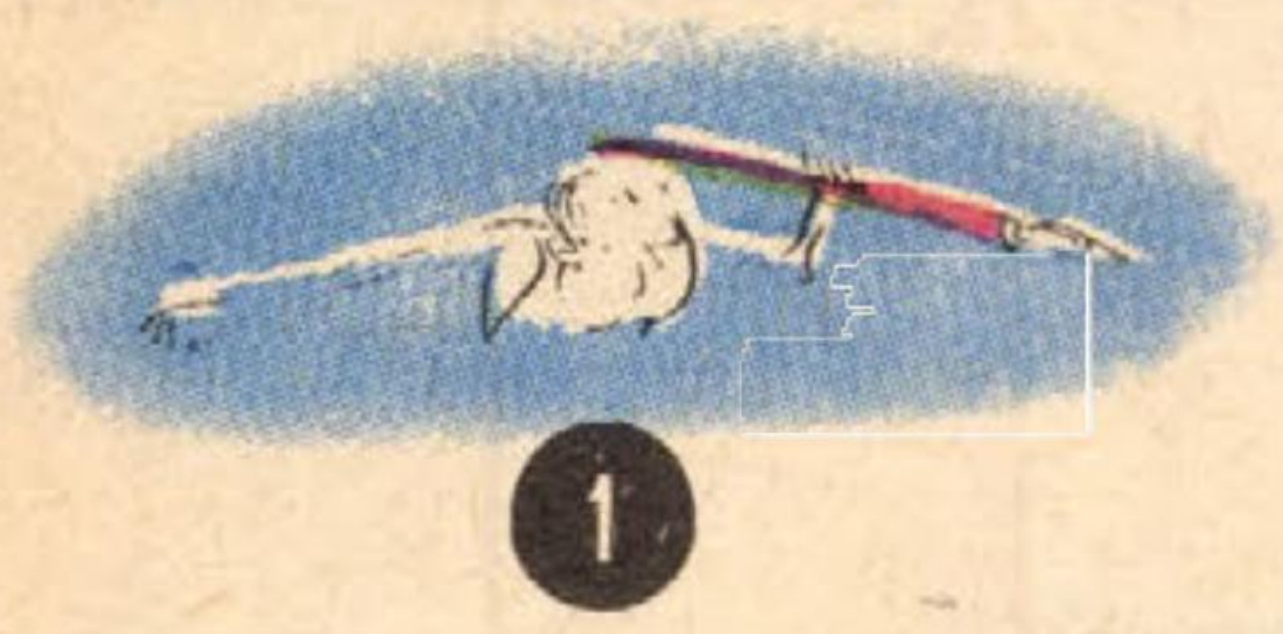

SZÉLJEGYZETEK

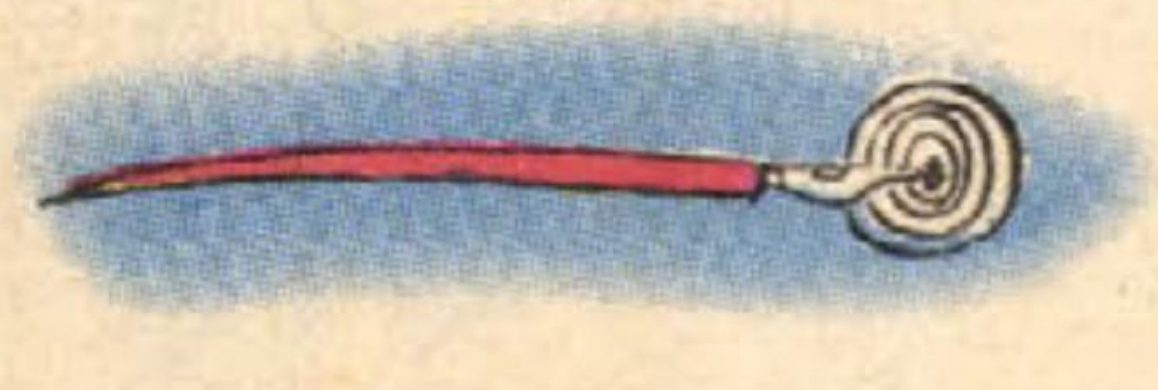

①

VÁLASZ POMÁZRA

Levelet kaptunk Pomázról, a szép nevű Orgona utcából. Azt írják:

„Két szivattyús kút volt a környékünkön. Az egyik, a közelebbi, nagyon bővizű volt. A másik minden nyáron kiszáradt. A közeli, jó vizű kút tavaly váratlanul felmondta a szolgálatot, s azóta sem javították meg. Így aztán kénytelenek voltunk naponta többször is az 500 méternyire levő kútra járni vízért. Amikor az is elromlott, magánházak ásott kútjaiból szereztük be mindennapi vízszükségletünket. Most, sajnos, egy kút sem használható, mert fertőzött a vize. Érdeklődd meg, kedves Ludas, ha lehet, mikorra oldják meg a problémánkat?

Van egy másik kérdésünk is: mi lesz az utcánk végében levő patakhíddal? Életveszélyes volta miatt tavaly nyáron lezárták a gépkocsik elől, de a gyalogos forgalom továbbra is ott zajlik le, sok száz ember használja, az iskolából hazatérő gyerekek ott játszadoznak mindennap, a korhadt, törött deszkájú, kidőlt korlátú hídon ...”

Jártunk a pomázi tanácson, de a híd sorsára vonatkozóan semmi érdemleges sem sikerült megtudnunk. Ismerik a híd jelenlegi állapotát, s „amint mód lesz rá”, meg is fogják csináltatni. Hát ez bizony nem megnyugtató válasz, különösen, ha figyelembe vesszük, hogy a híd nem tegnap óta van ilyen tarthatatlan állapotban!

A víz ügyében már biztatóbb a helyzet. A szomszédos Fűzfa utcában rohamtempóban lefektetik a vezetéket, s talán egy hónapon belül folyni fog a víz az utcai csapokból. Akkor már az Orgona utcaiaknak *csak* 3—400 métert kell menniük a vízért. Tekintve, hogy ezt a távot, a telt vödrökkel, enyhén lejtős partoldalon felfelé kell megtenni, én egy hónap múlva se szívesen vállalnék nagymosást az Orgona utcában!

②

REKLÁM

Az Astoria-aluljáró egyik vitrinjében, a Madách Kamara Színház tavaly októberi plakátja porosodik. Nem jutott még eszébe senkinek, hogy ki kellene cserélni. Nem csoda, hisz messze van ide a színház: egy villamosmegállónyira.

A Lenin körút 23. számú ház egyik kirakatában a Madách Színház tavaly októberi plakátja porosodik. Ez sem szúrt még szemet senkinek. Ide is messze van a színház: legalább két háznyira.

③

KRIMI

Titokzatos körülmények között eltűnt a boltokból a pestiek egyik kedvenc csemegéje, a vékony karikákra vágott, zsírban ropogósra sütött krumpli.

Nekem már akkor gyanússá kezdett válni, amikor megváltoztatta a nevét, és rósejbni helyett burgonyaszziromnak tituláltatta magát. A Kék fényből tudom, hogy a kettős névhasználat milyen hasznos annak, aki arra törekszik, hogy nyomát tévesszék. Azt is a Kék fényből tudom, hogy ilyen esetekben a legtanácsosabb a társadalom segítségét kérni.

Ezúton fordulok tehát a Ludas Matyi olvasótáborához: segítsenek felkutatni a rósejbni (alias: burgonyaszirom) néven közismert ínyencfalatot. Eltűnésekor ízléses celofánzacskót viselt.

(radványi)

ÉJJEL SÜSSÜNK?

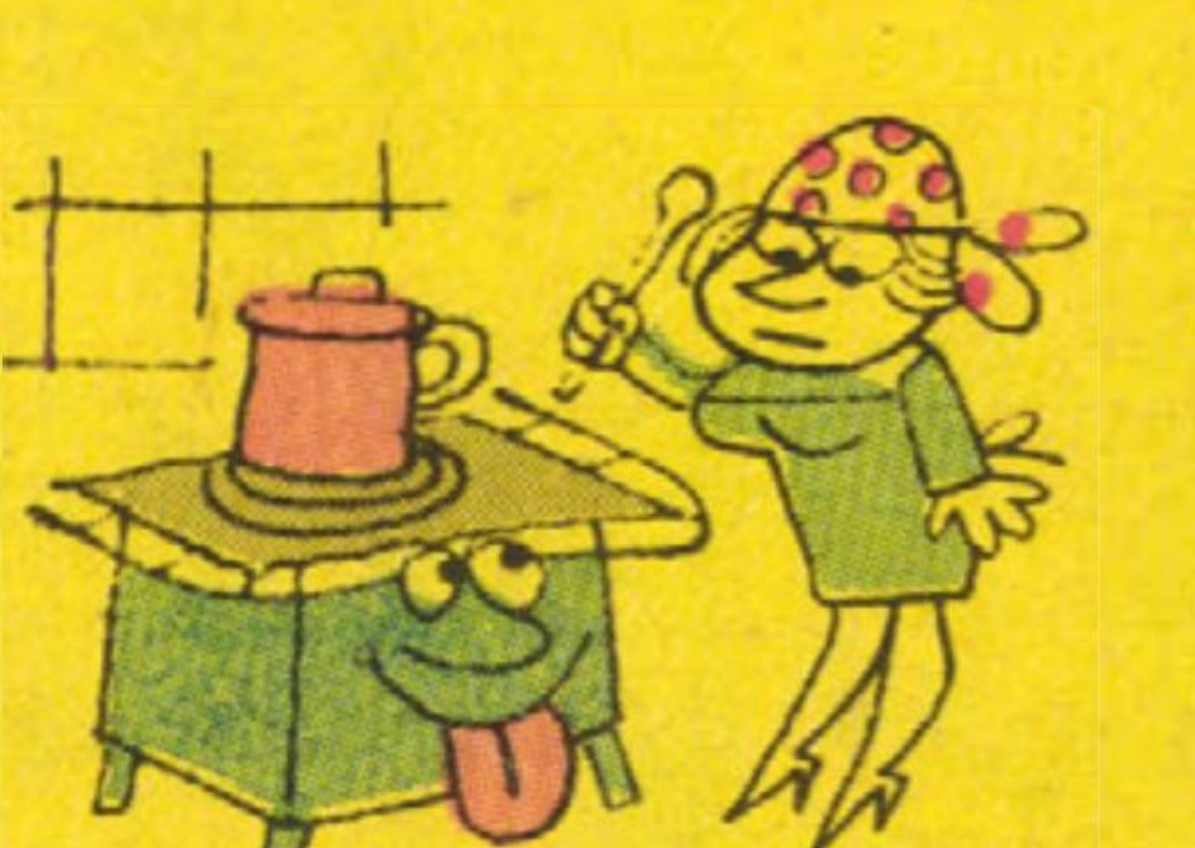

A mi háromemeletes házunkban a lakók a fürdőszobai vízmelegítőt és a konyhai gáztűzhely sütőjét csak éjjel tudják megfelelően használni. Főzni is csak kétszer annyi idő alatt lehet, mint rendes gázszolgáltatásnál. Különösen szombaton és vasárnap. A tűzhely lángja csak enyhén pislákol, mint egy mécsesé. Egy kicsit nagyobb nyomást kérnénk, ha lehet, kedves Gázművek!

S. E.
Budapest X., Gergely u. 50.

TÖRZSSZÁMOZÁS

Március 12-én kaptam kézhez a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság III. 1-én kelt körlevelét, melyben arról értesítenek, hogy nyugdíjas törzsszámomat megváltoztatták. Ennek következtében szíves elnézésemet kérik, hogy március hónapban néhány nappal később fogják a nyugdíjamat kézbesíteni. Mindenesetre időben gondoskodnak az én nyugdíjam beosztásáról: 12-én értesítenek, hogy a rendelkezésemre álló további 16 nap (ui. 28-án kapom a nyugdíjat) esetleg 20 vagy 25 nap lesz, ez tőlük függ.

Rendkívüli mértékben meglepett a fent idézett körlevél és hirtelen arra gondoltam, mit szólna a törzskönyvezés átszervezője, ha az ő fizetését néhány nappal később utalnák ki? Nem lehetett volna a törzskönyvezést szakaszosan úgy végrehajtani hogy ne a nyugdíjasok kerüljenek hátrányba emiatt?

Szeretném még hozzáfűzni, hogy a körlevél által jelzett halasztásra a Közért nem hitelez.

Madarász Ernőné
a 153—36916 törzsszámú
nyugdíjas

VARJUK A VILLANYT

A telket, ahol jelenleg is lakom, 1957-ben vásároltam az OTP-től, az új osztásból. Ekkor persze még villany nem volt sehol. Nem sokkal később villamosították a telepet, és a mi utcánkban is lerakták az oszlopokat, de mivel akkor még itt ház nem volt, a tatanácsülésen úgy határoztak; elviszik a villanyt olyan helyre, ahol már laknak. Ígérték, ha majd a telken felépül a ház, azonnal bevezetik a villanyt. Most már 1967 óta itt lakom, sőt mások is laknak már errefelé, de villanyt nem kapunk. Első ízben 1968-ban reklamáltunk, akkor azt a választ kaptuk, hogy nincs rá pénz. 1970-ben megvolt a pénz, a tanácsülés meg is szavazta a 23 000 forintot erre a célra. Ekkor jött közbe, hogy egyesültünk Örkénnyel, s ezért vagy másért, de a megígért villamosítás elmaradt.

Ahhoz, hogy ezt a pár házat is bekapcsolhassák a hálózatba, nem szükséges nagyon sok pénz: meg lehetne oldani 6—7 oszloppal. No meg egy kicsit többet kellene törődni a külső kerületekben élők gondjaival.

Czapek Györgyné
Hernád, Lehel út 15.

VAGY ZAJOS LIFT – VAGY SE ZAJ, SE LIFT

Másfél éves lakóházunkban kezdettől fogva aránylag nagy zajjal közlekedett a lift. Február eleje óta ez a zaj olyan erőssé vált, hogy az ajtók és ablakok remegése kíséri a lift működését. A pihenés, a gyermekek elaltatása egyre lehetetlenebb. A lakók kérésére a házkezelőség levélben és telefonon sürgette a javítást. Március elején megjelentek a Felvonószerelő Vállalat alkalmazottai, és hajlandónak mutatkoztak a lift kikapcsolására.

A kilencemeletes házban természetesen nem állhat a lift, ha egyébként működőképes, tehát minden maradt a régiben.

Nem lehetne jobb megoldást is találni?

A Duna u. 1. számú ház lakói
Nyergesújfalu

Lehet néhány perccel több?

Mint újságíró, főleg technikai újdonságok ismertetésével foglalkozom, fokozott érdeklődéssel és örömmel olvastam tehát a napilapokban a Hajdu szuper automata mosógép hirdetését: „*... a háztartási gépek királya ... 5 kg száraz ruhát 10 perc alatt kimos, kicentrifugál*”.

Általában ismerem a külföldi mosógépek műszaki adatait. Szidtam is magamban a Hajdúsági Iparművek élhetetlenségét, hogy egy ilyen hiperszuper teljesítményű, messze a világszínvonalon felüli mosógép létrehozását egy szűkszavú hirdetésben jelenti be, ahelyett, hogy Budapestre csődítené az egész világ műszaki sajtóját, a viláqlapok műszaki-tudományos rovatainak szerkesztőit, hogy megismerkedjenek ezzel a csúcsteljesítménnyel, és közölhessék lapjaikban: a magyar háztartásigép-ipar az egész világot maga mögé utasította. Ugyanis átnéztem archívumomban az olasz, svéd, nyugatnémet, angol, amerikai mosógépek prospektusait, és megállapítottam, hogy ezek mennyire elmaradottak: kb. két óráig tart, amíg a beléjük helyezett 5 kg ruhát kimossák, kicentrifugálják.

Már neki is ültem, hogy távirati tudósítást küldjek néhány külföldi szaklapnak a magyar technika feltűnéstkeltő eredményéről, amikor a kezembe került a „T/71” műszaki magazin most megjelent 1. száma, amelyben kétoldalas hirdetés ismerteti a Hajdu szuper automata mosógép előnyeit. Mégpedig: az előmosás 14 percig tart, majd 1,5 percig centrifugál, ezután vizet vesz fel a mosáshoz, amely 21 percig tart, 3 percig ismét centrifugál, ezután ötszöri öblítés következik (ennek időtartamát nem adja meg), végül pedig 6 perces befejező centrifugálást végez. A Hajdu igen előzékenyen megkíméli a hirdetés olvasóit a részidők összeadásától, az utolsó mondat ugyanis így hangzik:

„A teljes mosási program időtartama átlagosan 2 óra.”

Ejnye! Tehát két óra? És nem 10 perc, ahogy a napilapokban olvashattuk?

Úgy látszik, a Hajdúsági Iparművek reklámosztályán, ahol mindkét hirdetést fogalmazták, forradalom tört ki: az egyik hirdetésszöveg-író detronizálta a másik hirdetésszöveg-író elmeszüleményét, a háztartási gépek királyát.

Hevesi Endre

A CÍMZETT VÁLASZOL

Kiss Alajosné kaposvári olvasó panaszára közlöm, hogy Dunaújváros állomás felvételi épületében nincs külön váróterem, hanem a csarnok van berendezve padokkal. Ez a helyiség padlófűtéses. A padozat alatt keramit idomok között kering a melegvíz. Ilyen körülmények között — különösen erős hideg idő esetén — a panaszos által igényelt szobahőmérséklet valóban nem érhető el. Intézkedtem, hogy a tisztaságra a jövőben Dunaújváros állomáson még nagyobb gondot fordítsanak.

Dr. Szabó Tibor,
a MÁV pécsi igazgatóságának
vezetője

ELSŐ OSZTÁLYÚ ÉTTEREM

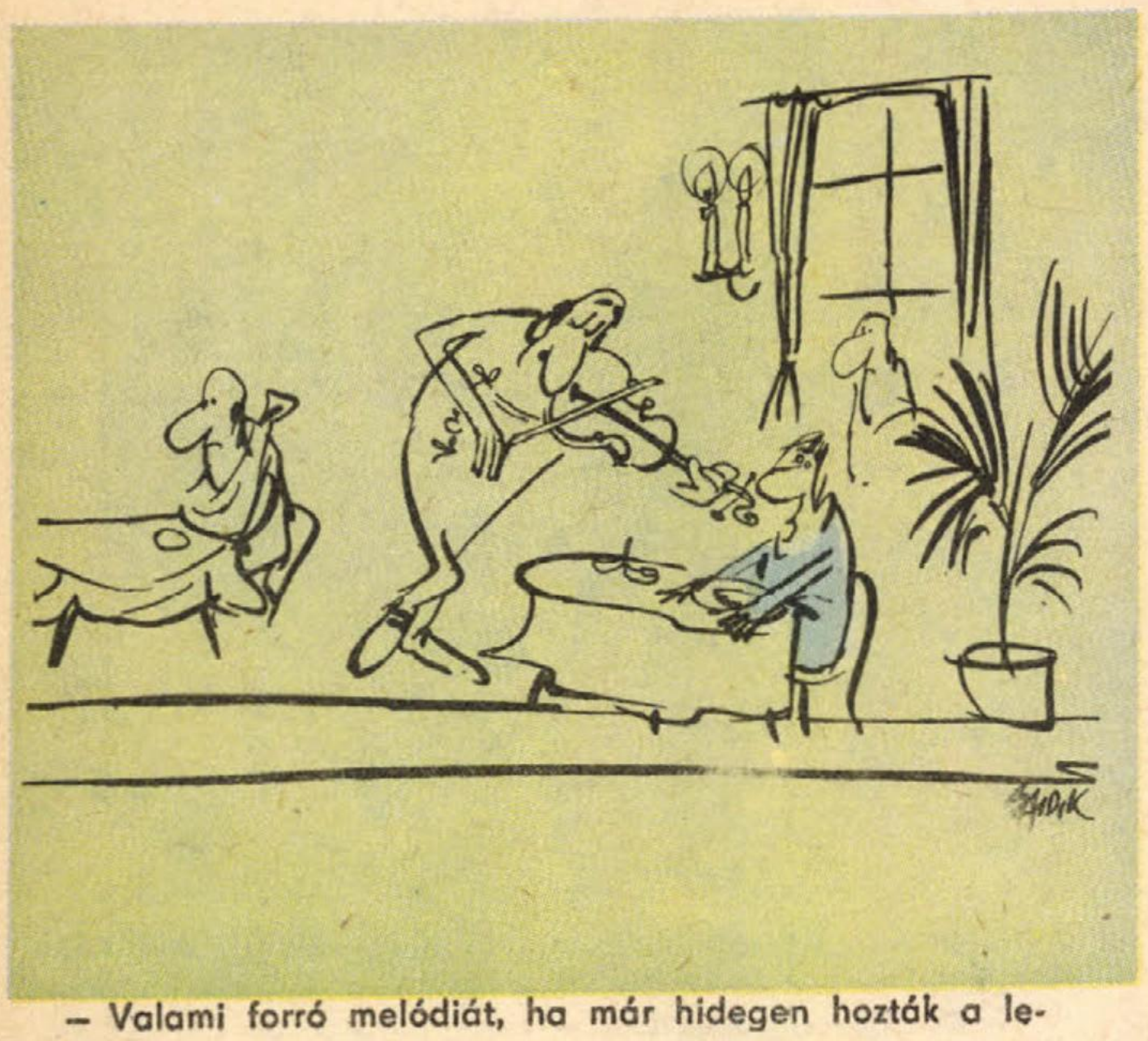

– Valami forró melódiát, ha már hidegen hozták a levest...

LAOSZI INVÁZIÓ

Erdei Sándor rajza

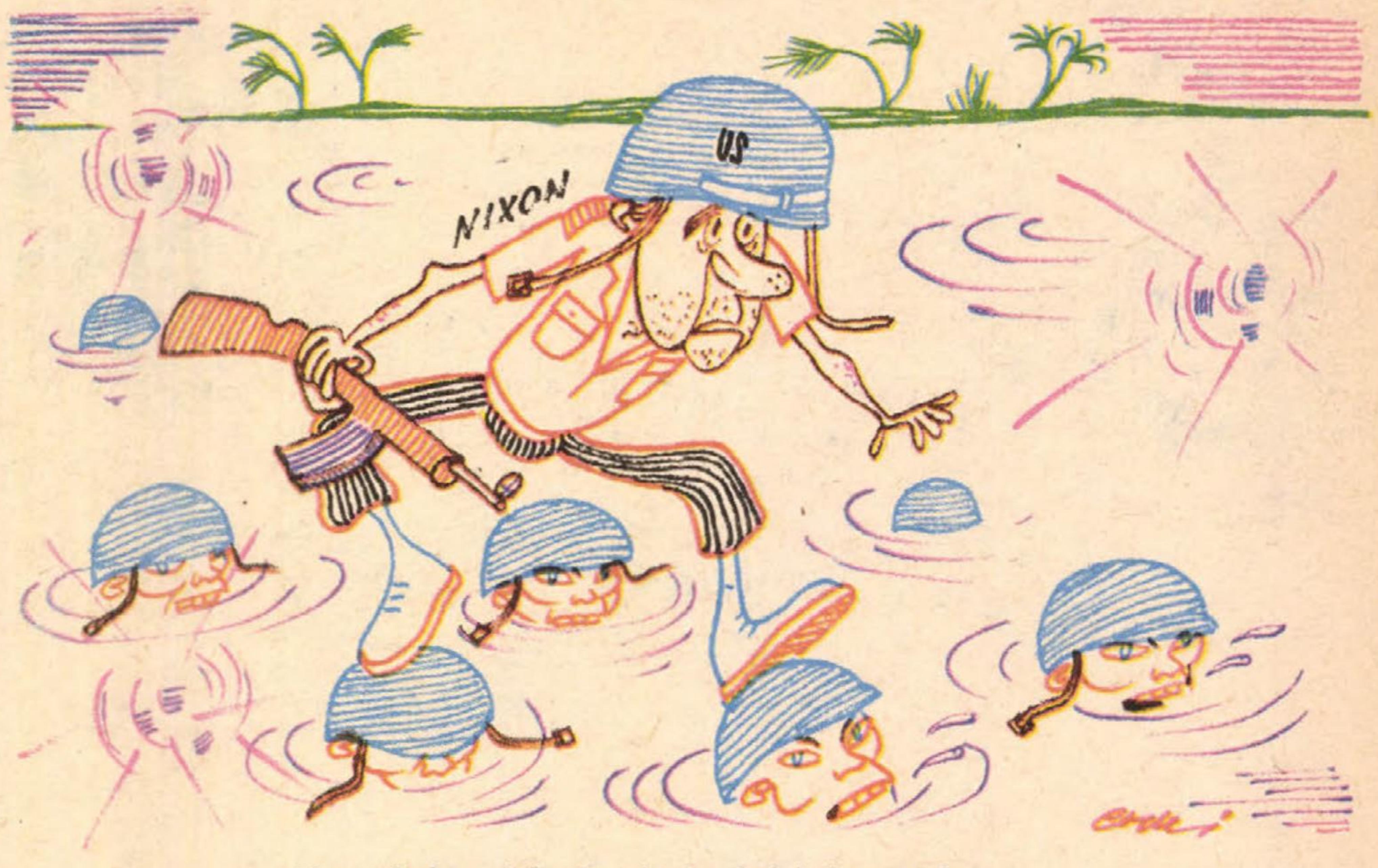

– Ahogy behoztalak, úgy ki is viszlek benneteket...

UTÓPIA

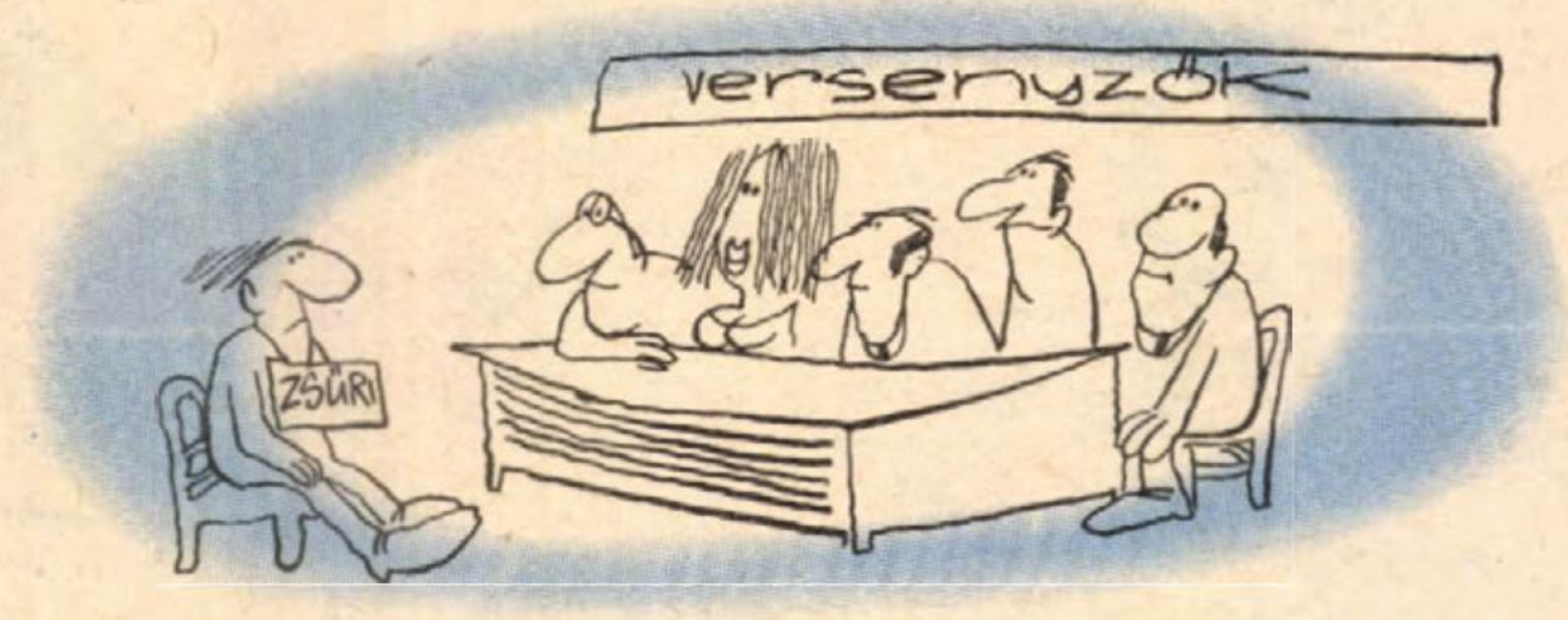

A XX. században egy új társadalmi réteg alakult ki: a vetélkedő-játékosok osztálya. A vetélkedők minden játékban, versenyen részt vettek, ahol pénzt vagy külföldi utat lehetett nyerni.

Az új társadalmi réteg — amely mindent tudott és minden vetélkedőn részt vett — elkülönült a többiektől, és bizonyos fokig lenézte azokat, akik nem vettek részt a vetélkedőkön. Féltékenyen őrizték a pozícióikat, és lehetőleg csak egymás között házasodtak, hogy a pénz, a vagyon ne jusson idegen kezekbe.

A későbbiek folyamán egy neves vetélkedő-játékos felkelést szított, mert igazságtalannak érezte, hogy neki hónapokig kell játszania, vetélkednie egy bizonyos összegért, ugyanakkor mások vetélkedés nélkül is hozzájutnak a pénzhez, például egyszerű munkával: a gyárakban, földeken, hivatalokban.

Ekkor valamivel felemelték a megnyerhető díjak összegét, de ez csak ideig-óráig oldotta meg a problémát. Természetesen voltak nagy vagyonnal rendelkező játékosok is, de ezek nagyon vigyáztak a kiváltságaikra: csak olyan vetélkedőkön engedték részt venni a többieket, ahol kicsi volt a tét.

A XXI. század közepén kitört a vetélkedők és az akadémikusok háborúja. A vetélkedők felháborítónak tartották, hogy nem választják be őket az Akadémiára, holott ők — ha jó formában vannak — mindent tudnak, vagyis nincs olyan kérdés, amire ne tudnának válaszolni. Az akadémikusok viszont lenézték a vetélkedőket és kétségbevonták tudásukat. A rövid ideig tartó háborút a vetélkedők nyerték meg és megalázó feltételeket szabtak az életben maradt akadémiai tagoknak. Nem folytathattak többé önálló kutatásokat, és minden tudásukat a vetélkedők szolgálatába kellett állítaniuk. Ha jól készítették fel a versenyzőket, akkor a győzelem esetén nekik is leesett valami készpénz. Persze nem sok. Csak annyi, hogy éhen ne haljanak.

A XXI. század vége felé már csak az vehetett részt a vetélkedőkön, akinek a nagyapja, a dédapja, sőt a szépapja is vetélkedett. Ez ahhoz vezetett, hogy lassacskán már nem a tudás számított, hanem a származás. Volt olyan vetélkedő, aki sohasem vett részt versenyeken, mégis meg lehetett találni a nevét a híres vetélkedők Gothai almanachjában. Egy ifjú vetélkedőről, aki történelmi nevet viselt — a vetélkedők történelméből ismert nevet — feljegyezték, hogy teljesen hülye volt. Még a nevét sem tudta megmondani.

Néhány évtizeddel később a vetélkedők egy viharos éjszakán lemészároltak minden zsüritagot, és ettől a naptól kezdve már senki sem merte kétségbe vonni a tudásukat. Senki sem mert kérdezni tőlük semmit.

A harcias játékosok — nem sokkal e borzalmas éjszaka után — megalapították a Vetélkedők Lovagrendjét, és ez a lovagrend felszólította a svéd királyt: a Nobel-díjakat ezentúl ne a tudósok kapják, hanem a vetélkedők.

A svéd király nem válaszolt a levélre, mire a Vetélkedők Lovagrendje mozgósította tagjait és ultimátumot intézett Svédországhoz.

A svédek az ENSZ közbenjárását kérték.

A világ lélegzetvisszafojtva figyelte az eseményeket...

*

Elnézést, de tovább nem folytathatom. Pontosan húsz óra van, kezdődik a vetélkedő a televízióban.

Mikes György

RAVASZ VÁLLALAT

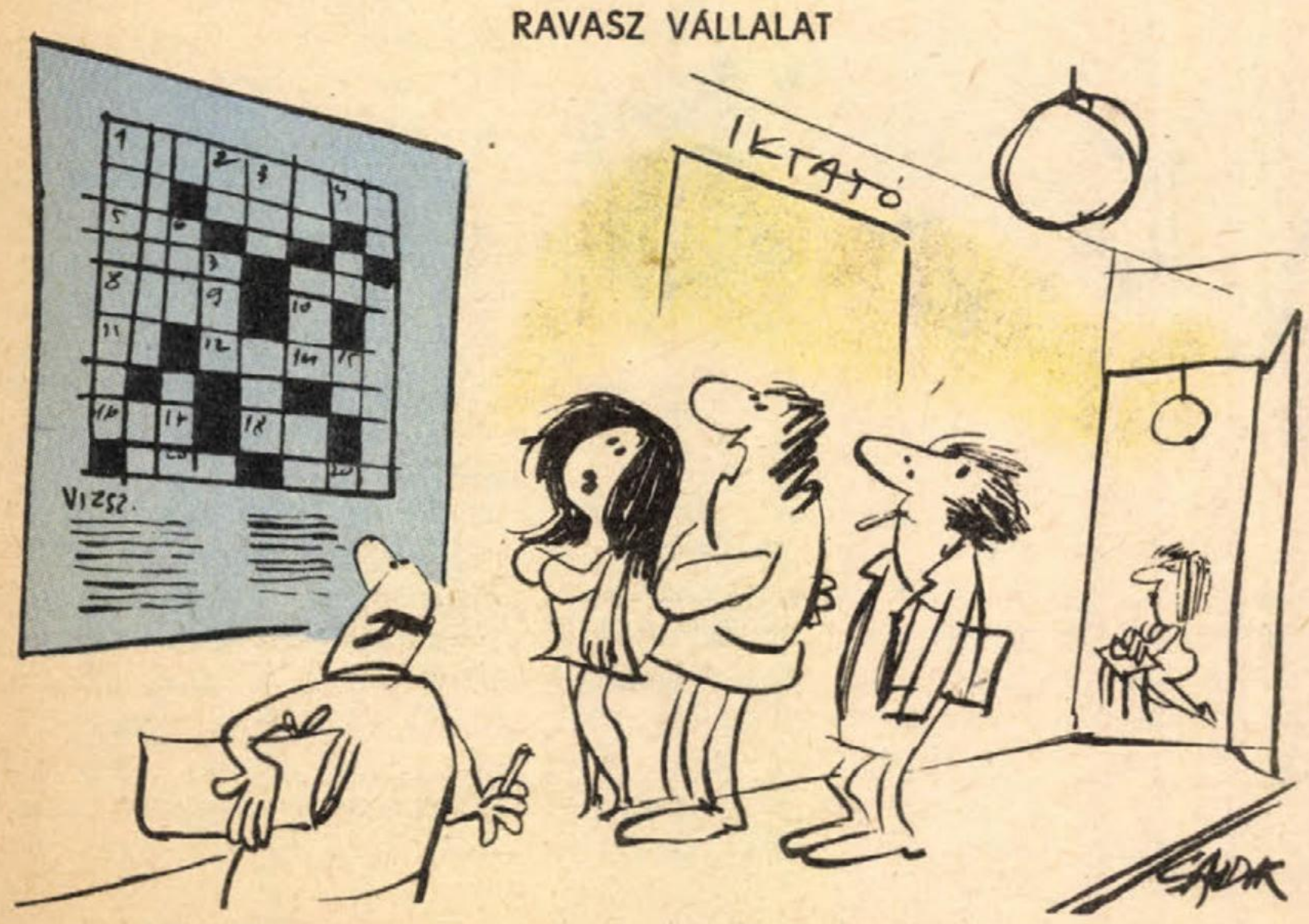

– Állítólag ebből kiderül, hogy mennyi lesz a nyereségrészesedés.

A LIGETBEN

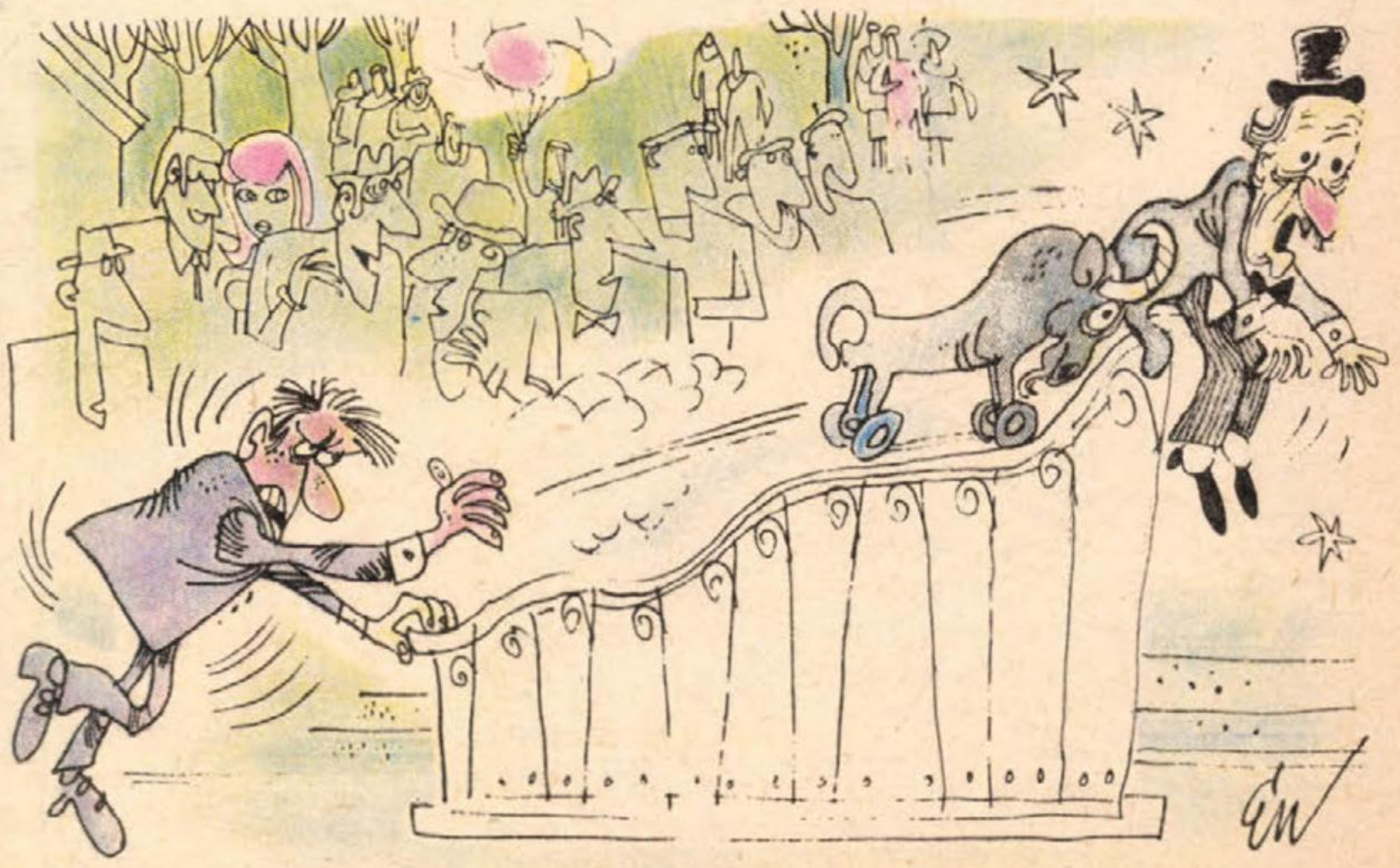

– Nem nagy kunszt, közben a társbérlőmre gondolok!...

GYÁRLÁTOGATÁS

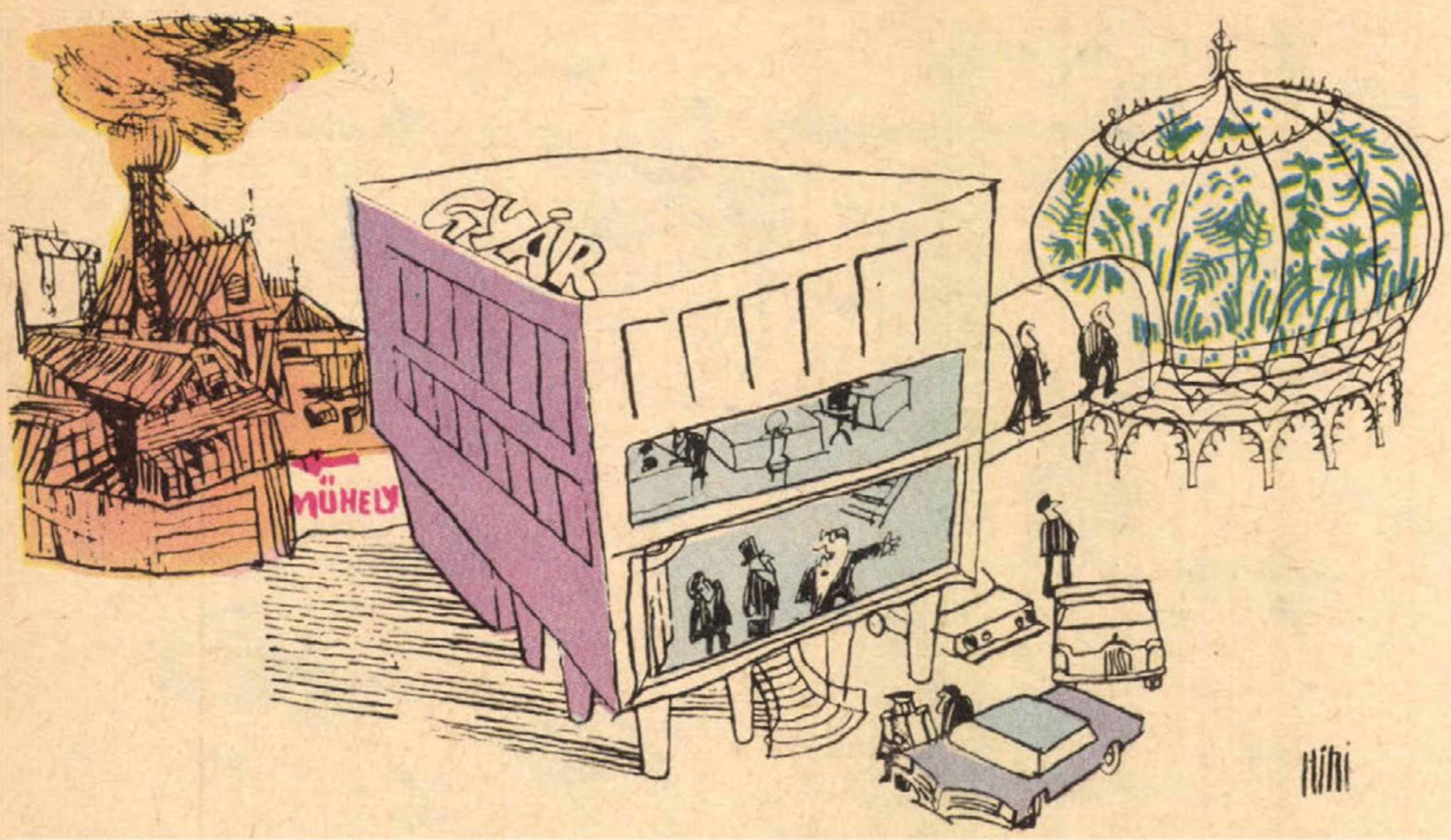

– Jöjjenek, megmutatjuk a télikertünket!...

NEHÉZ VÁLLALKOZÁS

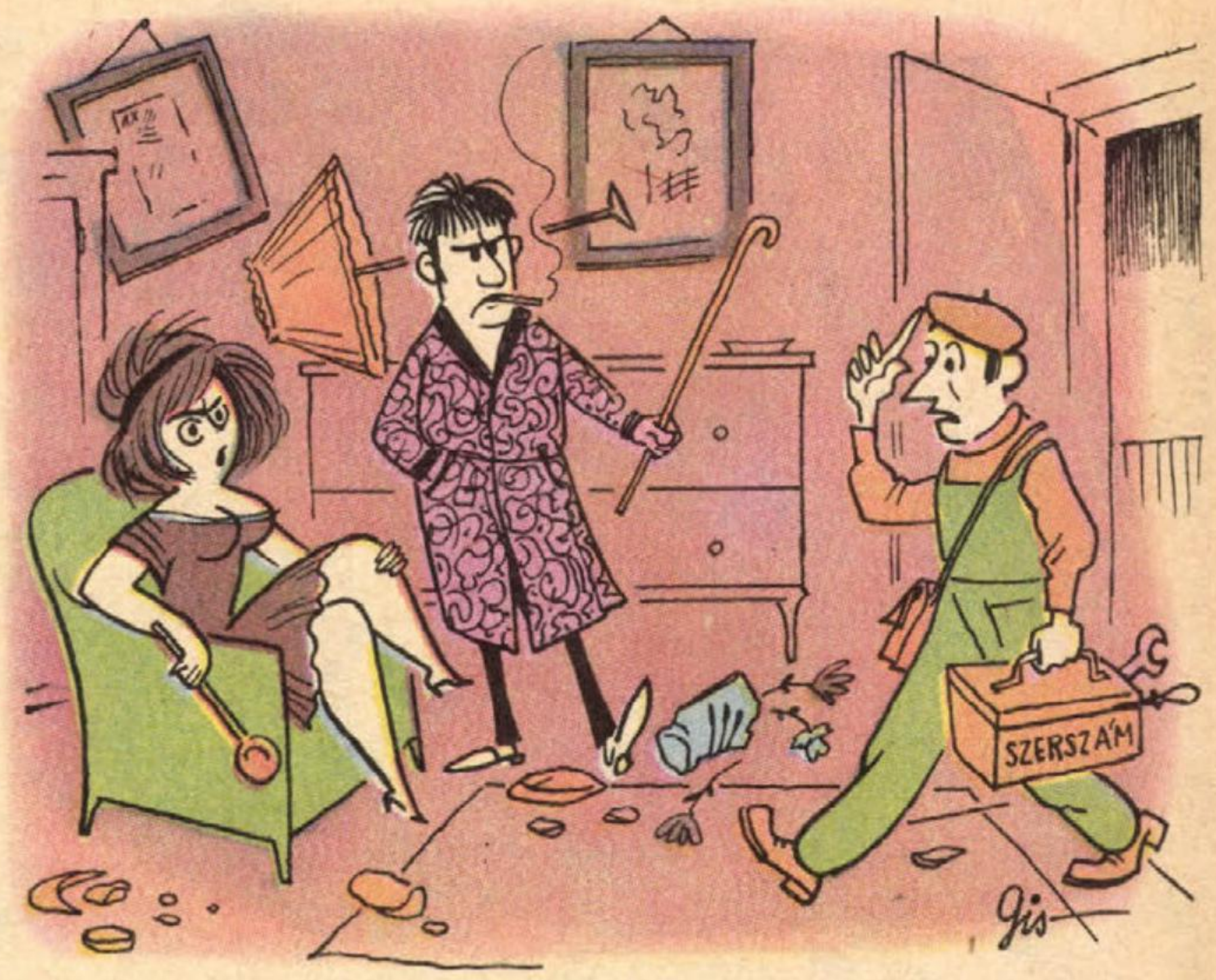

– Jó napot kívánok! Én vagyok a szerelő. Mit kell megjavítani?
– A házasságunkat!

SZAKMAI PROBLÉMA

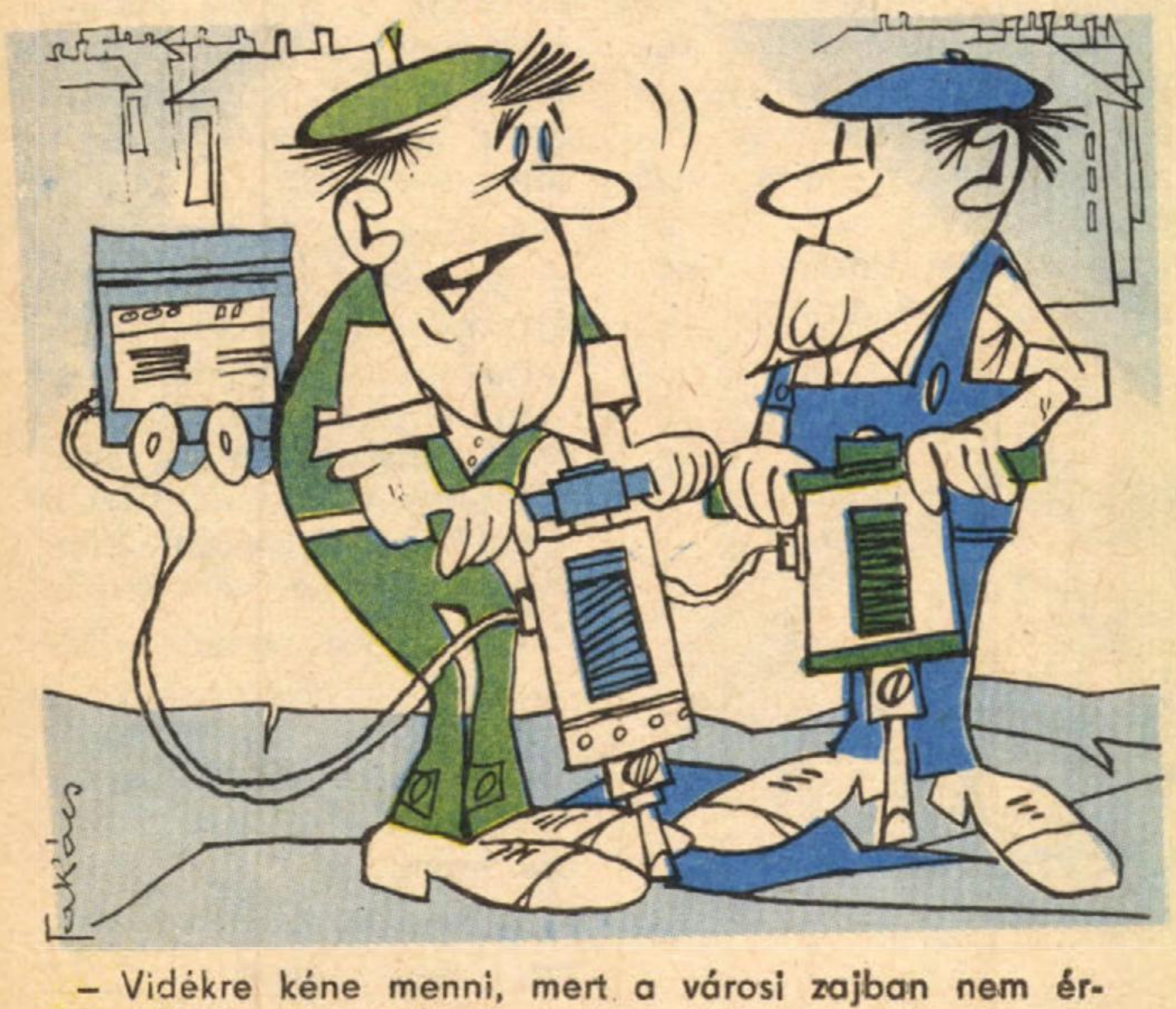

– Vidékre kéne menni, mert a városi zajban nem érvényesül úgy az ember!

ÚJ KRESZ-RENDELKEZÉSEK

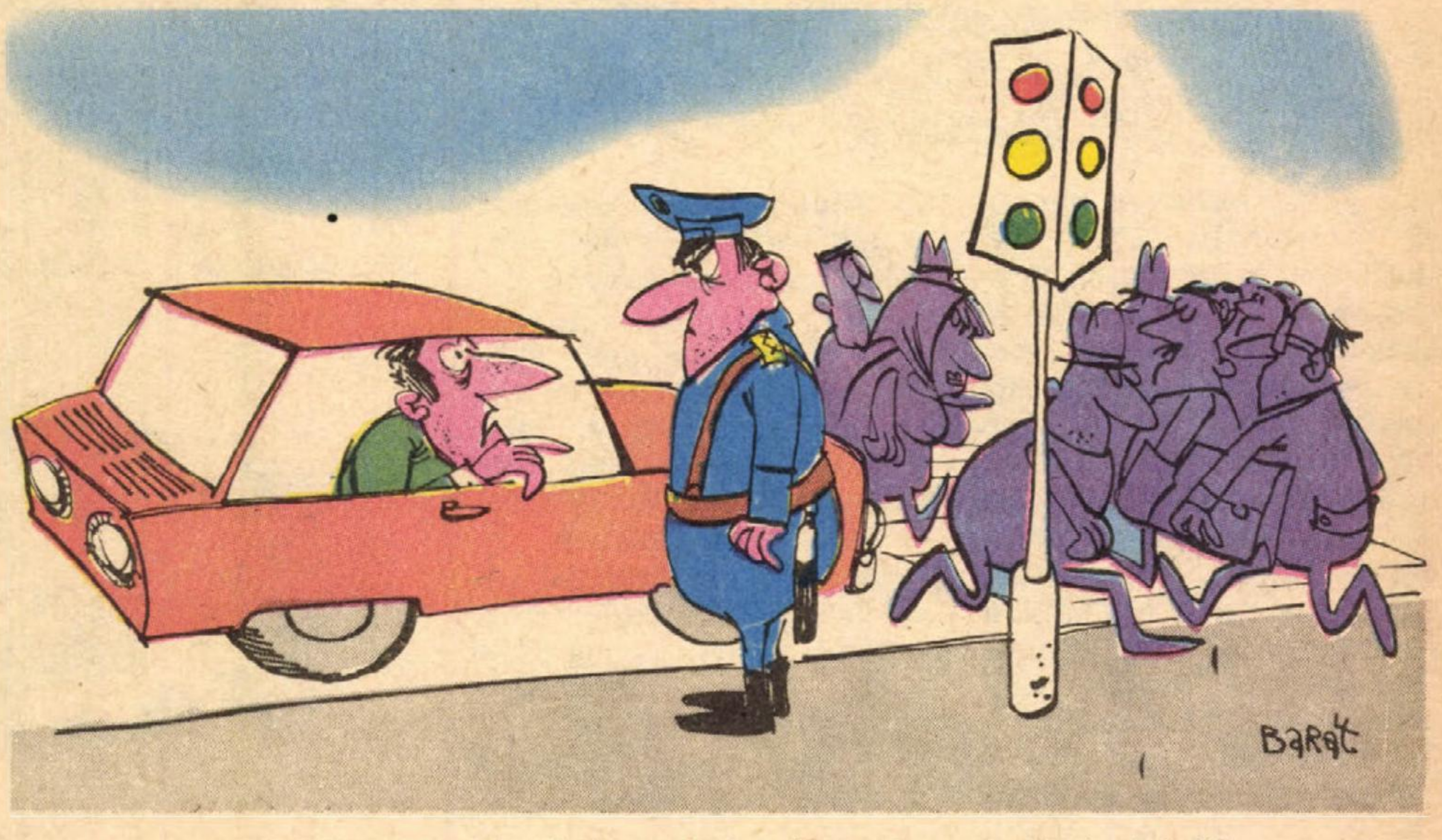

– Bocsánat, rendőr elvtárs, mindegyik gyalogosra vigyázni kell?

SZÉP ÉS GONDOS KIVITELBEN!

Nem tagadom, én bizony együtt derültem (ahelyett, hogy szomorkodtam volna) egy barátommal, aki nevetve (és bosszankodva) elmondta nekem vállalatuk kiváló és pontos főkönyvelőjének esetét a megrendelőlappal. Amikor ugyanis a főkönyvelő annak a bizonyos megrendelőlapnak az adatait kitöltötte (kereskedelmi kifejezéssel élve: a megrendelést feladta), alul, az űrlap megjegyzések rovatába, *gyanútlanul* beírta: *„Szép és gondos kivitelezést kérek!”* (Nyomdai termékről volt szó!)

Azért hangsúlyozom, hogy *gyanútlanul*, mert a főkönyvelő megjegyzése mögött inkább a precizitás, mintsem afeletti gyanú rejlett, hogy a szállító vállalat esetleg nem szép és nem gondos kivitelezésben fogja majd elkészíteni az árut. A világért sem gondolt volna erre... .

Annál nagyobb volt a derék főkönyvelő meglepetése, amikor a megrendelést és az árat visszaigazolták. A szállító vállalat felfigyelt a főkönyvelő különös kívánságára, és a visszaigazoló papíron közölte, hogy az árut szép és gondos kivitelezésben szállítja, de ez esetben az árát egy fokkal magasabb (azaz drágább) kategóriába sorolja.

Hogy a főkönyvelő erre mit mondott, azt nem bírja el a nyomdafesték, mert ezt pláne akkor mondta, amikor „a szép és gondos munkáért” a külön felárat valóban meg kellett fizetnie. De ha már nem idézhetem, hogy a főkönyvelő tulajdonképpen milyen illetlen kifejezéseket használt, elmondom helyette, mi a véleményem az ilyenféle üzleti felfogásról.

Egyszerű paraszti ésszel úgy gondolom, hogy akár van külön megjegyzés a megrendelőlapon, akár nincs, minden vállalatnak kutya kötelessége az árut „szép és gondos kivitelezésben” szállítani. Ezért nem járhat se felár, se felsőbb kategóriájú ár, se más ellenérték. Ha viszont nem szállítja „szép és gondos kivitelezésben”, akkor a vállalási árat csökkenteni kell, azaz szaknyelven szólva: „le kell árazni”.

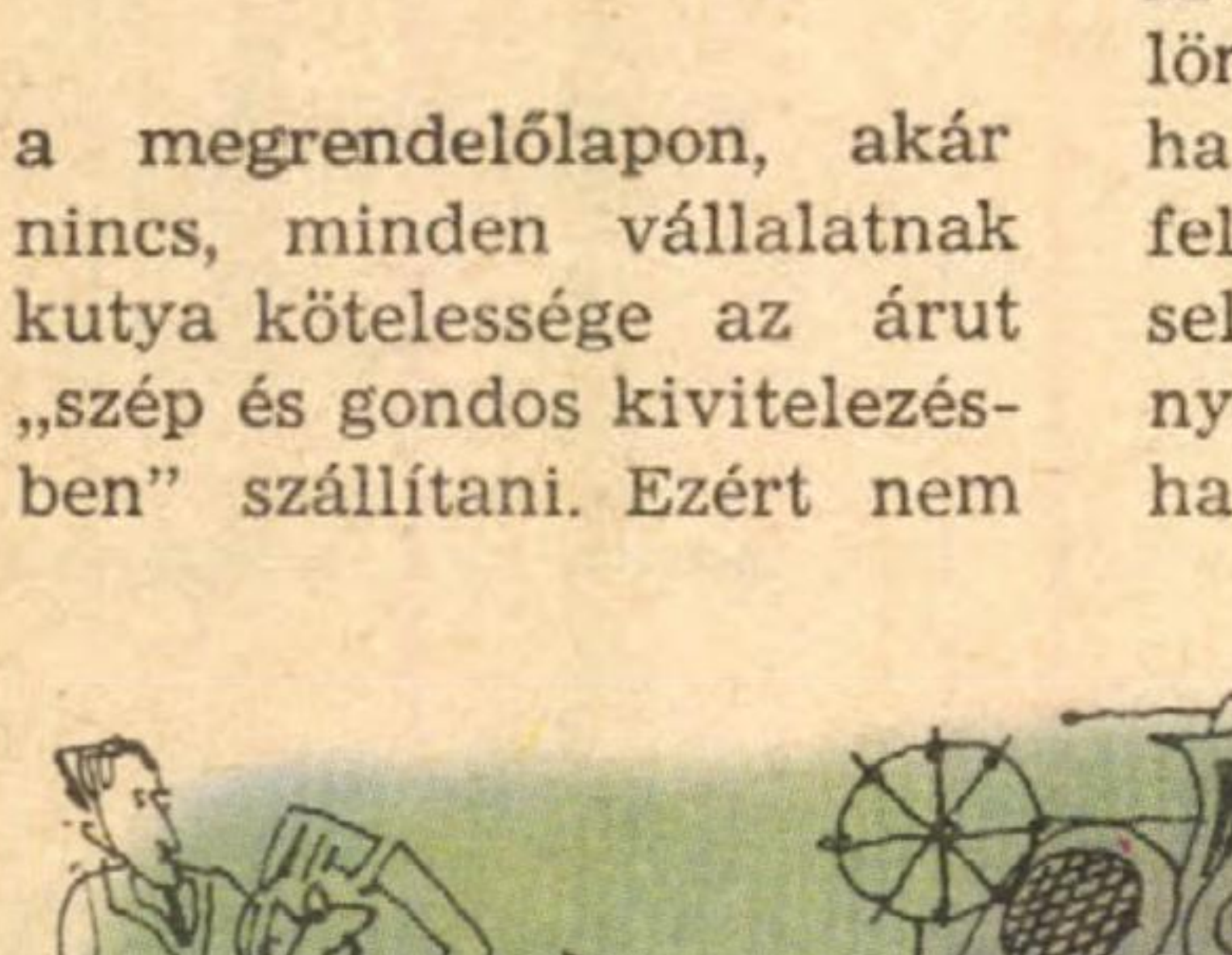

Kíváncsi vagyok, hogy milyen minőségű árut kívánt szállítani a szóban forgó vállalat a megrendelőnek, ha a „szép és gondos kivitelezésű” árut csak külön felhívásra, felárért volt hajlandó szállítani? Külön felhívás nélkül talán csak selejtest? Görbét? Csúnyát? Fakultat? És sorolhatnám még így tovább...

Ezen kívül sok mindenre lennék még kíváncsi az ilyen vállalatvezetés gazdaság-politikai koncepcióját illetően, de csak egyetlen személyes vonatkozású kérdést teszek fel. Arra vagyok ugyanis a legkíváncsibb, hogy mi történne például, ha egy ilyen vállalat vezetője betérne egy fodrászüzletbe hajat nyíratni, és elfelejtené előre megmondani, hogy „szép és gondos kivitelezésű munkát” kér? Nem csodálkoznék, ha a fodrász — ilyen kívánság hiányában — a vendég feje közepén, homlokától a tarkójáig, dupla nullás géppel a dús hajzaton végigszántva udvariasan így szólna: „Már kész is vagyunk, kedves vendég, köszönöm.”

Én azt hiszem, hogy a szóban forgó vezető kartárs rettentően felháborodna, talán dühöngeni is kezdene, esetleg becsületsértő kifejezéseket használna, hogy micsoda nagy disznóságot műveltek vele. A fodrász kartársat pedig egy csipetnyit sem izgatná az ügy. Egyszerűen kijelentené: „Nálunk ilyen a rendes kiszolgálás. A vendég úr elmulasztotta a megrendelésnél közölni, hogy szép és gondos kivitelezést kér, maximális áron.”

Földes György

TÓT GYULA

AZ ELSŐ ...

TÖRTÉNELMI VISSZAPILLANTÁS

AZ ELSŐ PESTI ALULJÁRÓ MEGNYITÁSA

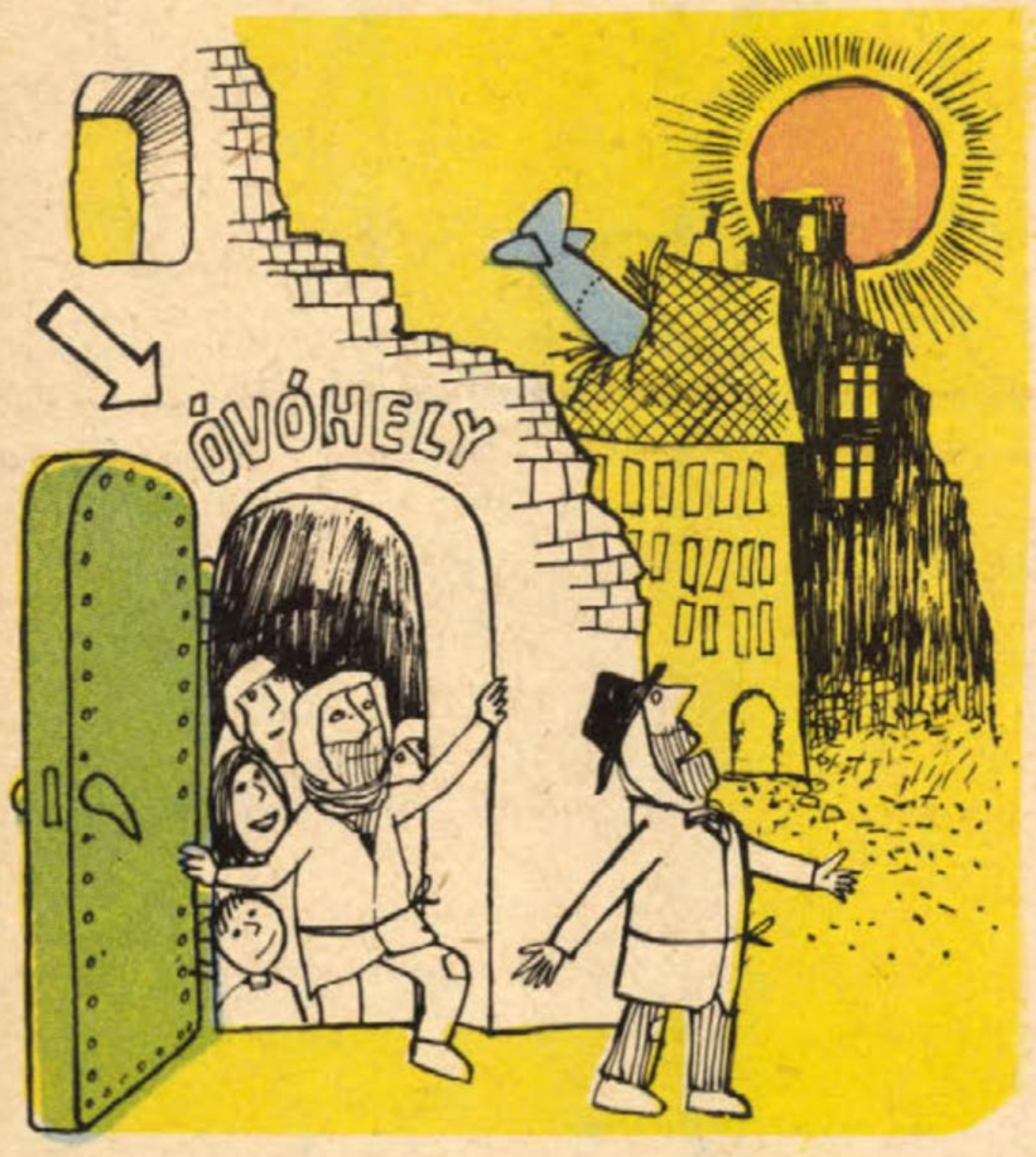

AZ ELSŐ HOLDRA LÉPÉS

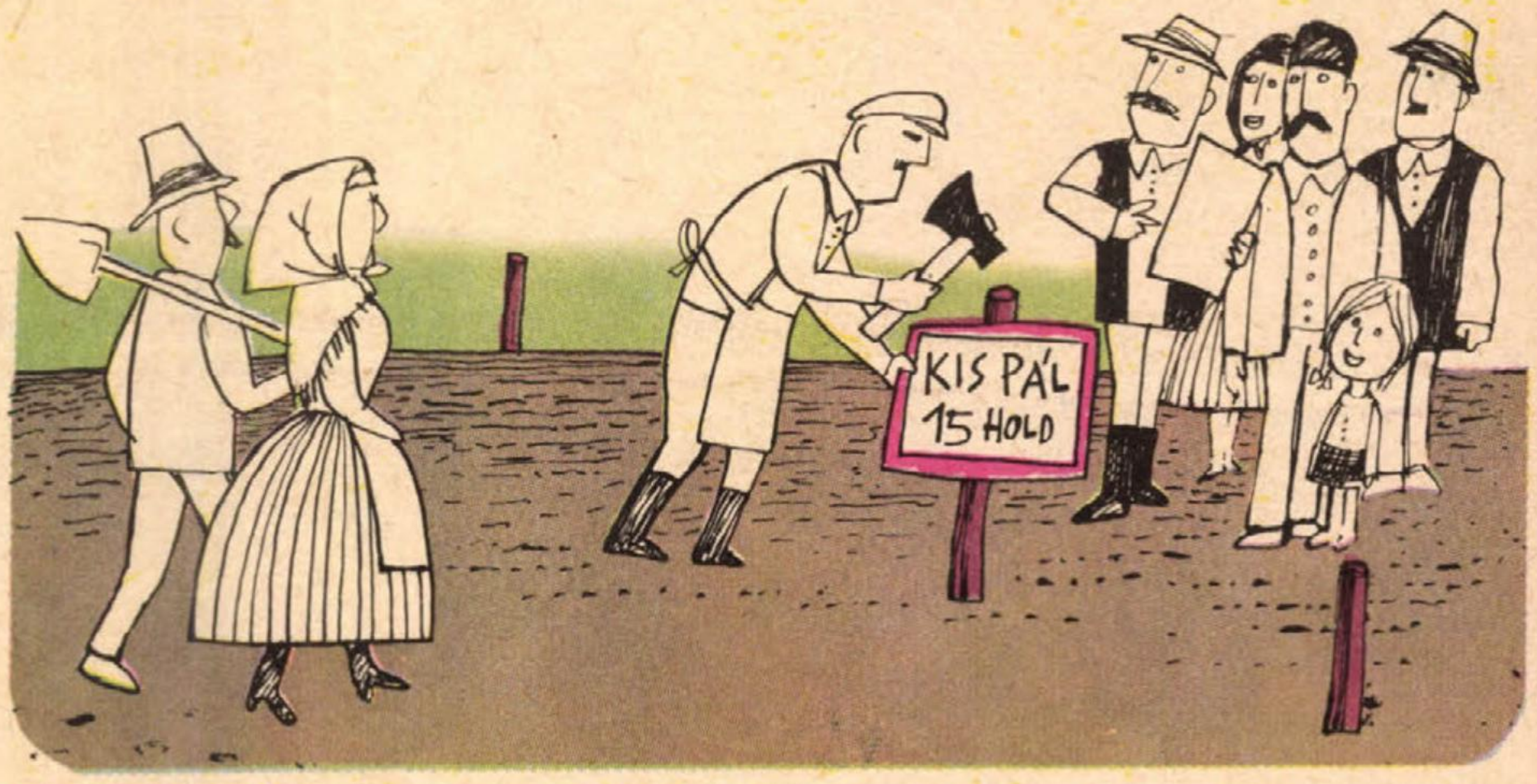
KIS PÁL
15 HOLD

AZ ELSŐ FORINT

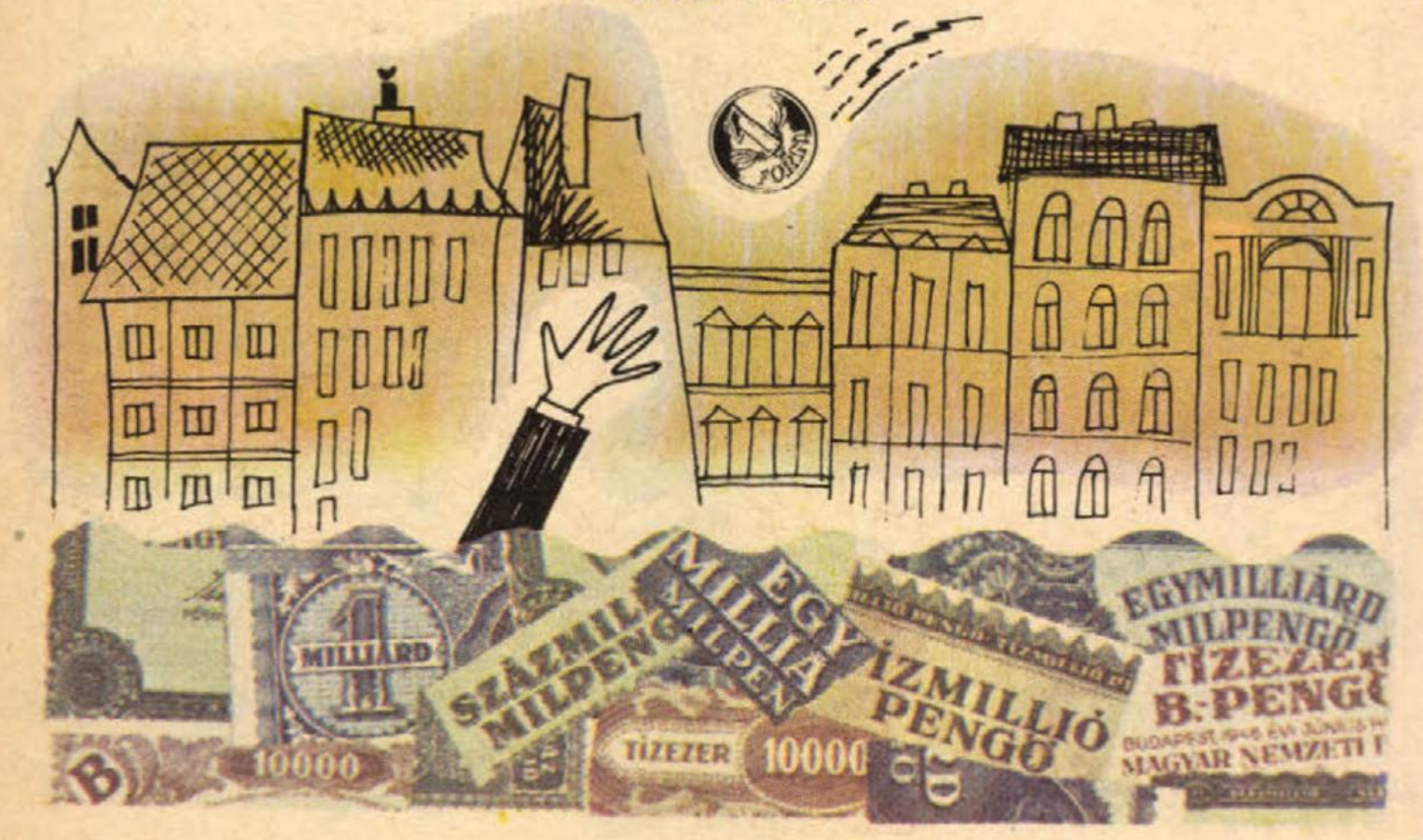
FORINT
MILLIÁRD
SZÁZMIL MILPENG
EGY MILLIA MILPEN
ÍZMILLIÓ PENGŐ
EGYMILLIÁRD MILPENGŐ
TÍZEZER B.-PENGŐ
MAGYAR NEMZETI
TIZEZER
10000
10000

AZ ELSŐ „KI MIT TUD?"

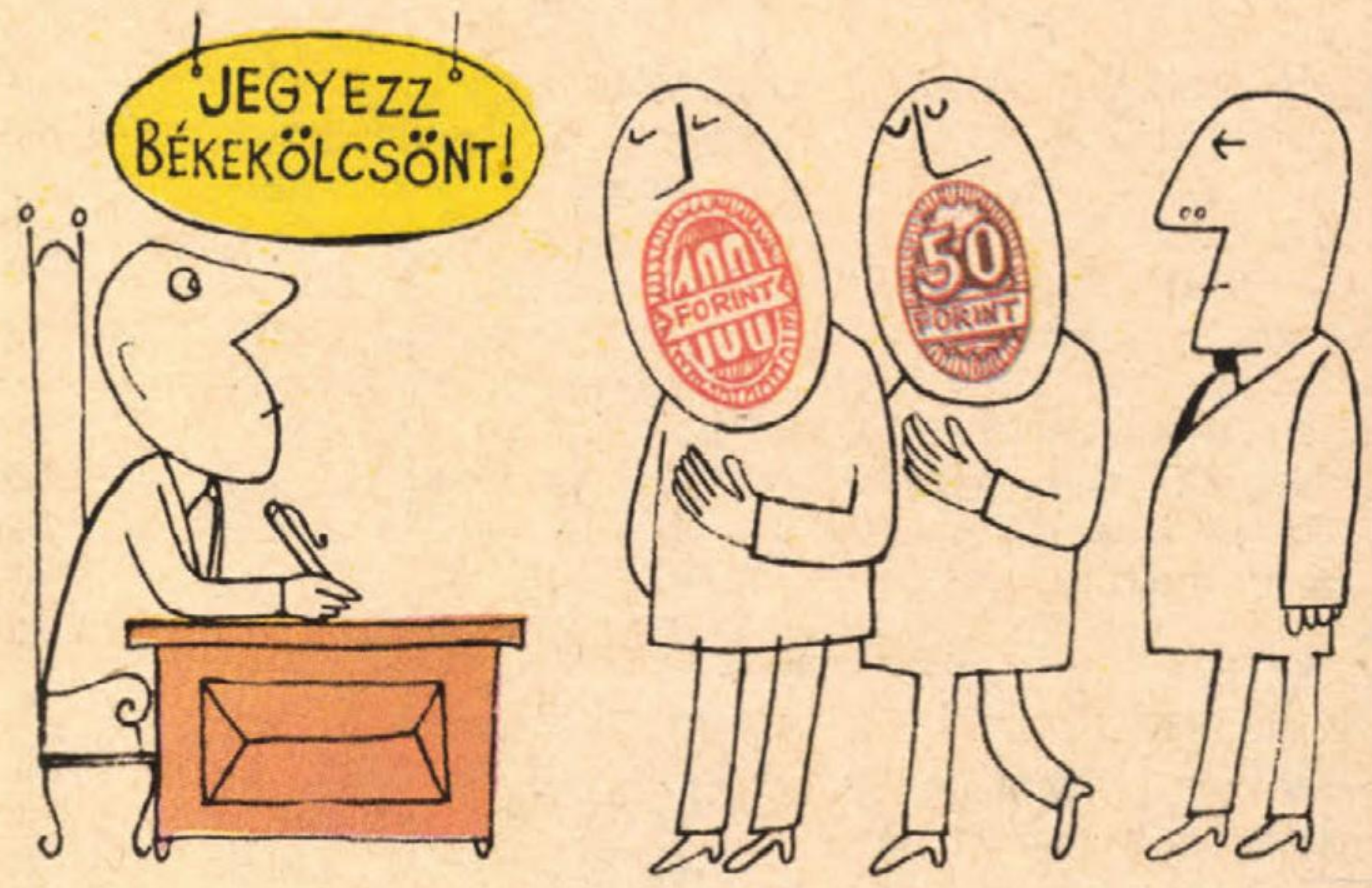
JEGYEZZ BÉKEKÖLCSÖNT!
100 FORINT 100
50 FORINT

AZ ELSŐ BÁLVÁNYIMÁDÁS

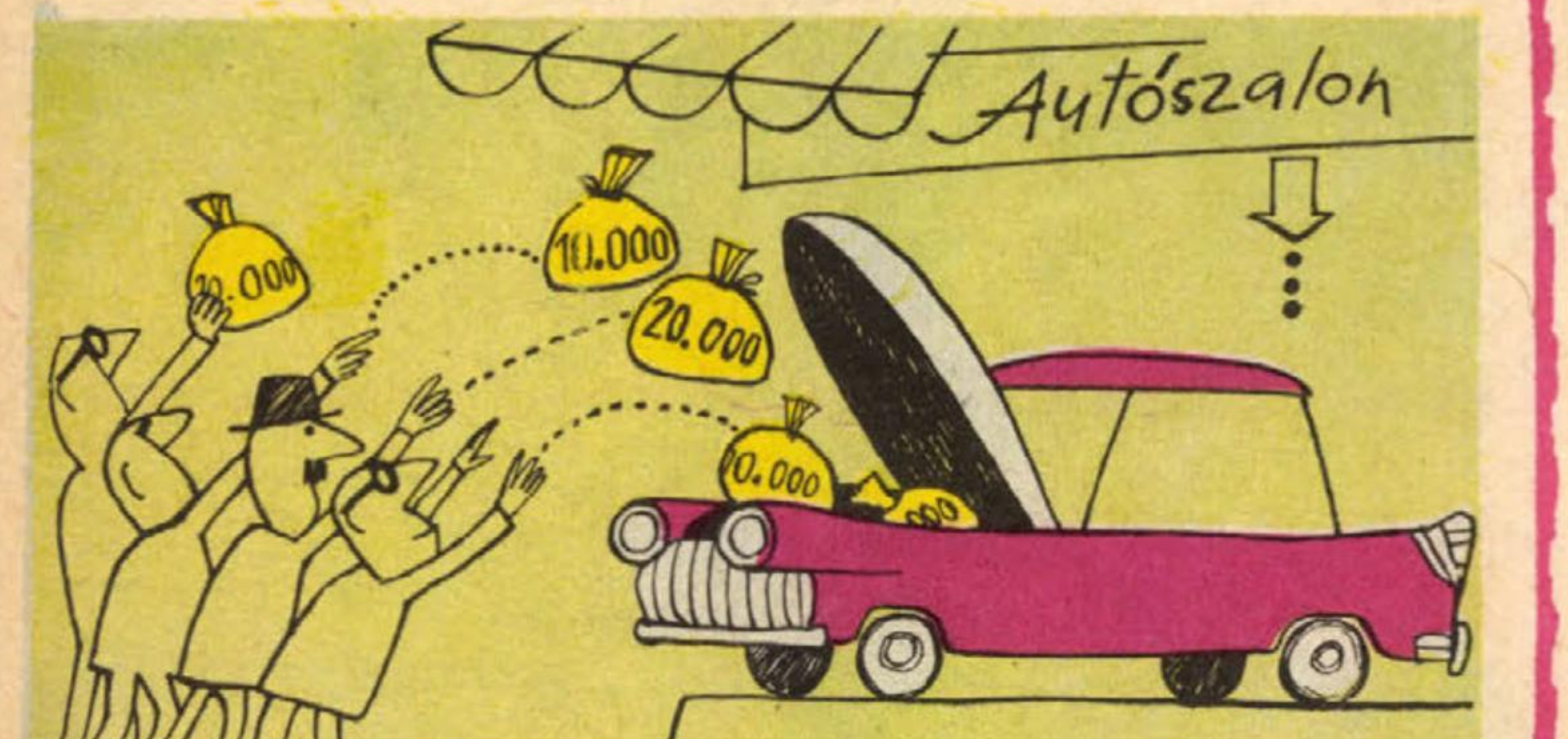
Autószalon
10.000
10.000
20.000
0.000

AZ ELSŐ KÉPESSÉGVIZSGÁLAT

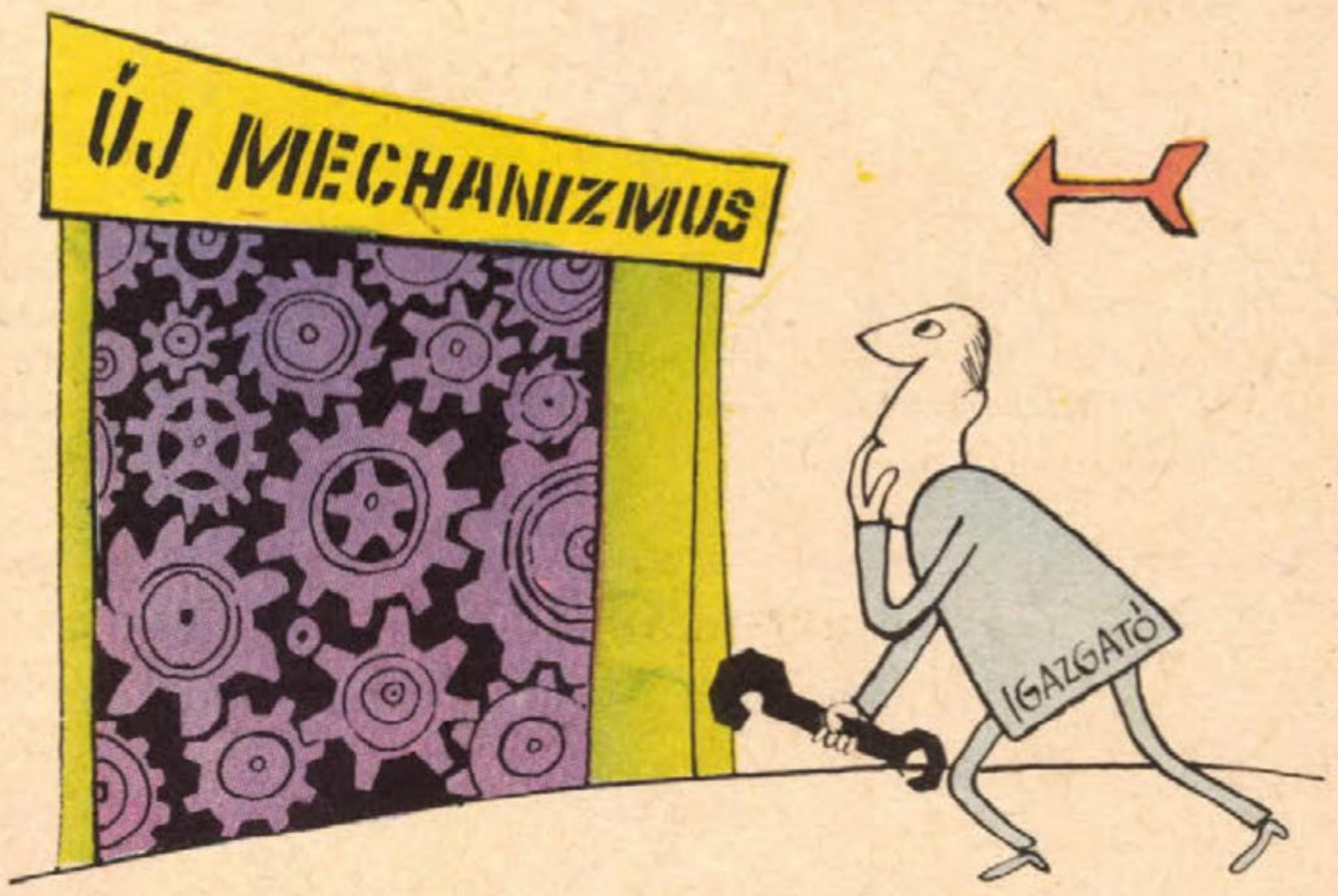
ÚJ MECHANIZMUS
IGAZGATÓ

BARKÓ

Barkót hord a magyar nép apraja-nagyja. Még számtalan nő is lendületes tinccsel pótolja a hölgyi arcon nem serkedő oldalszakállat. Ifjak barkót növesztenek, hogy férfibbnak lássák őket; éltes ember pedig azért, hogy felnőttnek látszani akaró ifjúnak higgyék, legalábbis bizonyos távolságból. Akinek bátorságából szakállra nem telik, barkót telepít arcára.

Divat. Sebaj. Egyszer majd elmúlik.

A hiba ott van — s ezt egyszer-egyszer már szóvá is tették —, hogy színművészeink jelentős része is megbarkósodott. Bánja az ördög persze, hogy N. N. jelesünk mit hord a Körúton, de ha a színpadon is mutogatja szerepéhez éppen nem illő divatszőrzetét, akkor már baj van. (Láttuk például János vitézt araszos oldalszakállal; elképesztő volt; de akad más példa is, bőven.) Csodálatos módon a rendezők tűrik ezt. Pedig bizonyos jelmezekhez és szerepekben valósággal nevetséges ez a szőrzet.

A tettesek mentségére szolgáljon, hogy ez nem új jelenség. Jó százharminc évvel ezelőtt így írt egy parasztszerepet játszó színészről a Honművész című lap kritikusa az 1838. december 2-i számban:

> *„Nehezen látta Zsivora úr, hogy magyar pór olly irgalmatlan barkót viselne, mint neki volt, kivált ha még azt is hozzá gondoljuk, hogy ő olly faluban lakott, hova a' korszellem 's így a' korszellemmel divatba lépett barkó is be nem juthatott. Nem lehet méltán nem boszonkodnunk azon haszontalan affectatión, melylyet a' színészek bajusz- és barkóviselésében látunk ...”*

Voltak tehát hazánkban régente is stílusérzék nélküli színészek és hanyag rendezők. De ez nem ok arra, hogy most is legyenek.

e.

A TÖKÉLETES SZOLGÁLTATÓHÁZ

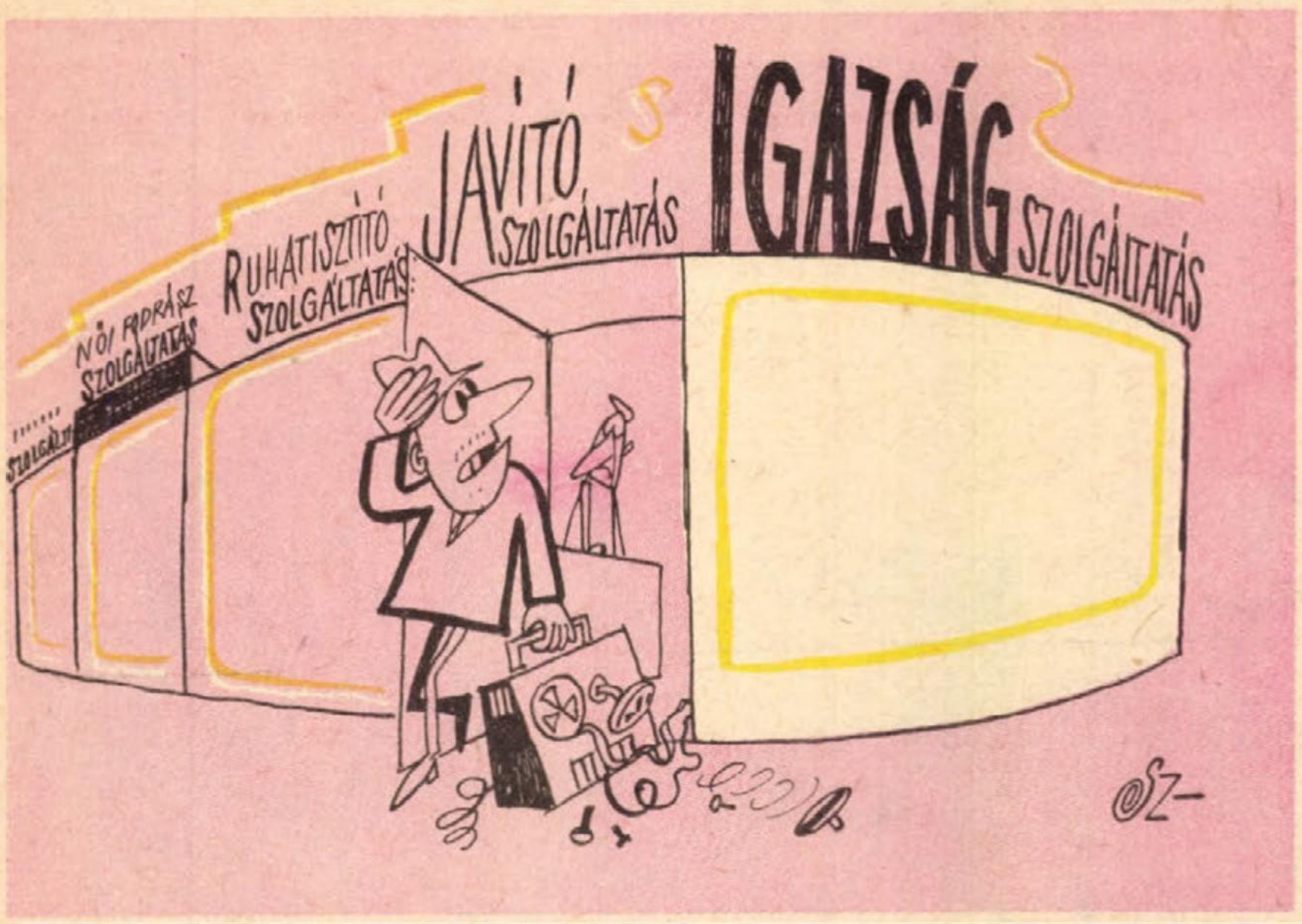

PRECÍZ EMBER

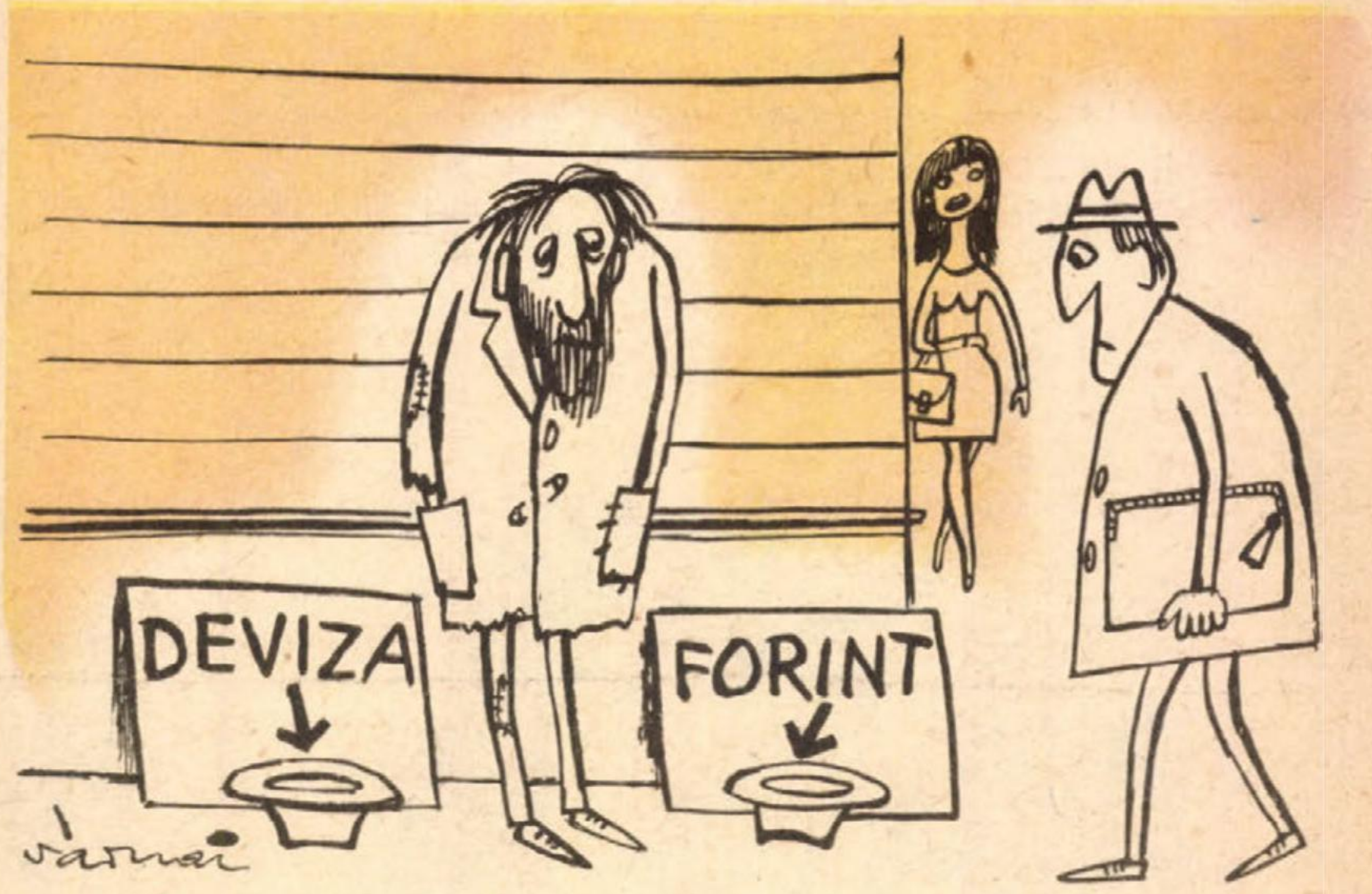

MAGÁNYOSAN

Egy hónapja remeteként élek a világváros emberrengetegében. Lassan megfojt a magány. Ilyen érzése lehet annak, aki a beduinok közé kerül, és nem tud arabusul. Ha az emberek szólnak hozzám, nem értem őket, ha én mondok valamit, az a kutyát sem érdekli.

Egy hónapja nem nézem a tévé műsorát...

Megszólít az igazgatóm, aki eddig úgy nézett át rajtam, mint egy ablaküvegen:

— Maga szerint a kamion lökhárítójába volt beépítve a radarkereső?

Nézek, mint a moziban. Mit akar tőlem?

— Úgy vélem, igen — mondom óvatosan, mert hátha ez valamiféle tesztvizsga. Ez manapság a káderezés legújabb módszere.

— Ebben az esetben csak a krupié lehet a hercegnő szeretője! — jelenti ki az igazgató, és én helyeselek, bár megfordul a fejemben, hogy szólni kellene az üzemorvosnak. Csak később jövök rá, hogy valami folytatásos tévékrimiről beszél. Erről vitatkozik ugyanis az egész hivatal, egyedül én bámulok, mint egy sült hal. Juditka — akinek estére mozijegyet vettem — elmondta, hogy amikor kimentem, a kollégák megállapították, felettébb ostoba vagyok, és a minimálisnál is kisebb a kulturális érdeklődésem. Este Juditka feljött hozzám, és éppen meg akartam csókolni, amikor hirtelen megkérdezte:

— Szerinted a Bermudákon vagy a Tahiti szigeteken termelnek több pitypangot?

— Ezt ráérünk eldönteni később is — mondtam, és újfent kezdeményeztem, de ellökött magától:

— Szerintem Kortyol Dénesnek igaza volt, mégsem kapott torpedót!

Hajnalban felébresztett a telefon:

— Igaz, hogy tegnap este az a „kimittudos" lány csókolódzott a leborított ladik alatt? — hallom a nénikém hangját. — Fogadtunk a barátnőmmel, aki azt állítja, hogy a nő Supoly Liza volt, most képzeld: a Supoly Liza egy ilyen szerepben...

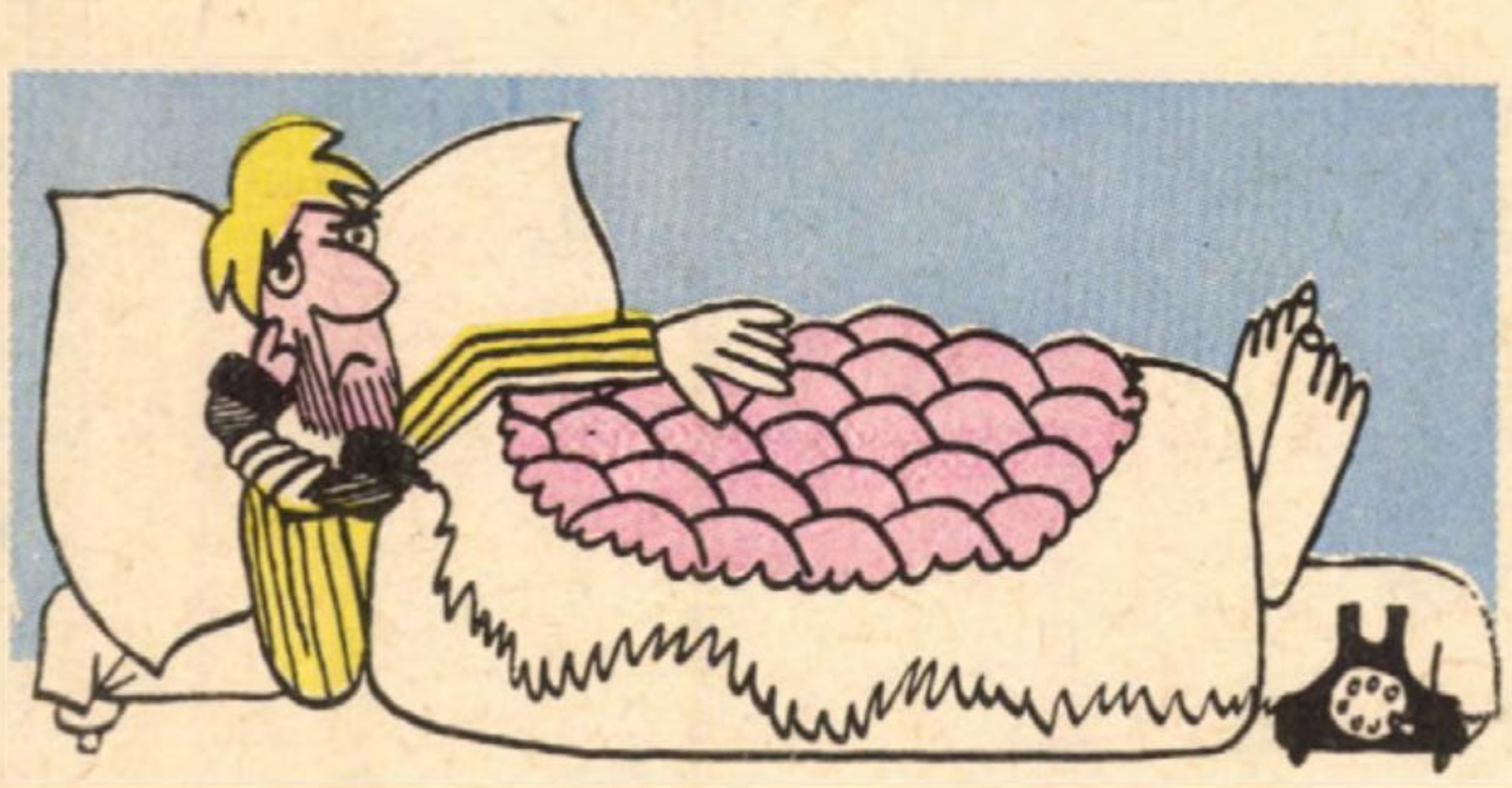

Amikor közlöm vele, hogy nem jártam a leborított ladik környékén, lecsapja a kagylót, és módosítja a végrendeletét, melyben eddig rám testálta a jénai kompótoskészletét.

A fodrásznál, ahol jóízű eszmecseréket szoktunk folytatni a magyar foci helyzetéről, most mindenki lázasan vitatkozik, Elizabeth Johné lett-e?

— Az övé lett — mondja Jenő, és a kése megáll a torkomnál.

— Egy frászt! — hörgi a szomszédos szék mélyéről egy hang. — Nem látta, hogy amikor kiszálltak a kocsiból, John nem húzta ki a slusszkulcsot?

— De kihúzta és felment a nő után, csak a cenzorok kivágták. Nem látta, hogy a következő képsoron milyen meghitten nézték egymást? Igazam van? — fordul hozzám, és persze, hogy ráhagyom...

Miután sehol nem tudok a kérdéshez hozzászólni, barátaim elhidegültek, kollégáim megvetnek, és Juditka, aki pedig szeret, halálosan unatkozik a társaságomban, mert nem tudunk miről beszélgetni. A közös téma hiánya pedig a legelszántabb szerelmet is megöli.

A minap rám szólt az osztályvezetőm:

— Nem látta az iktatókönyvet?

Miután már elszoktam az emberi szótól, beletörődtem, hogy velem senki nem beszél, hálásan néztem rá, és elcsukló hangon rebegtem:

— Nem láttam, de ígérem, hogy holnaptól kezdve minden este nézni fogom...

Máig sem értem, miért ordított és miért hülyézett le...

Ősz Ferenc

ÚJ FILMESZTÉTIKAI ÉRTÉKELÉS

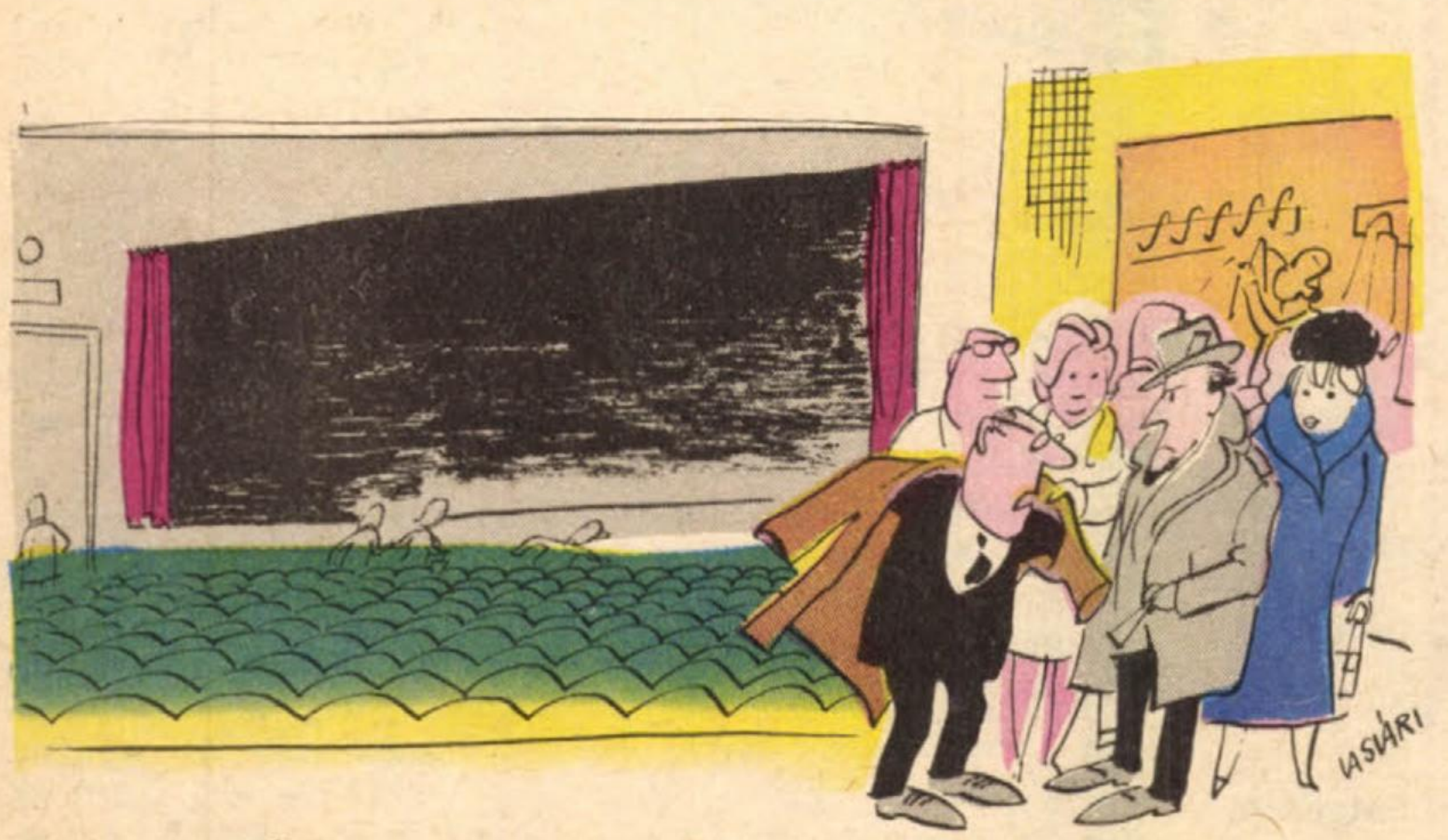

– Rangos tévedés...

OSZTÁLYON FELÜLI ÉTTEREM

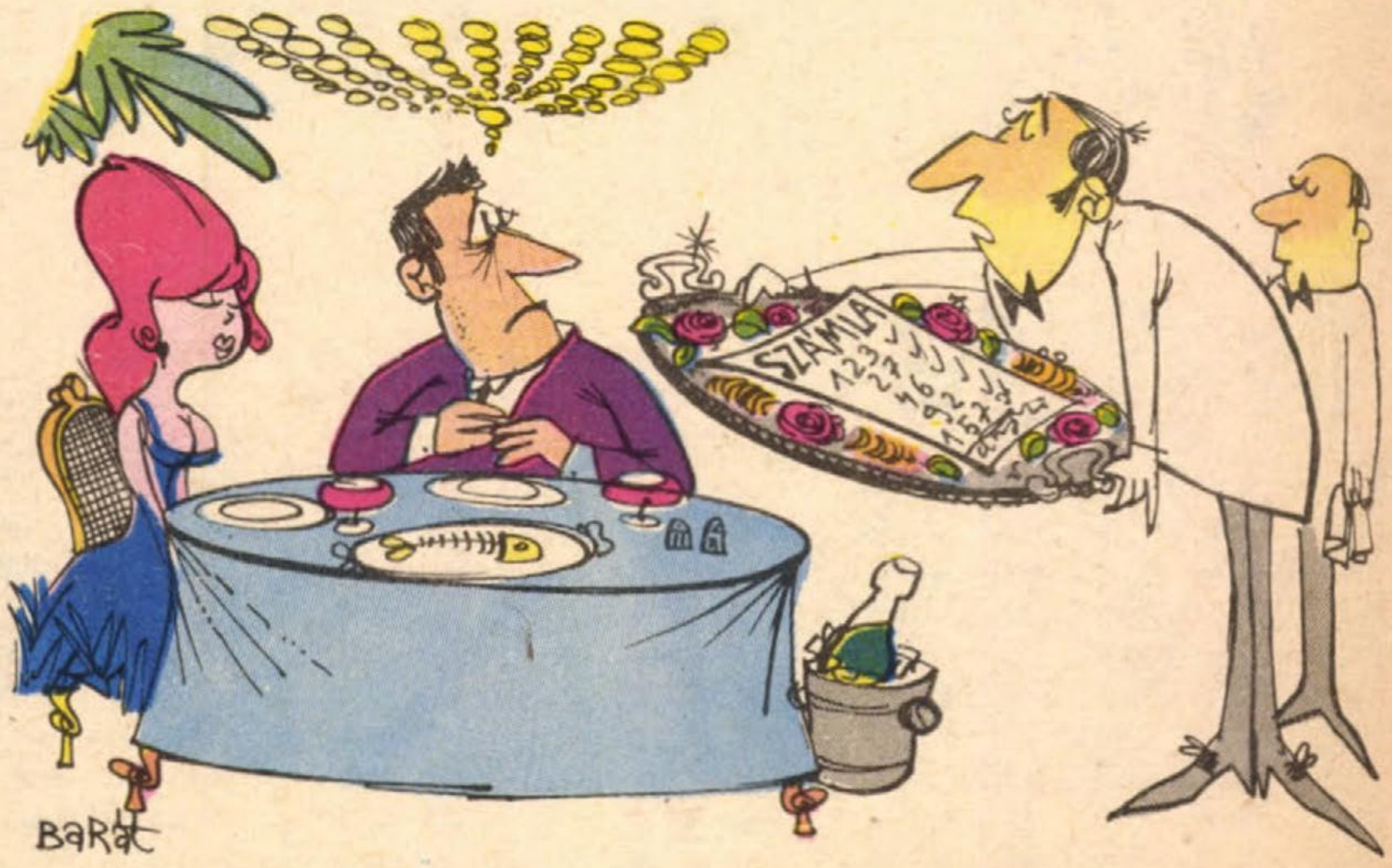

– Parancsoljon, uram, a számla Pompadour-módra...

ÉSSZERŰSÍTETT HIVATAL

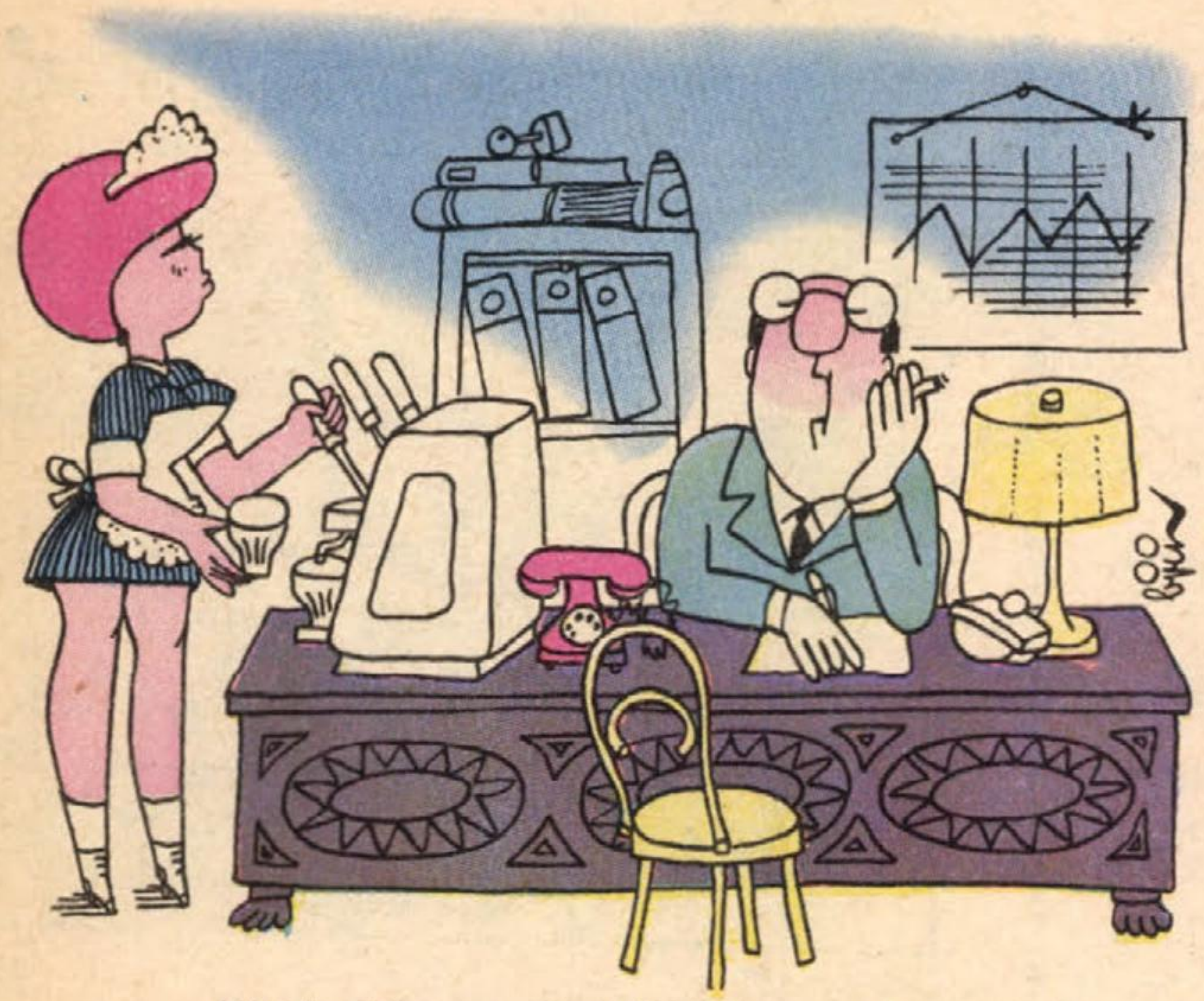

– Kérek még egy duplát, kisasszony!...

BÜSZKE UTÓD

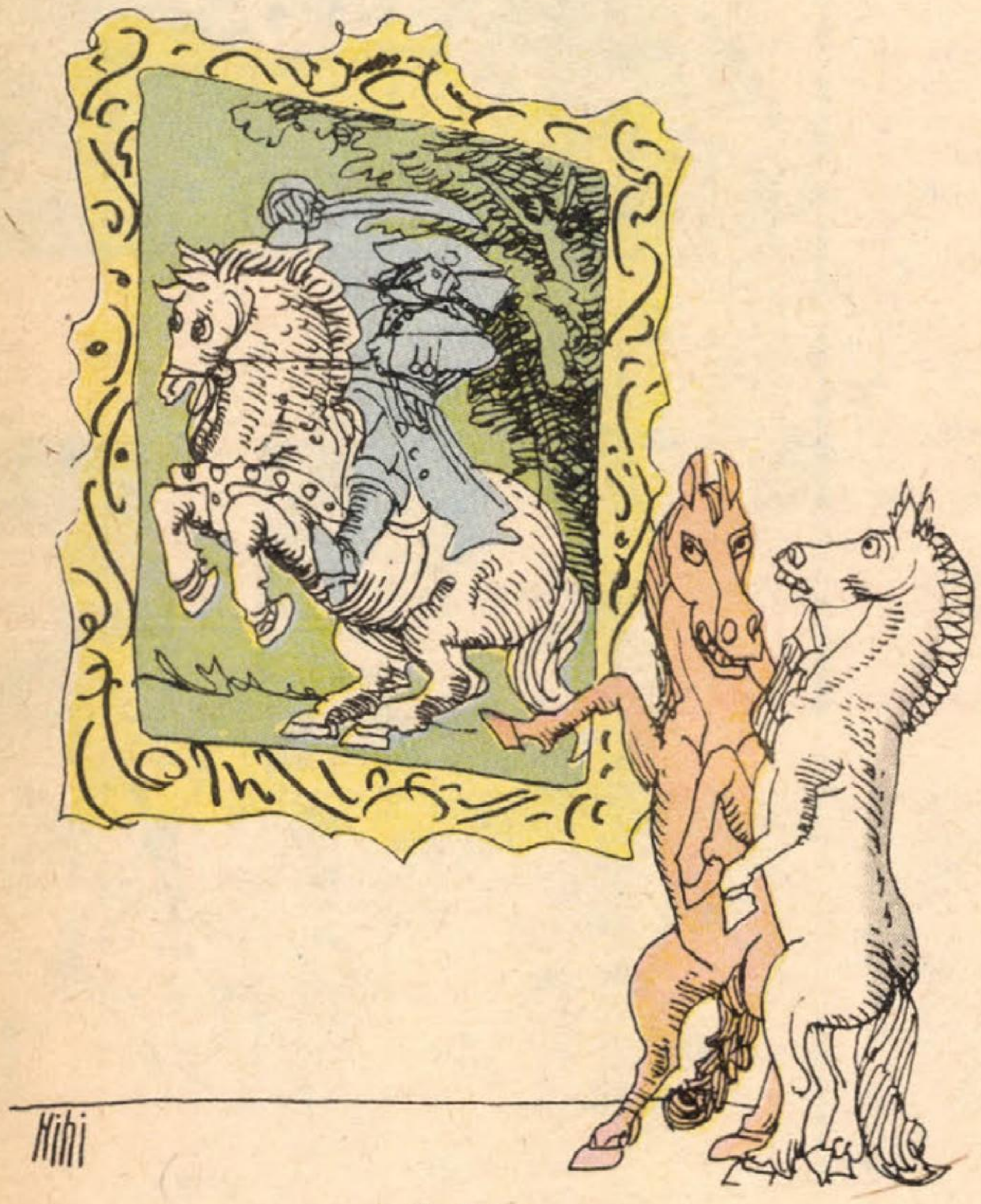

– Egyik ősöm...

NŐI DOLGOK

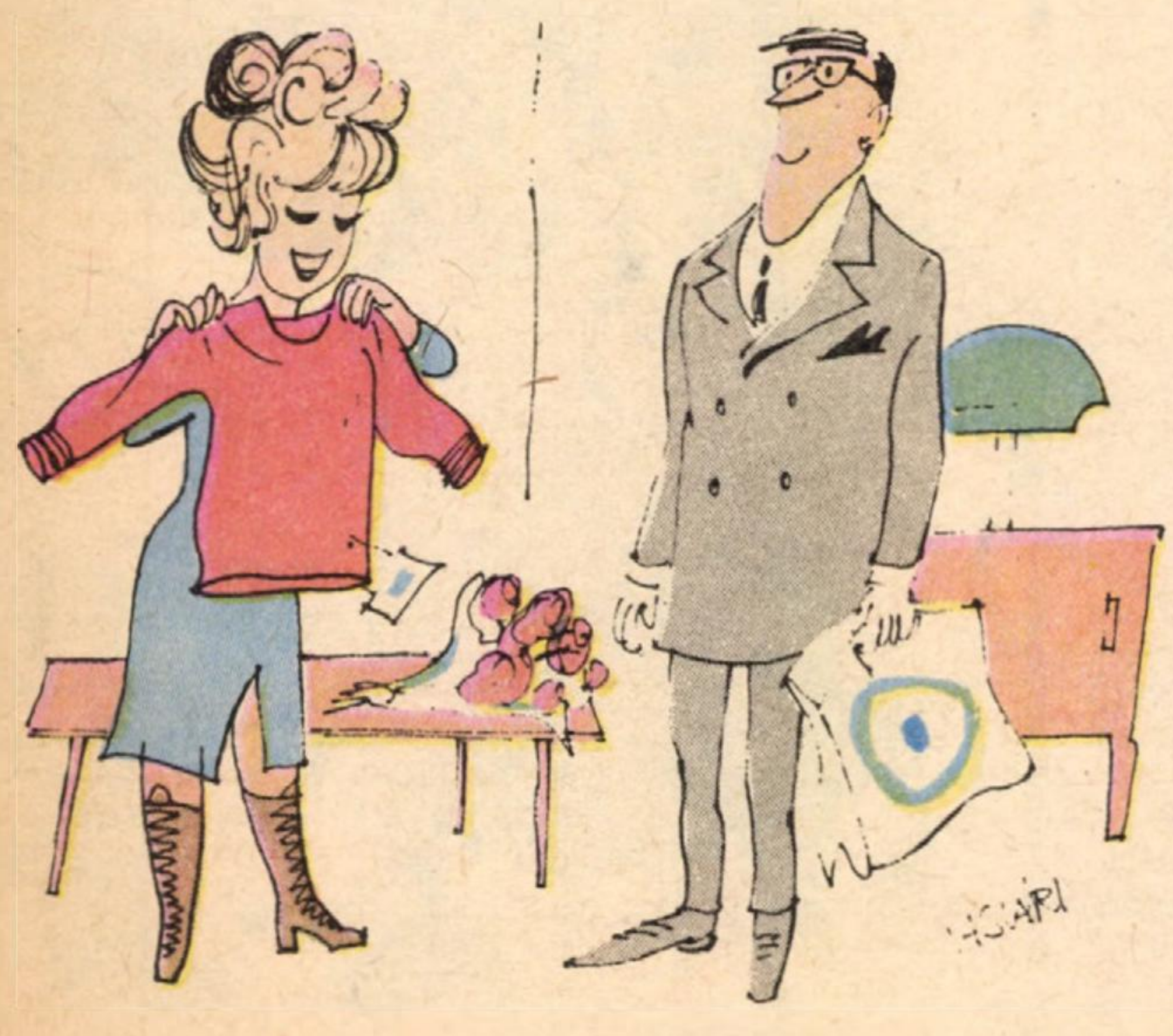

– Remek! Pont jó lesz becserélni!...

SZABADIDŐ-MOZGALOM OLASZORSZÁGBAN

Egy milánói zöldségkereskedő rajtakapta feleségét egyik alkalmazottjával. Nem szúrta le ugyan párbajban az alkalmazottat, de azonnal kirúgta állásából. Az alkalmazott, Giovanni Stacchiotti a bírósághoz fordult és követelte, hogy a zöldségkereskedő fizesse ki neki a szabályos felmondási időre járó összeget. A bíróság Stacchiottinak adott igazat. Indokolása: a szerelmi légyott munkaidő után történt, a kereskedő tehát jogtalanul mondott fel alkalmazottjának azonnali hatállyal. Ha valaki becsületesen elvégezte a munkáját, utána szabadon rendelkezik az idejével. Csak egy zsarnok főnök vetemedik arra, hogy illetéktelenül beleszóljon alkalmazottja magánéletébe.

AZ ELNÖK ÉS AZ ÚTJELZŐ

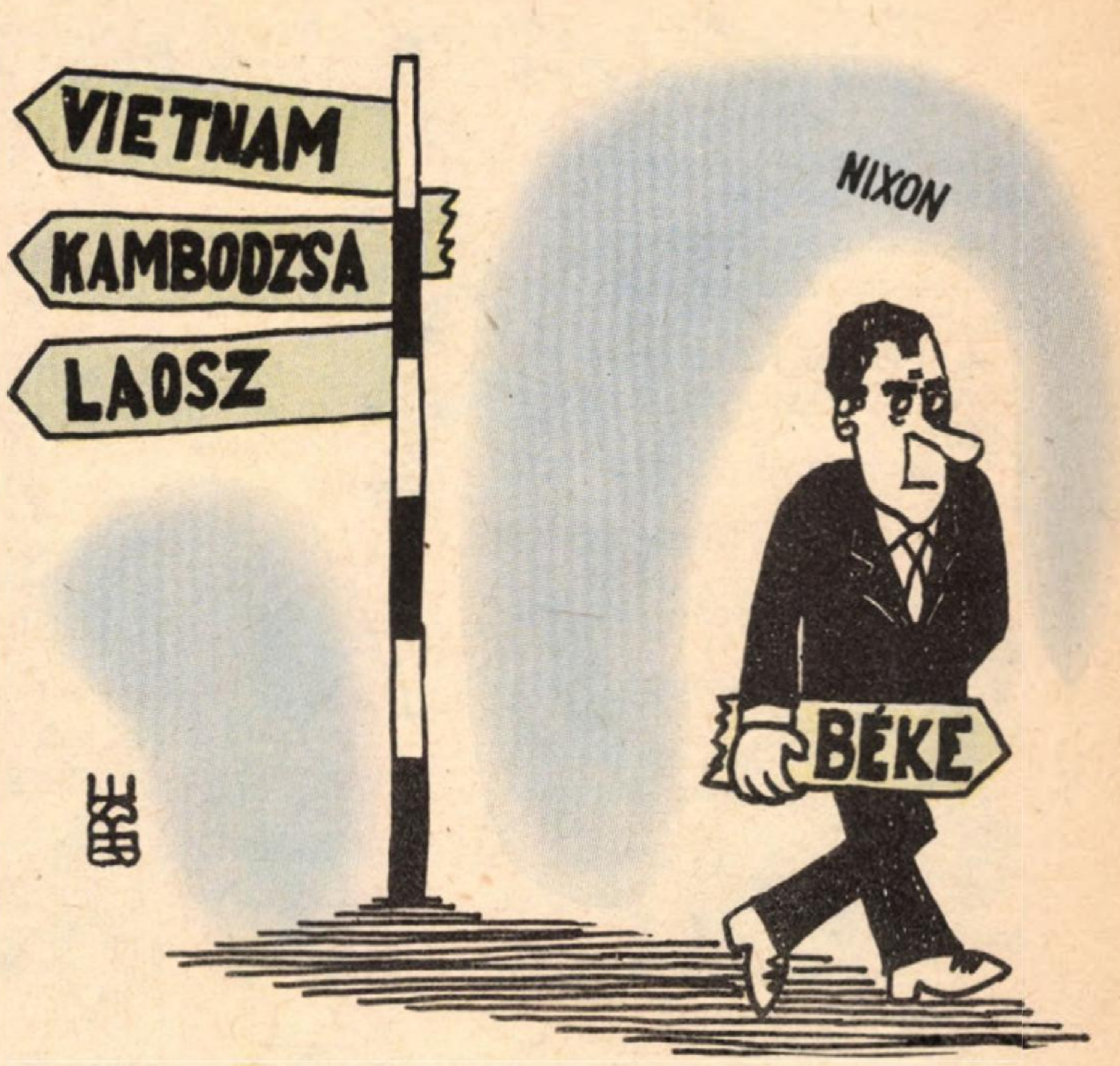

fásítás

Annyit küldtek az erdőbe, hogy végül teljesen odaszoktam. Imádok a rekettyésben csalinkázni és a berkenyésben bóklászni. Mit szépítsem: nékem a zöld árnyas erdő vidám kedvet ád, trallala, trallala. Így bizonyára érthető, hogy vad öröm fogott el, amikor tizennégyezer hektárnyi új erdő telepítéséről értesültem.

Tizennégyezer hektár új erdő, teringettét, tessék csak elképzelni, mit jelent ez ágban, rügyben, őzben, csízben és hangyában... esküszöm, pusztán azért nem fakadtam harsány nótára, mert erdőben csak a madár dalol.

Aztán egy ponton úgy jártam, mint a bozót ószszel. Lelombozódtam. Kiderült, hogy a tizennégyezer hektárt cellulóznyárfával ültetik végig. Vagyis az a rengeteg fa, lomb, virág tulajdonképpen nem is fa, lomb, virág lesz, hanem csak átmenet valami preshedt és ragacsos massza felé, amely savanykás kádakban rotyog.

Jó, értem én. Kell az a cellulóze, papírgyártás, meg minden, de az ég szerelmére, miért mondják meg előre? Miért nem hagyják meg az illúziómat, hogy a fa az fa, a lomb az lomb és a virág az virág? Ha már mindent fel kell használni, ha már mindenből valami mást kell csinálni... Mert így abban a cellulóznyárfában én már ab start mindig a cellulózt látom és sohasem a nyárfát. Átlőtt szívek helyett csupa vezércikket a törzsén és ahány levél, annyi apróhirdetés. Ráadásul mostantól fogva gyanakodva figyelem a jóhiszemű fákat is. A tölgytölgyeket és a csercsereket. Ugyan, mit is tudtok ti, gyerekek? Mit nyújtotok magatoktól? Mit termeltek? Árnyékot meg oxigént, na bumm. Minek az a sok árnyék és ki a fenének van szüksége oxigénre?

Azért fix, hogy tíz év múlva is kimegyek majd az erdőbe. Legalább a rossz szokásaihoz maradjon hű az ember. Az erdőt addig rég gépesítették. Minden ágon leltári számot himbál a szellő, ipari kamera jelenti, hányat tojt már a fürjecske. Az ürgék minden reggel pontosan hatkor blokkolnak, és a stigliceket vállalati kocsi repíti jelentéstételre.

Az igazgató körülvezet majd az egész erdőn, minden be lesz mutatva, minden meg lesz magyarázva.

— Ime, a guzmigyanta üzem nyersanyagraktára — mutat néhány hatalmas koronájú óriásra. — Évszázados félkészáruk, az A—0924-es számú alatt még Vak Bottyán szidolozta a fokosát, ma hat meglett férfi sem éri át a törzsét. Speciális hormonkezeléssel sikerült elérnünk, hogy az utolsó ötesztendős tervidőszak során tíz évgyűrűt növesszenek, és így messzemenően fedezik az egész ország guzmiszükségletét, sőt kivitelre is jut.

— Nagyszerű — mondom majd. — Na és tessék már elárulni, mi az istencsudája az a guzmi?

— Légypapírra kenjük — magyarázza az igazgató. — Hogy jobban ragadjon.

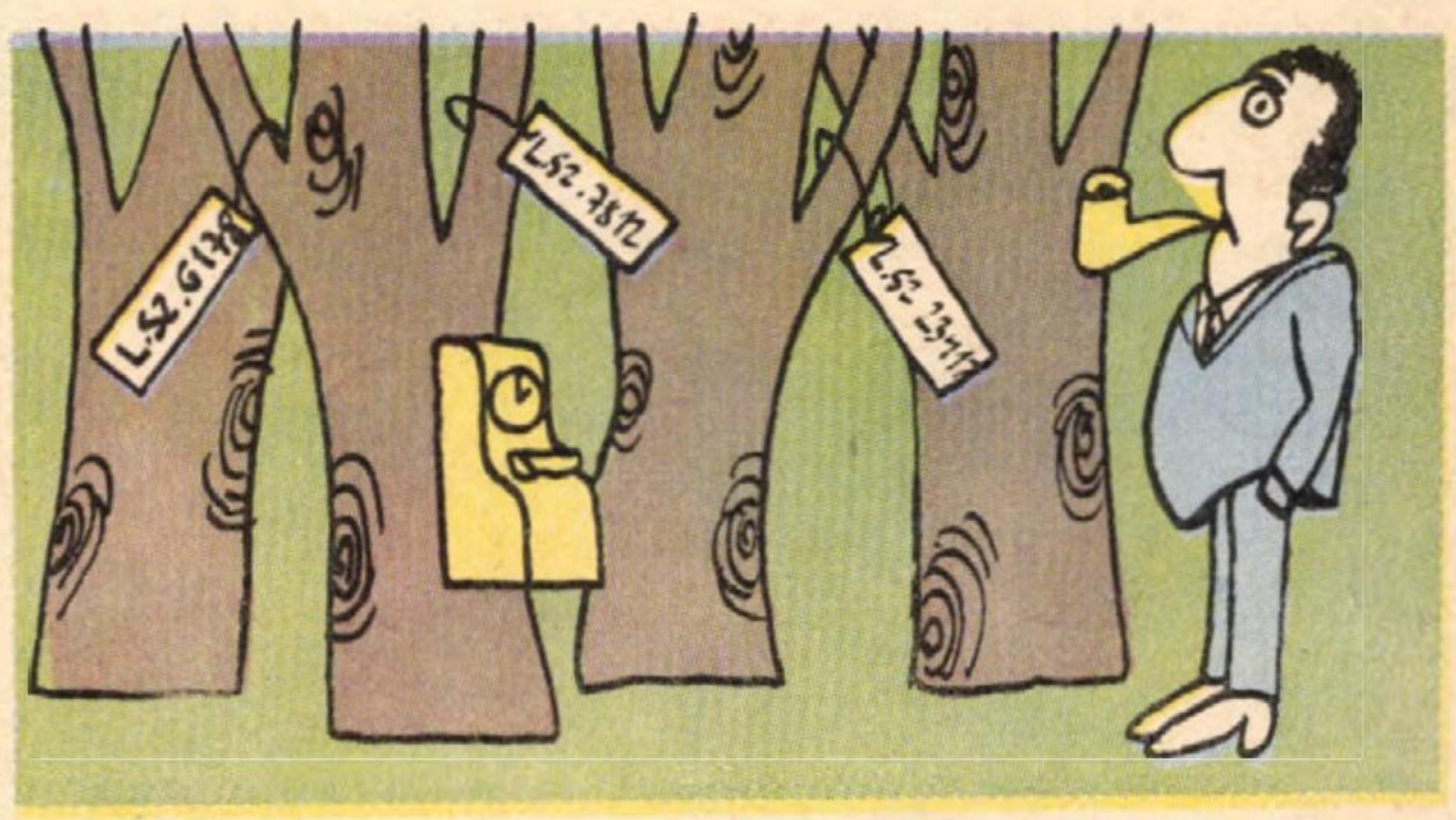

Ennyi emberség a légynek is kijár tőlünk.

Abban a pillanatban majd ismerős hang üti meg a fülem.

— Jé — mondom. — Kakukk.

— Természetes, kérem. Közép-Európa legnagyobb és legkorszerűbb kakukkrezervátuma a miénk. Nálunk tudományosan ellenőrzött körülmények között élnek és alkotnak a világhírű magyar kakukk-konzerv alapanyagát szolgáltató madarak.

— Jóságos ég! — ordítok. — A kakukkokat is feldolgozzák?

— Világos — mondja az igazgató. — Különben mi értelme lenne egy kakukknak? Önmagában szép dolog, hogy meg tudja mondani a nevét, de ez még nagyon kevés. Manapság már senkit sem alkalmazunk pusztán azért, mert be tud mutatkozni. A szarvasgombával pácolt kakukknyelv a délportugálok kedvenc húsvéti csemegéje. Csak a tavalyi szezonban háromszázötven vagon ilyen ínyencfalatot sikerült exportálnunk.

Akkor majd egy jánosbogár repül felénk, de róla már nem is kérdezősködöm. Érdekel is engem, miért nevezik Párizst a Fény Városának...

És ezzel tulajdonképpen már el is megy a kedvem az egész erdőtől. A fásítás első szakasza sikerrel járt. Én már elfásultam.

Peterdi Pál

IGOR JAROSZLAVCEV:

CIGARETTASZÜNET

Az igazgató csengetett. A titkárnő belépett.

— Szolovjev hozzám!

— Igen, Arkagyij Matvejevics.

A titkárnő fellapozta a házi telefonkönyvet, és a 149-et tárcsázta.

— Szolovjevet hívja az igazgató!

— Kiment — felelte egy női hang.

A titkárnő bement az igazgatóhoz:

— Szolovjev kiment, Arkagyij Matvejevics.

— Ha visszajön, kéretem.

— Igen, Arkagyij Matvejevics.

A titkárnő a 149-et hívta.

— Ha Szolovjev visszajön, az igazgató kéreti.

— Rendben van — hangzott a válasz.

Hétfőn Szolovjev nem került elő. Kedden reggel az igazgató csengetett. A titkárnő belépett.

— Szolovjev hozzám!

— Igen, Arkagyij Matvejevics.

A titkárnő fellapozta a házi telefonkönyvet, és a 149-et tárcsázta.

— Szolovjevet hívja az igazgató!

— Kiment — felelte egy női hang.

— Szolovjev kiment, Arkagyij Matvejevics.

— Mikor ment ki?

— Mindjárt megtudom, Arkagyij Matvejevics.

A titkárnő a 149-et hívta.

— Mikor ment ki Szolovjev?

— Szolovjev a múlt év június 15-én, kedden ment ki.

A titkárnő bement az igazgatóhoz:

— Szolovjev a múlt év június 15-én, kedden ment ki.

— Kérdezze meg, hová ment.

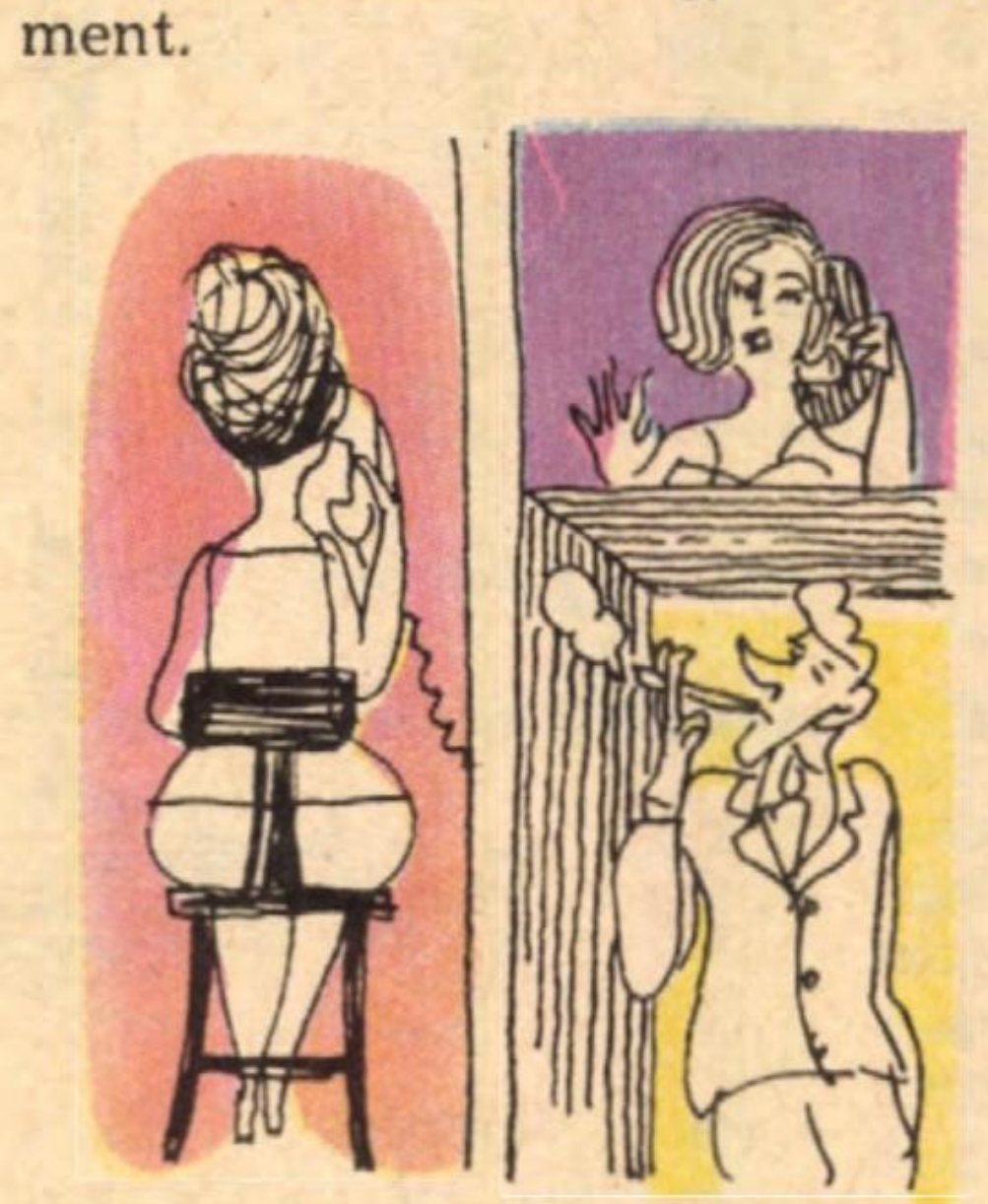

— Igen, Arkagyij Matvejevics.

A titkárnő a 149-et hívta.

— Hová ment Szolovjev?

— Szolovjev kiment rágyújtani — hangzott a válasz.

— Szolovjev kiment rágyújtani — közölte az igazgatóval a titkárnő.

Az igazgató csodálkozva felpillantott:

— Azóta nyolc hónap telt el.

— És kilenc nap — tette hozzá a titkárnő.

— Keressék meg Szolovjevet.

— Igen, Arkagyij Matvejevics — felelte a titkárnő, és végigjárta az osztályokat.

Az egyik szobában rátalált Szolovjevre, aki újságot olvasott.

— Az igazgató hívatja.

— Megyek — mondta Szolovjev és összehajtogatta az újságot.

— Maga Szolovjev? — kérdezte az igazgató.

— Igen, Szolovjev — felelte Szolovjev.

— Múlt év június tizenötödikén, kedden kiment rágyújtani.

— Lehetséges — felelte Szolovjev.

— Nyolc hónapja és kilenc napja.

— Tíz — helyesbített a titkárnő.

— ... És azóta egy másik osztályon ül.

— Úgy látszik, eltévesztettem az ajtót — töprengett Szolovjev.

— Úgy látszik. És most mit keres nálam?

— Ön hívatott.

— Mikor?

— Most.

— Én tegnap hívattam — dörögte az igazgató, mára Szkvorcov van előjegyezve. Igen, hívja Szkvorcovot — mondta az igazgató a titkárnőnek.

— Igen, Arkagyij Matvejevics.

A titkárnő fellapozta a házi telefonkönyvet, és a 278-at tárcsázta:

— Szkvorcovot az igazgatóhoz!

— Kiment — felelte egy álmos férfihang.

(Oroszból fordította: Barabás Péter)

MITŐL FÁJ A FEJÜNK?

Ajtót nyitva Vilma néninek, máris láttam, hogy baj van. A néni ugyanis kalap helyett vizesborogatást hordott azon a csinos kis penészzöld fején.

— Megint a migrén? — érdeklődtem résztvevően, míg hellyel kínáltam. — De hiszen úgy volt, hogy az az Amidazophenes kombinált por...

— Hát még emlékszel? — ragyogott fel Vilma néni, s kisietett a mellékhelységbe, ahonnan pergamensárgán tért vissza. — Igaz, egy ideig minden rendben volt, a fejem se fájt. De aztán kiütéseket kaptam. A Csetréné azt mondta, az Amidazophentől van, a boldogult urának is attól lett.

— Ahá. Szóval akkor most nem tetszik szedni.

— Még hogy nem szedem? Hogy is ne, hogy fájjon a fejem! Persze hogy szedem. Csak Suprastint kell hozzá szedni, az aztán elmulasztja a kiütést.

— Hát akkor most mitől fáj mégis a...

— Nem értesz te semmit. Ha konyítanál az orvostudományhoz, tudhatnád, hogy a Suprastin könnyen gyomorégést is okozhat. Hát nekem okozott is.

— De hát most nem a gyomra...

— Nix de hát. Hol vagyunk még a végétől? A Kolozsburgerné azt mondta, gyomorégésre a Gapona a legjobb, azt szedte a szegény Kolozsburger is. Hát beszereztem a Gaponát.

Enyhén fájni kezdett a fejem.

— Szóval — mondtam —, ha jól értem, Vilma néni azt az Amidazophenes izét szedi a fejére, a Suprastint az Amidazophenre, a Gaponát meg a Suprastinra. Ez világos. Csak azt nem értem, hogy akkor mitől fáj a...

— Hogy mitől? — kacagott föl gézszínű arccal a két lábon járó patika. — Miért, azt hiszed, a Gaponának nincs mellékhatása? Kérdezd meg a Mádernét! Az majd elmondja neked, hogy a Gaponában atropin van! El is kótyagosodtam tőle, úgy, hogy azóta koffeint is szedek, ahogyan az a derék Máder is tette, isten nyugosztalja.

— Vége? — kérdeztem, s hidegvizes borogatást teríttettem homlokomra.

— Már hogyan lenne vége? Te még figyelni sem tudsz. A koffeintől szívdobogást kaptam, ezért azután még hozzácsaptam az egészhez egy kis Belloidot. Az meg úgy kiszárította a torkomat, hogy nyelni is alig tudtam. Akkor a Schlittenpatakyné valami klorogénes micsodát ajánlott, azzal gargalizáljak, annak idején a Schlittenpataky is azt használta, míg élt. Egy szó, mint száz, azóta gargalizálok.

— Bocsánat — mondtam, s bevettem egy Karilt —, de ebből még mindig nem tetszik ki a kellő világossággal, hogy tulajdonképpen mitől is fáj a...

— A fejem? Őszinte leszek. Attól a klorogénes izétől olyan hányingerem támadt, hogy ahányszor öblögettem, mindig vettem be Daedalont is, mint szegény néhai Hudák. Hát a sok Daedalontól fáj most a fejem.

— És tessék mondani — nyöszörögtem bátortalanul —, ha most ott tart Vilma néni, ahol volt, akkor miért nem hagyja a csudába az egész hóbelevancot?

— Elhagyni?! — pattant föl Vilma néni ezúttal paprikavörösen, s az asztalra csapta borogatását. — Még mit nem? Így legalább tudom, hogy mitől fáj a fejem!

Timár György

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:

Mitől megy fel a vérnyomásuk?

Várnai György:

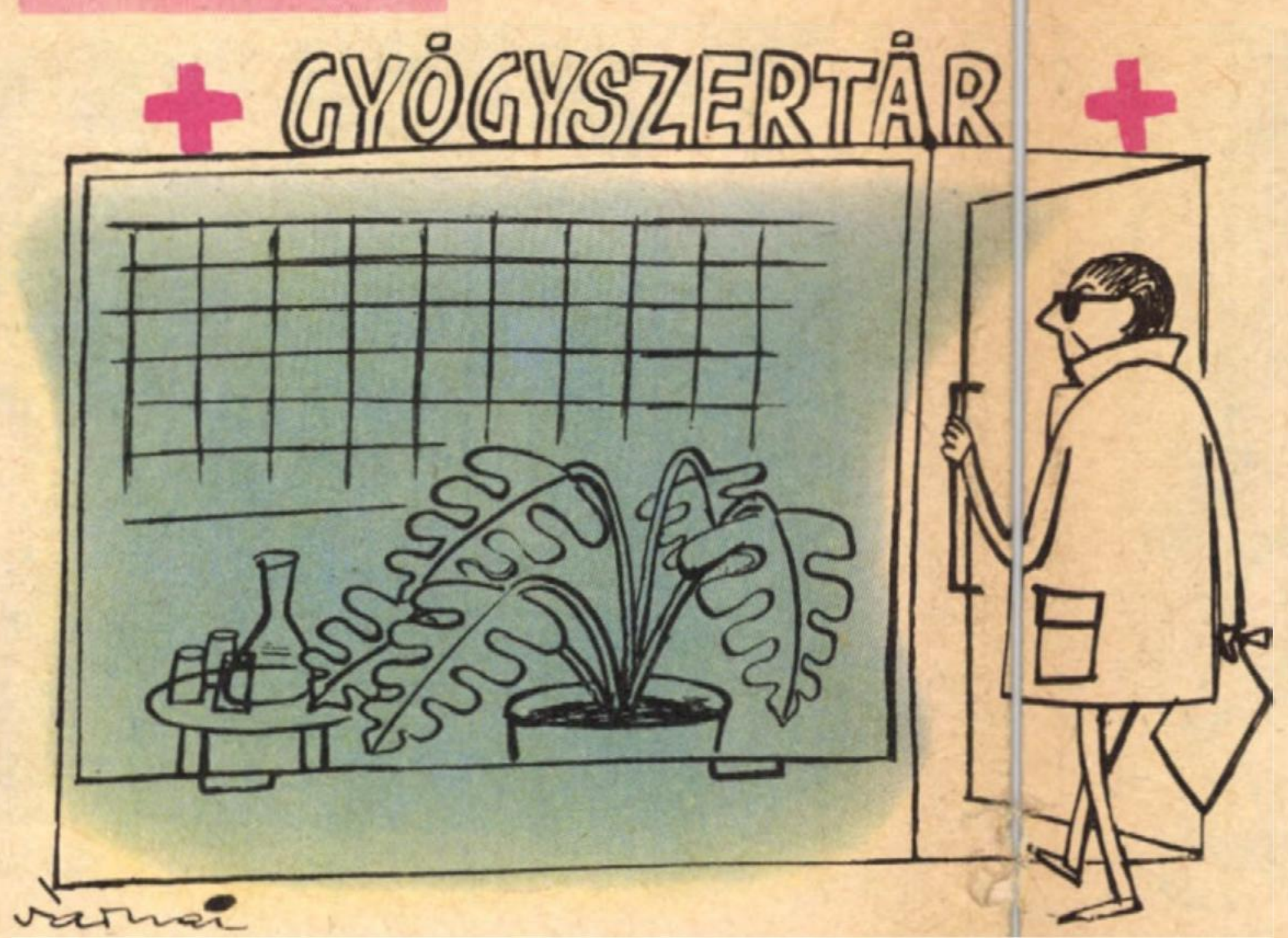

– Az orvosságtól, amit az orvos felír nekem alacsony vérnyomás ellen...

Brenner György:

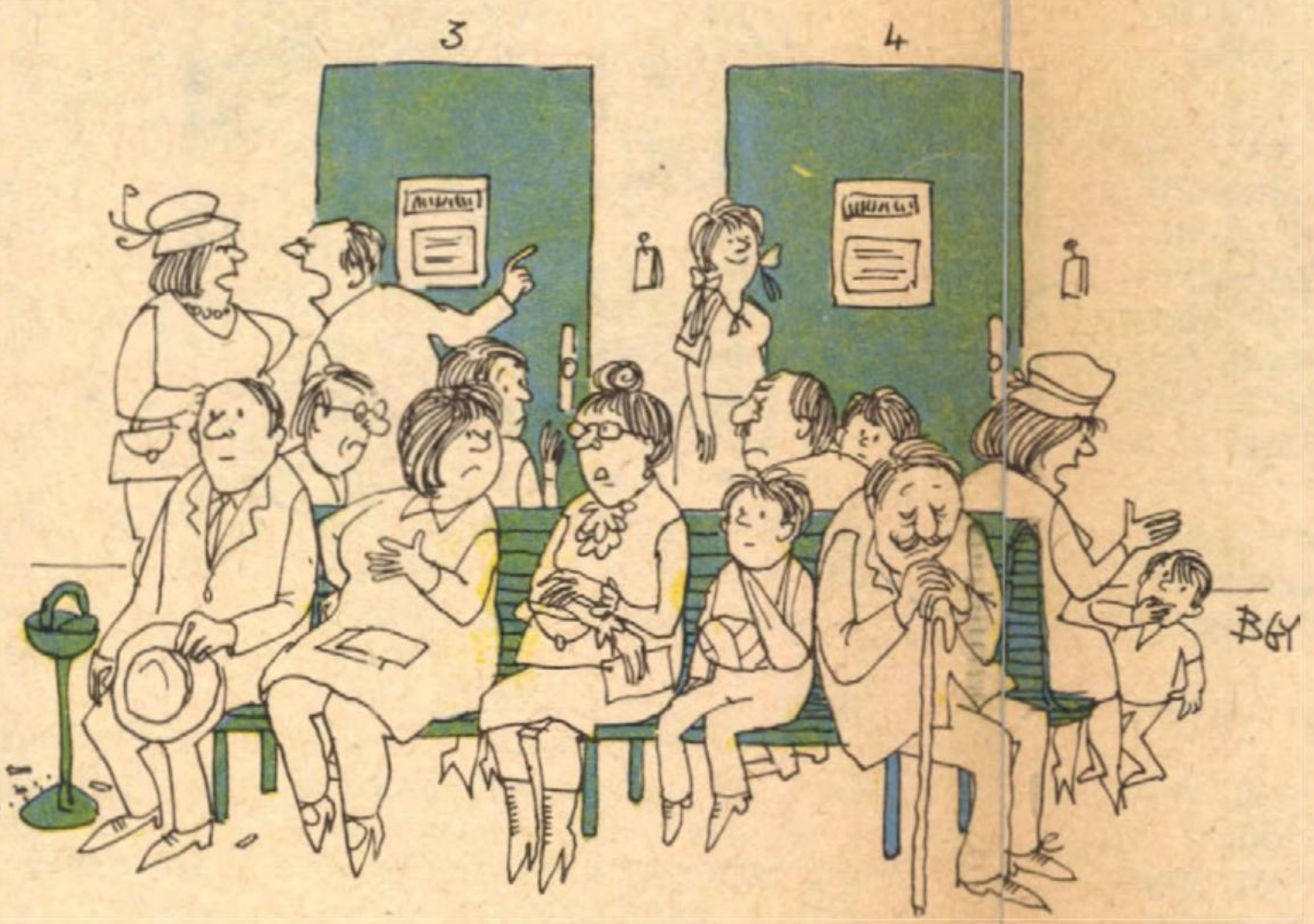

– Az SZTK-tól.

Mészáros András:

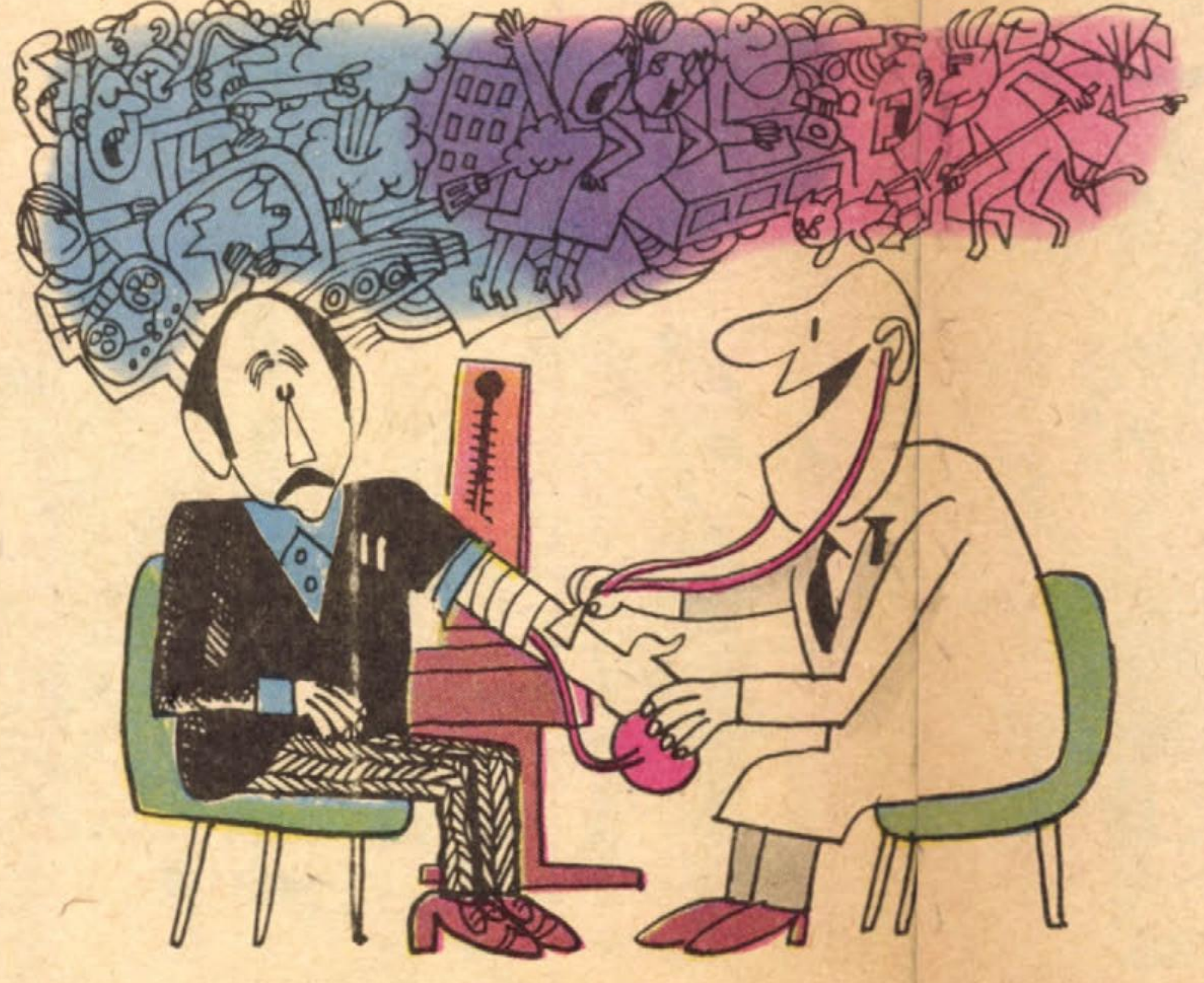

– Attól, ha azt mondják: semmi idegeskedés, teljes kikapcsolódás.

Barát József:

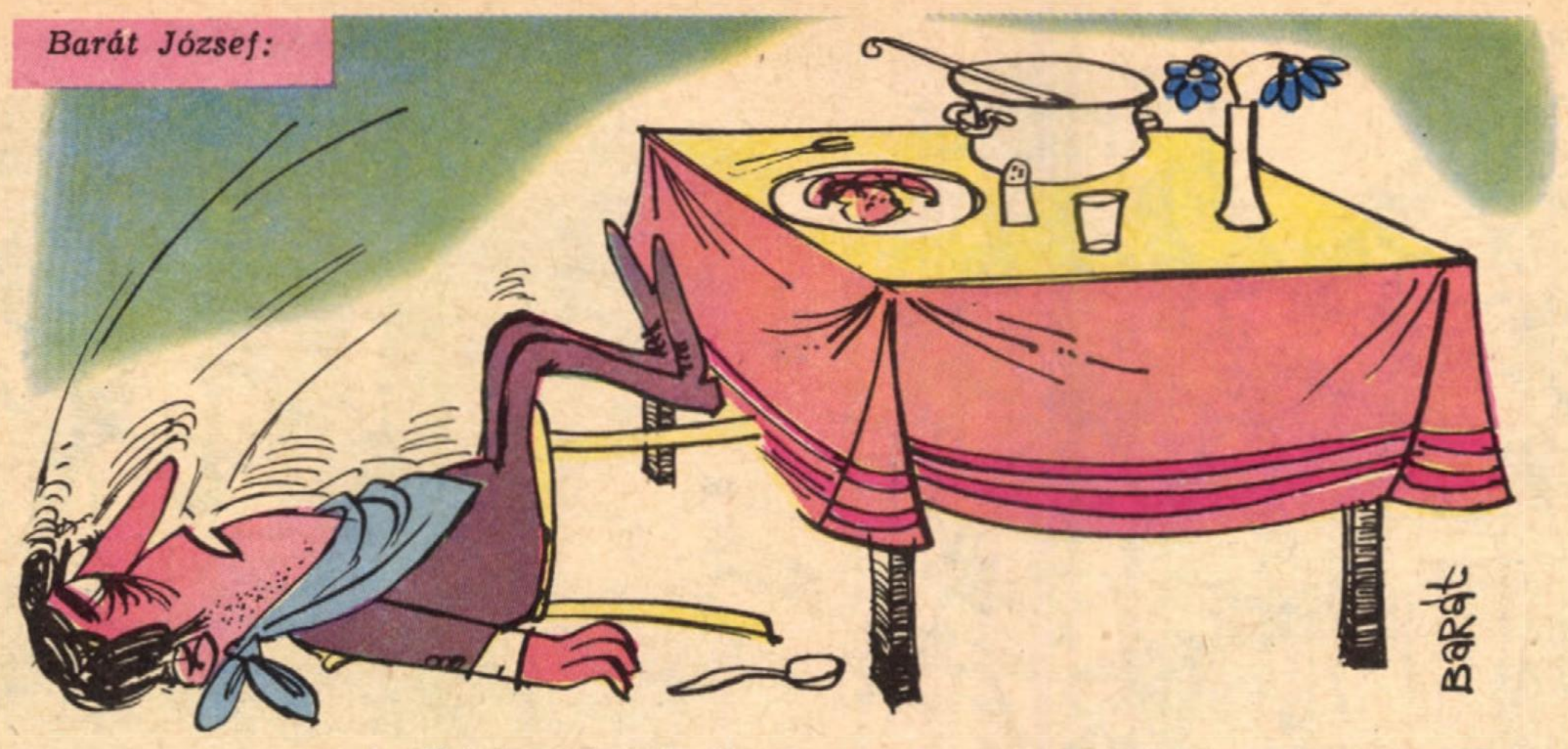

– Az élelmiszerek kideríthetetlen szavatossági idejétől.

Fülöp György:

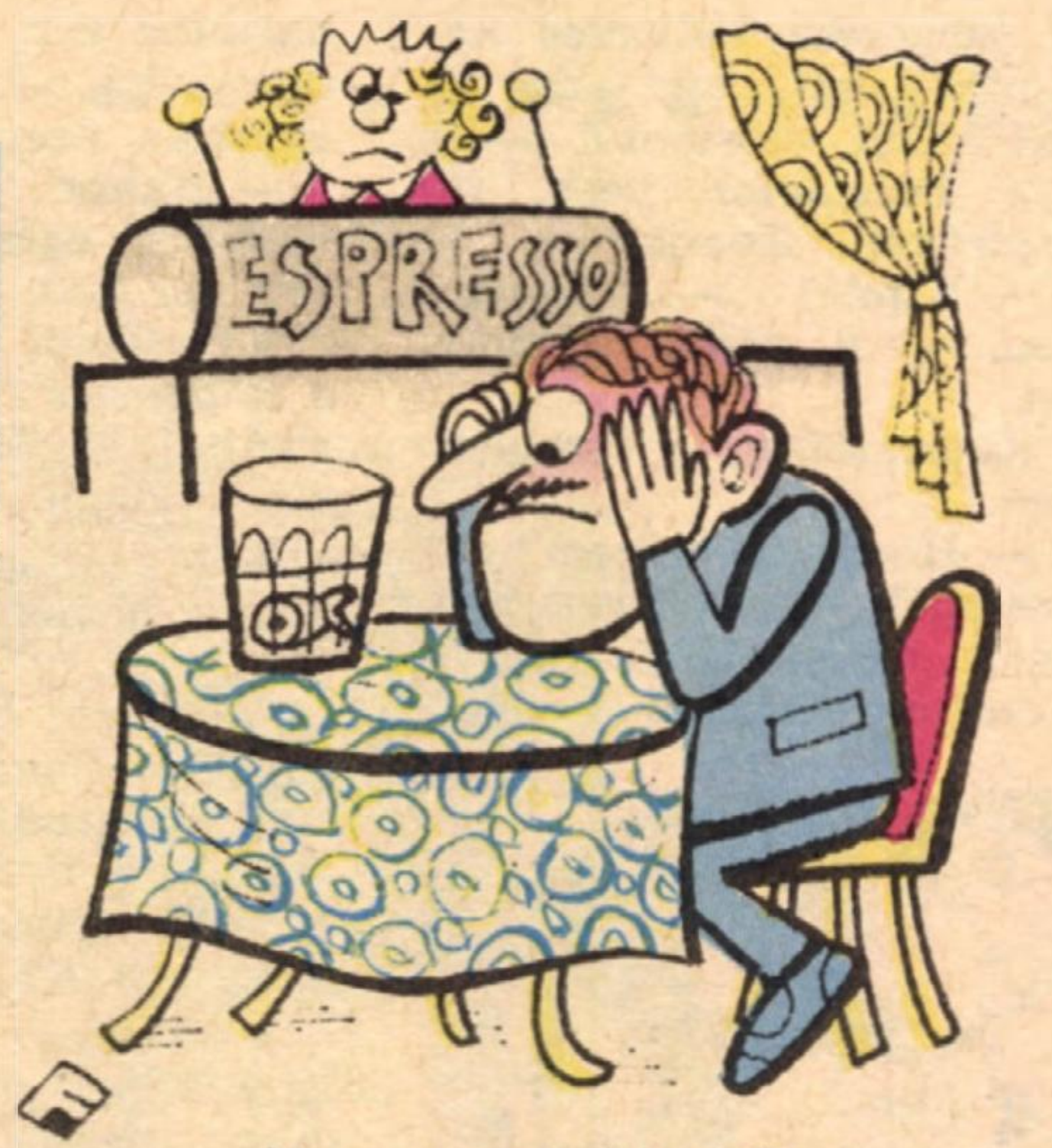

– Nem a pesti feketétől.

Takács Imre:

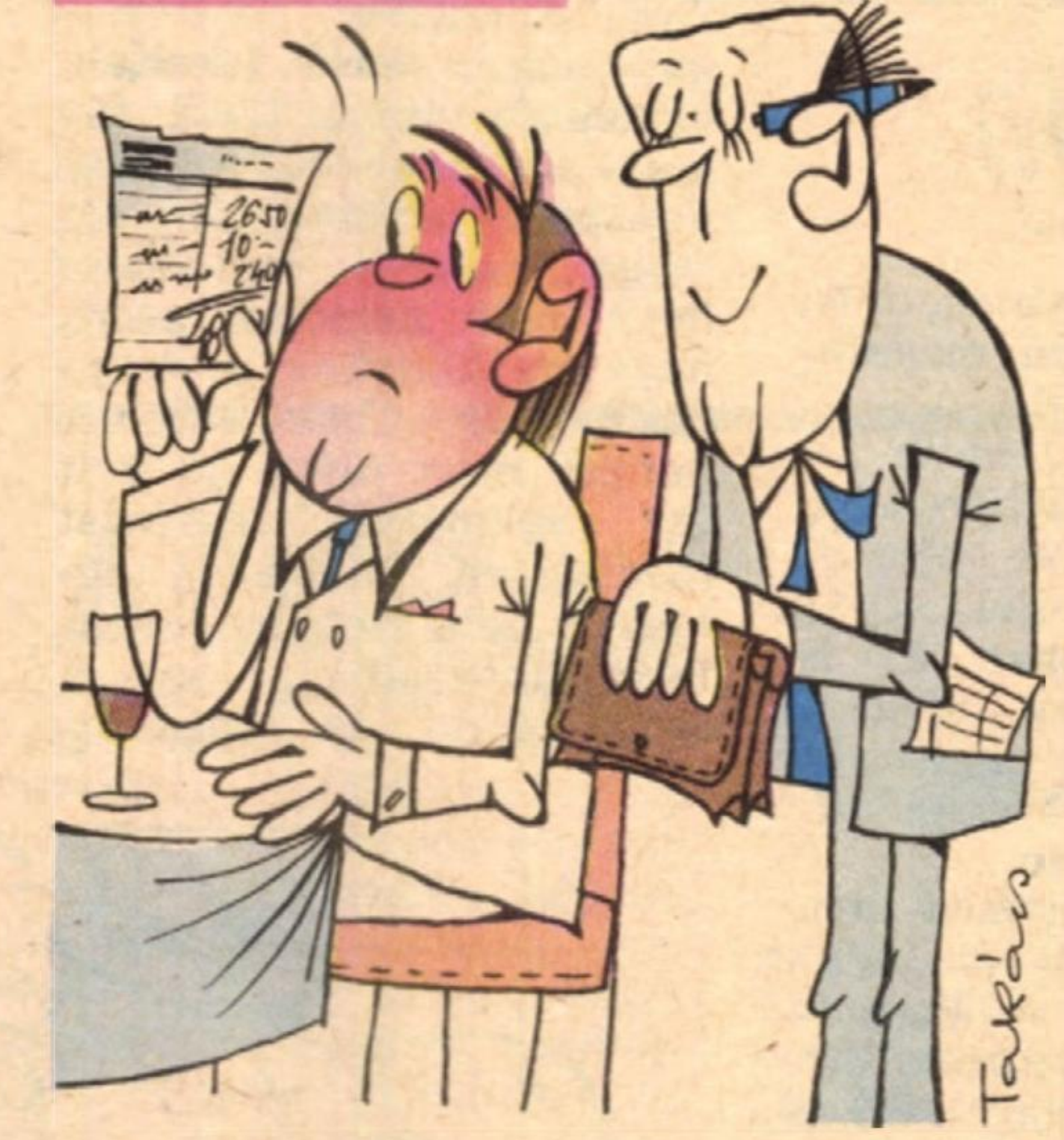

– Ha jobban tudok számolni, mint a főpincér!

Sajdik Ferenc:

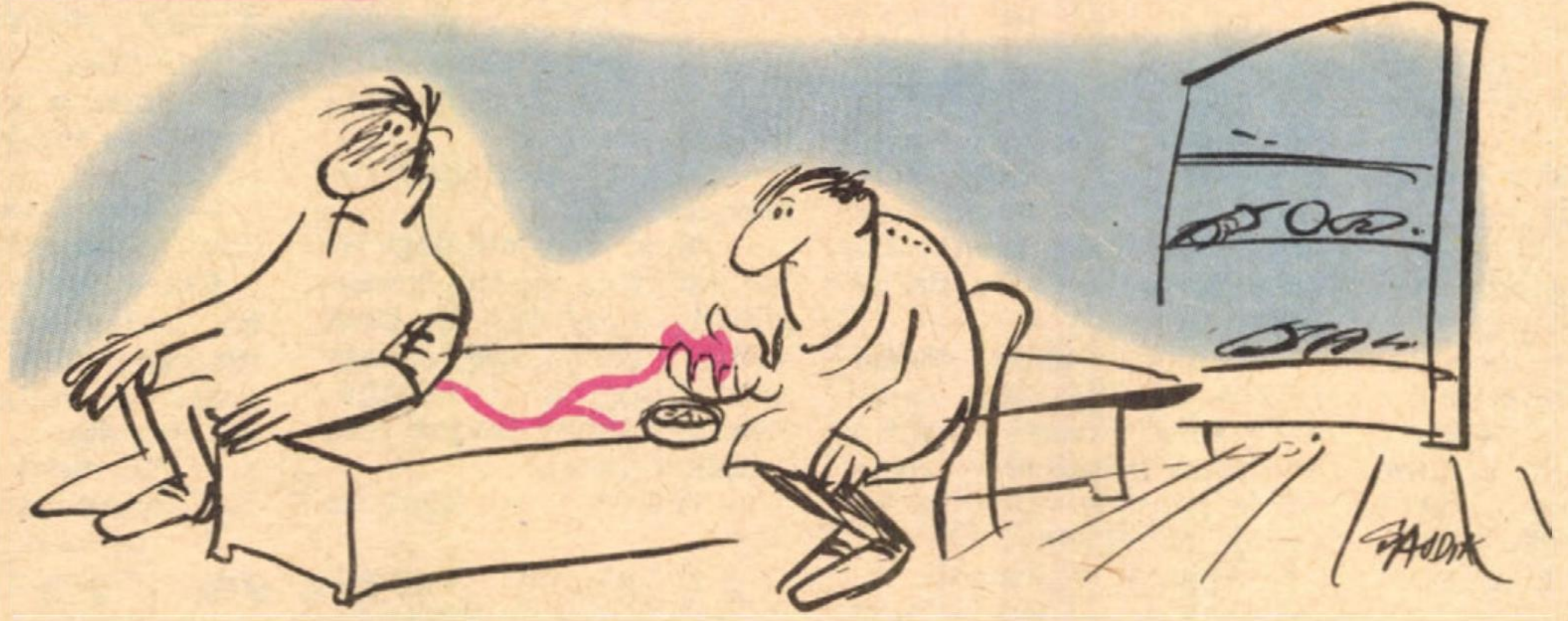

– Hogy folyton mérik...

Endrődi István:

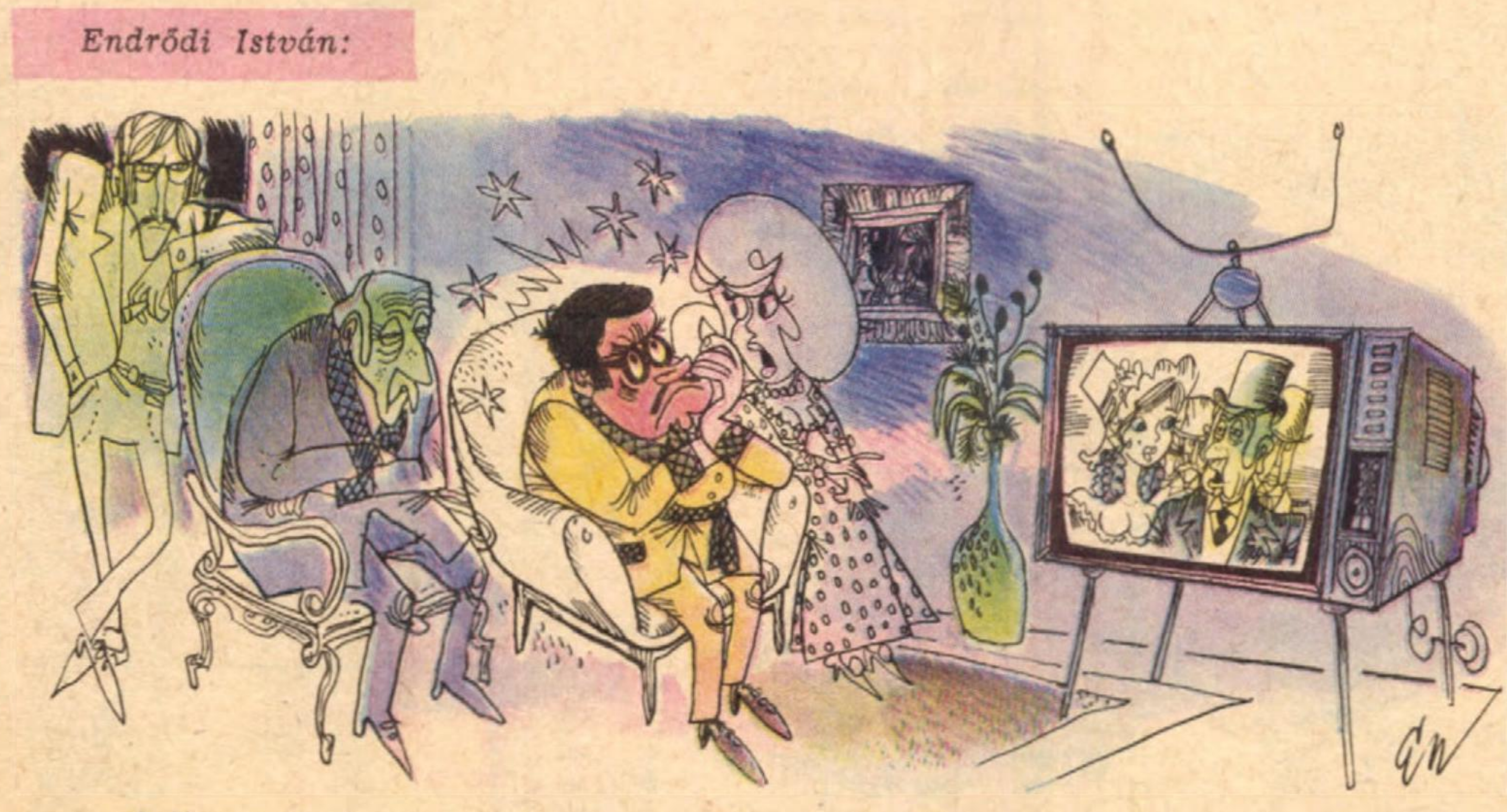

– A Kramcsákné azt mondta, hogy a Forsyte-ék Jollyja elveszi feleségül a Szabóék Icukáját...

Balázs-Piri Balázs:

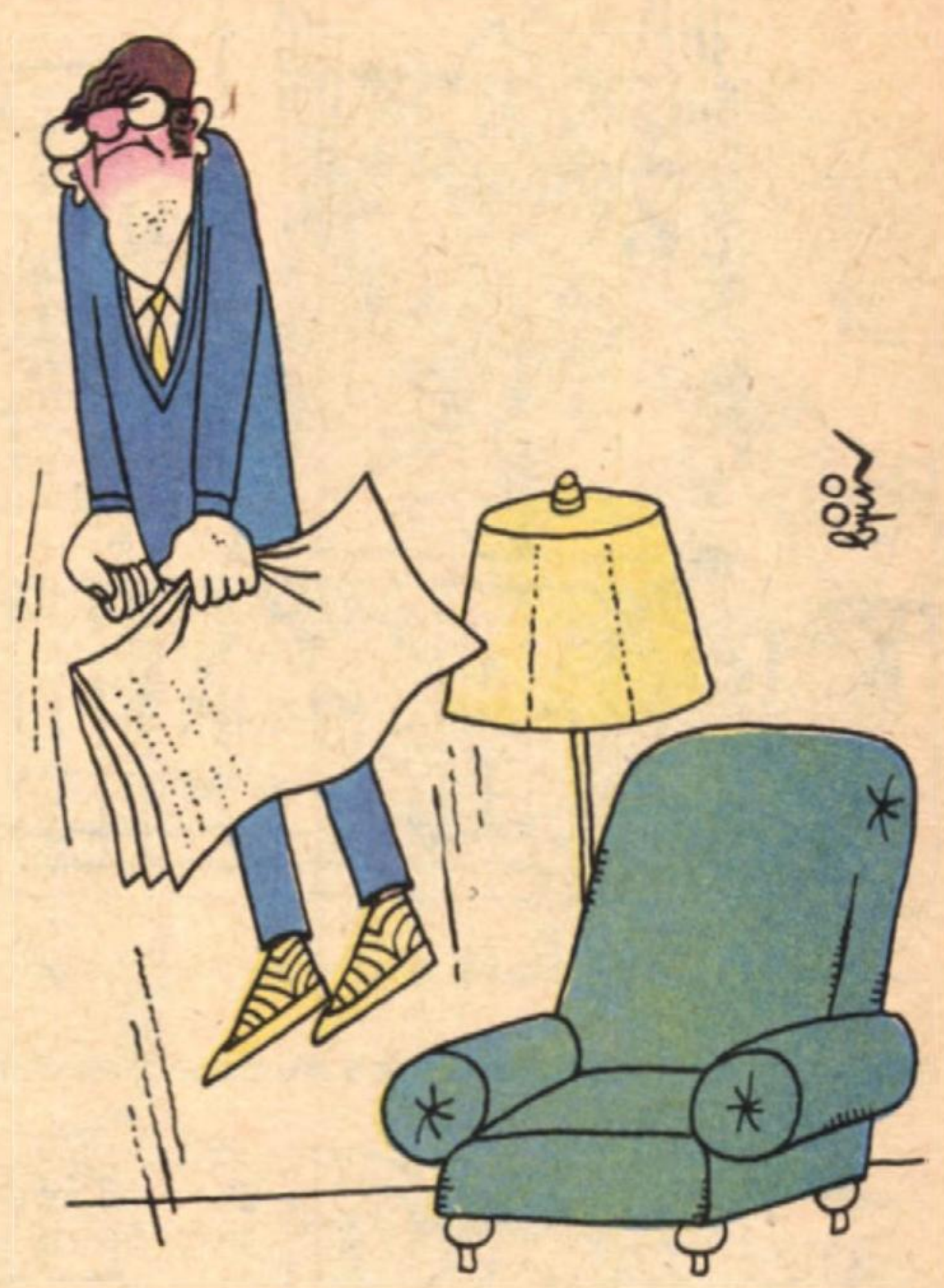

– Ha azt olvasom, hogy lesz elég sör a nyáron...

Dallos Jenő:

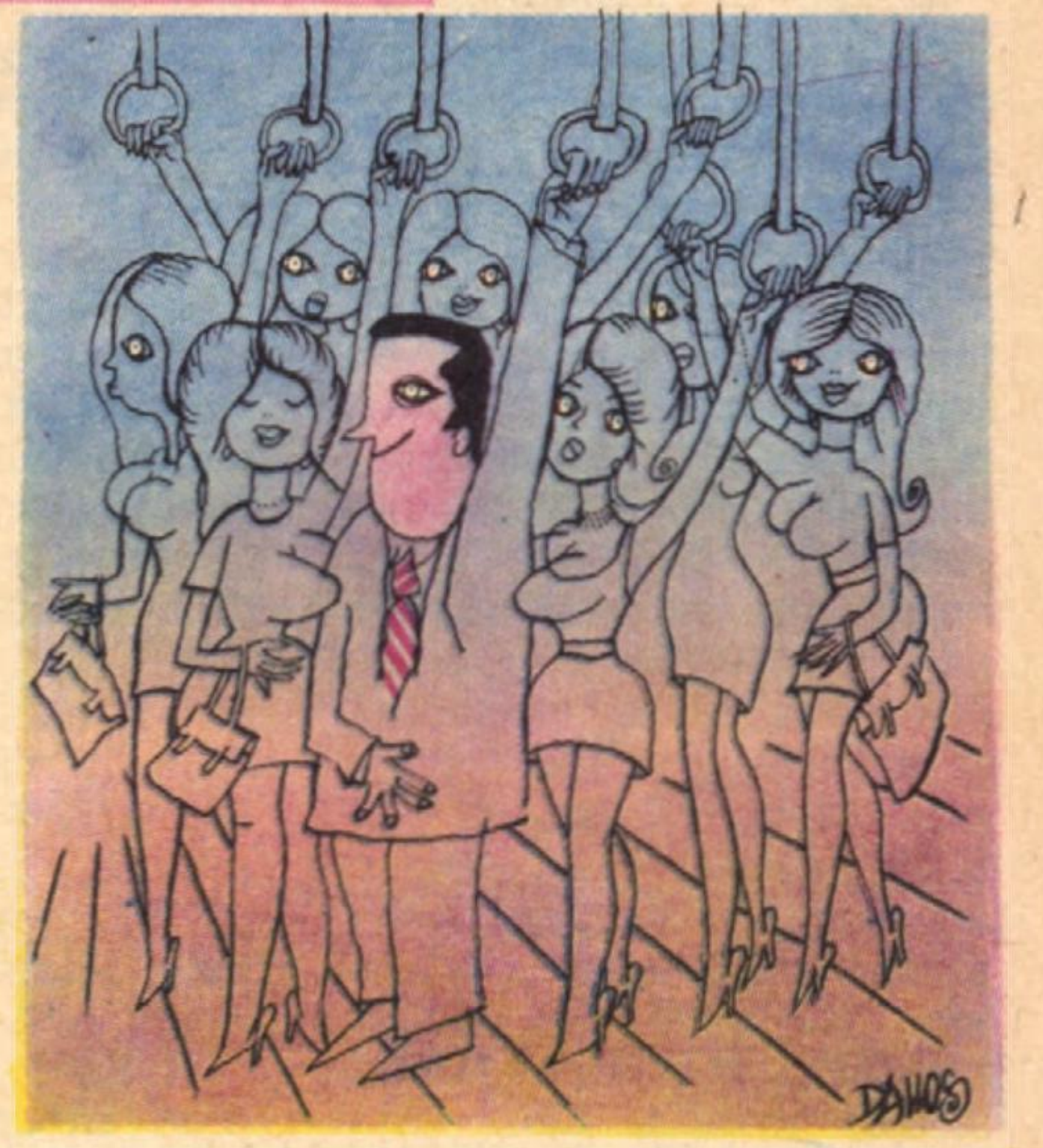

– A zsúfolt villamostól.

Hegedűs István:

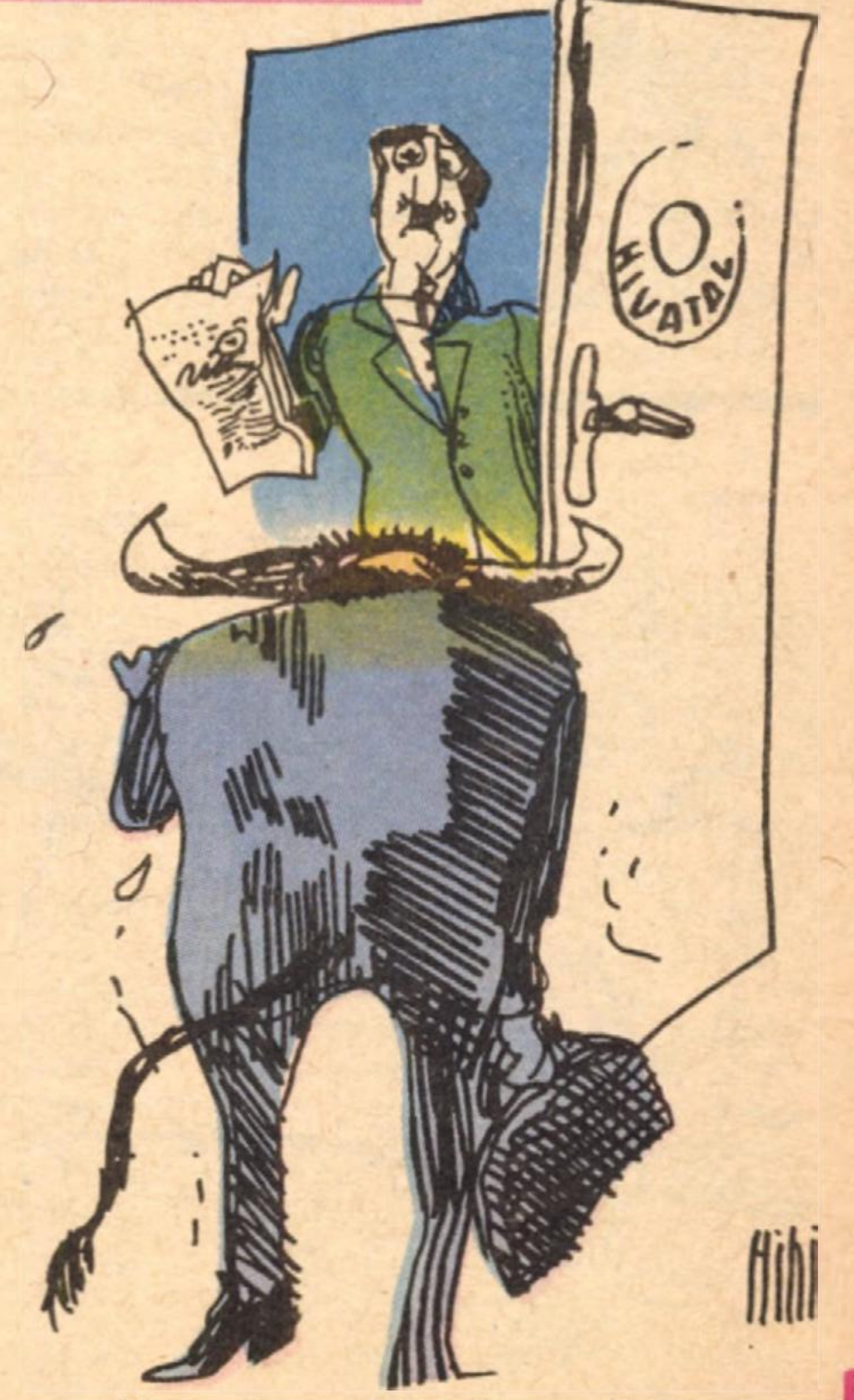

– Ha azt mondják, hogy „jöjjön holnap" és...

CSALÁDI BOTRÁNY

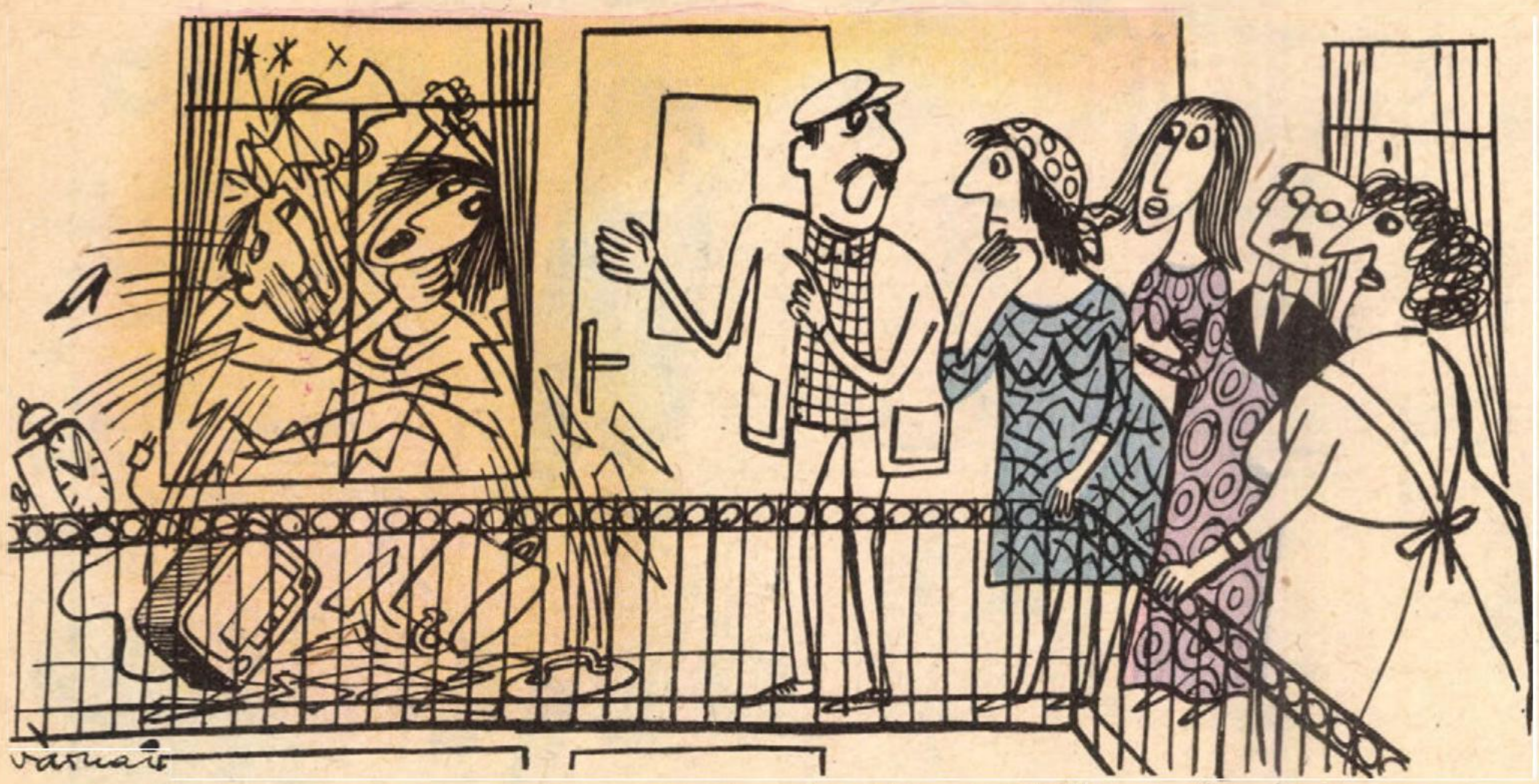

– Mit bámészkodnak? A szabad szombatján mindenki azt csinálja, amihez kedve van . . .

APASÁGI KERESET

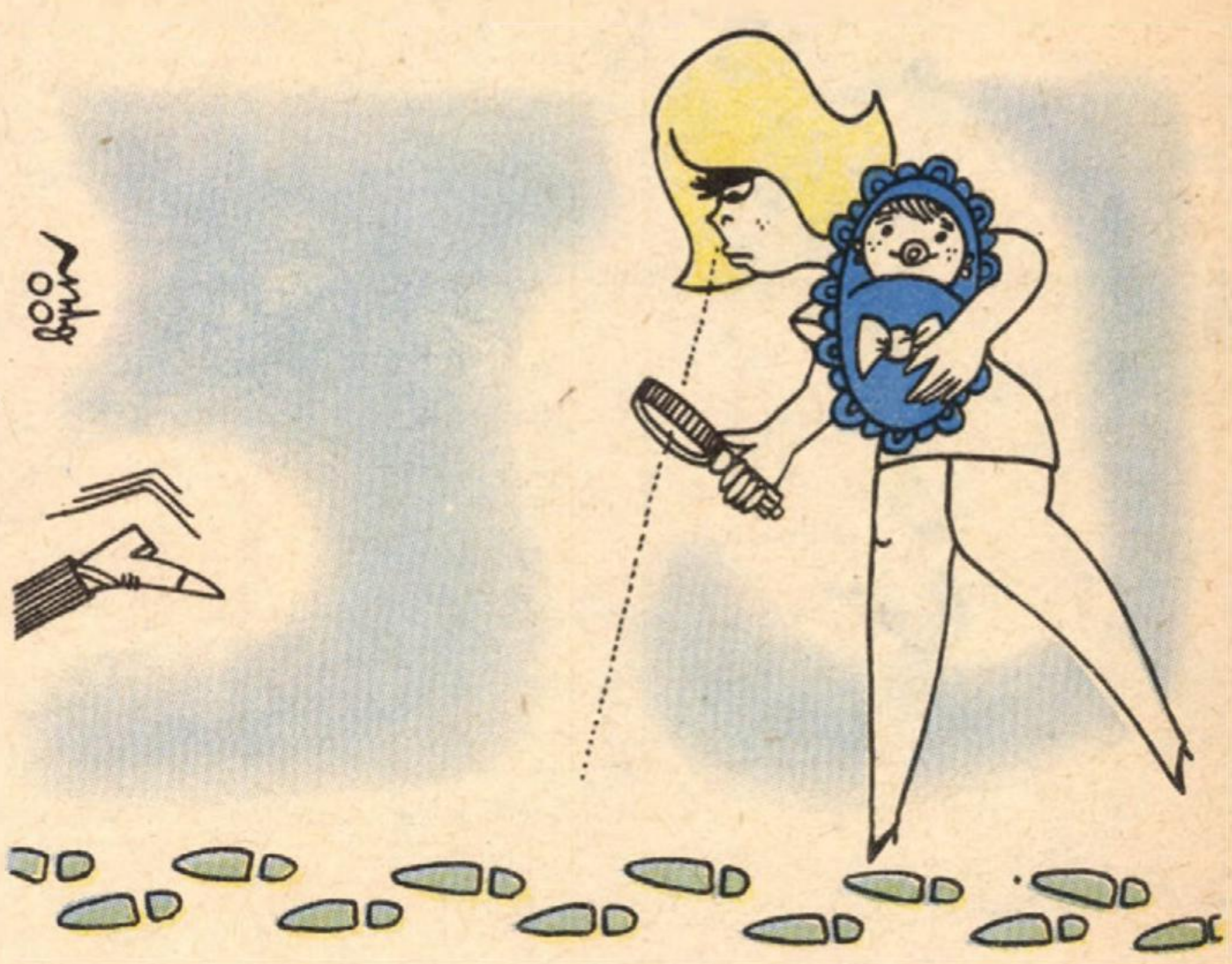

DRÁGA ZSU

Zsu keresztbe vetette formás lábait, és mélytüzű barna szemével érdeklődve nézett rám:

— Hallgatom — mondta.

— Zsu — mondtam lehajtott fejjel —, már előbb is el akartam magának mondani, csak halogattam. De most, hogy éppen az előbb kapcsoltuk ki a tévét, és végignéztük a Kék fényt és benne azt a leleplezett szélhámos fiatalembert, nem hallgathatok tovább. Drága Zsu — mondtam neki —, tudja meg, hogy én sem vagyok jobb a Deákné vásznánál. Nem vagyok ír tengerész, és a híres lord Sam Oggy nem az apám. Én egy közönséges józsefvárosi könyvkötő vagyok, egy Orczy téri vagány, aki azonban nem tud sokáig becstelen maradni. Mondhatom tovább, Zsu, vagy máris kidob?

— Mondja csak — mondta Zsu, de éreztem, hogy nagyon uralkodik magán.

— Az előbb adott ide nyolcezer forintot, hogy kisegítsem vele egy norvég mérnök barátomat, aki Győrben karambolozott. Ez a norvég sohasem létezett, a táviratát, melyet mutattam magának, én magam adtam fel magamnak a Nyugatinál.

— Ezt nem tehette — mondta Zsu falfehéren.

— De igen — mondtam lehajtott fejjel. — És nézze meg jobban az ír útlevelemet. Egy elegáns angol naptárból csináltam.

— Miért tette? — mondta összetörve Zsu.

— Mert akkor *még nem szerettem magát* — mondtam egyenesen. — Elhatároztam, hogy pénzhez jutok mindenáron, mert szenvedélyesen snóblizok. Elhatároztam, hogy az első nőt, aki az utamba kerül és át lehet ejteni, átejtem. Ez volt maga, Zsu. De azóta *drága Zsu* lett a számomra, hát nem tudom tovább csinálni. Úgy látszik, rossz szélhámos lenne belőlem.

— És most akar még mondani valamit? — kérdezte Zsu.

— Igen — mondtam. — Ha akarja, visszaadom a nyolcezer forintját, és soha többé nem lát. De én nem ezt a megoldást remélem, drága Zsu — mondtam őszintén. — Hiszen *most már* nem egy szélhámossal ül így, együtt, a lakásán, hanem egy férfival, aki őszintén szereti. És magának sem lehettem közömbös, drága Zsu, hiszen magánál vagyok, és egy hét óta itt lakom. És maga tudja a legjobban, hogy *már* nemcsak azért, hogy ne költsünk a drága szállodára, ahol laktam, hanem mert olyan jó volt így egymással, egymást megtalálva. Mellesleg sohasem volt szobám az Intercontinentalban, az a szobaszámla az eszpresszóból való, ahol egy kávét ittam, és az árát felkerekítettem. De most már mindent tud, drága Zsu, azt, hogy szeretem, és hogy bocsásson meg! Hiszen maga is, te is, drága Zsu!

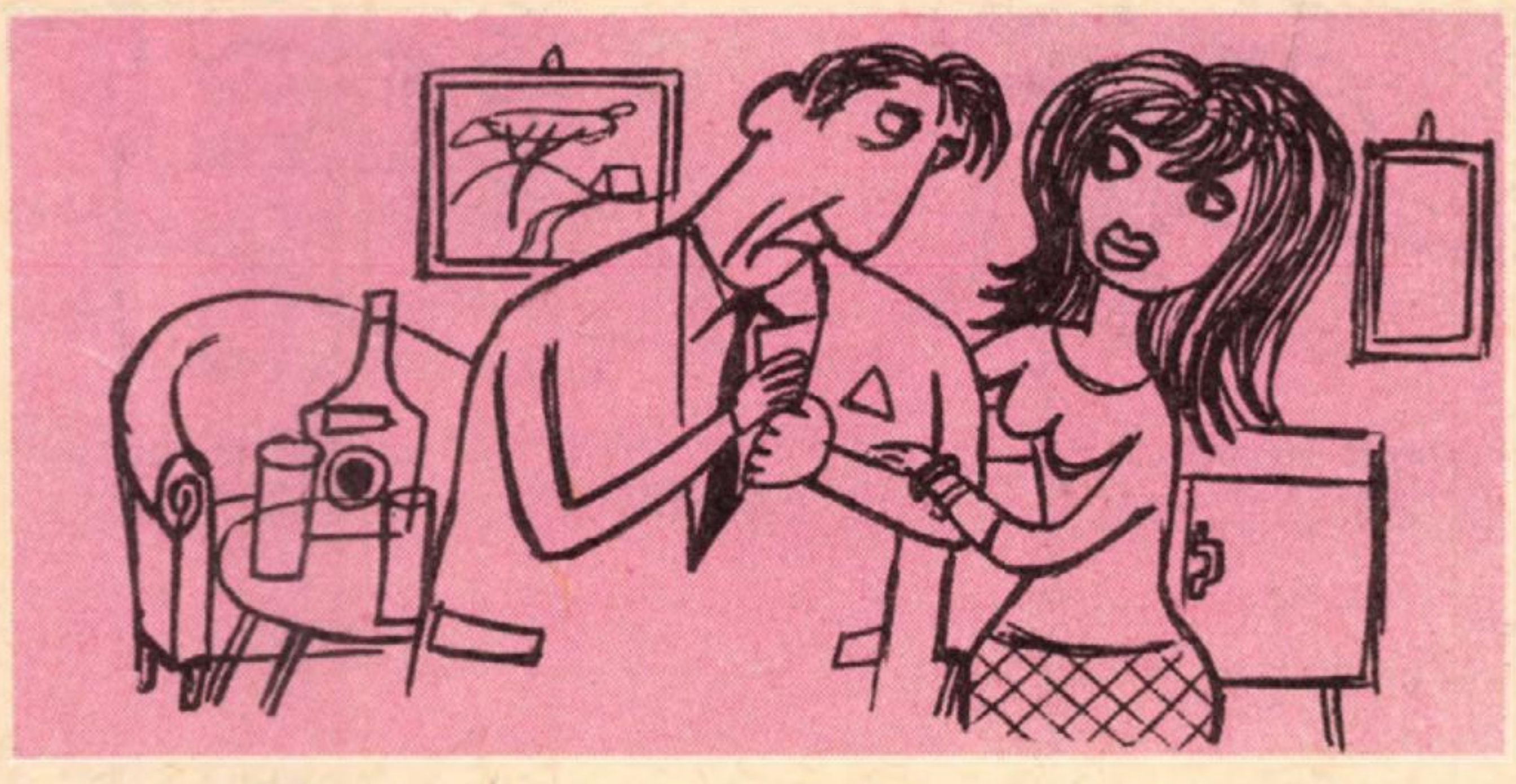

— Adjon gondolkodási időt — mondta Zsu. Gondolkodott, majd felém nyújtotta a kezét: — Adja ide a pénzt — mondta —, és tűnjön el. Disznó!

— Hiszen szeretem! — kiáltottam. — Eddig nem mondtam, eddig csak egy ír tengerész kellemes kalandja volt, egy Zsu a sok közül, mostantól pedig egy becsületes pesti fiú legdrágább Zsu-ja.

— Kifelé! — mondta Zsu. — A pénzt számolja le!

Kotorásztam a zsebemben.

— Hová is tettem? — keresgéltem. — Ilyen csúnyán befejeződött hát — mondtam közben kedvetlenül —, pedig azt hittem, hogy a nyarat Angliában töltjük majd.

— Miből gondolta? — kérdezte Zsu.

— Most már mindegy — mondtam és tovább keresgéltem a pénzt. — Csak abból gondoltam, hogy már írtam is a nagybátyámnak, hogy hívjon meg mindkettőnket.

— Hová? — kérdezte Zsu.

— Hová? Hát Írországba — mondtam mérgesen. — A nagybátyám ott él harminc éve, lordmajor és dúsgazdag. Én vagyok az egyetlen öccse és örököse.

— Akkor hát mégsem hazudtál egészen! — kiáltott fel Zsu.

Váratlanul megtaláltam a pénzét. Szenvtelenül nyújtottam felé:

— Tessék — mondtam.

Zsu azonban nem nyúlt érte. Elgondolkodva nézett rám.

— Miért hazudsz mindig? — mondta szemrehányó alázattal. — Szóval elvinnél a nyáron Írországba? És mit szólna ehhez a nagybátyád?

— Boldog lenne! — mondtam türelmetlenül, hogy pontot tegyek a beszélgetés végére. — Egyedül él egy kastélyban, képzelheted mit jelentene neki, ha meglátogatná az egyetlen unokaöccse *a menyasszonyával.*

Feláálltam, kissé sután, kezemben a nyolcezer forinttal és esetlenül meghajoltam.

— Isten veled, drága Zsu! — mondtam.

Ekkor azonban két puha, meleg kar fonódott a nyakam köré. Drága Zsu arcát a vállamba rejtve azt mondta:

— Ne menj el. Ha akarod, maradhatsz . . .

A pénzt mindenesetre visszatettem a zakómba.

Somogyi Pál

HAJÓSZENTELÉS

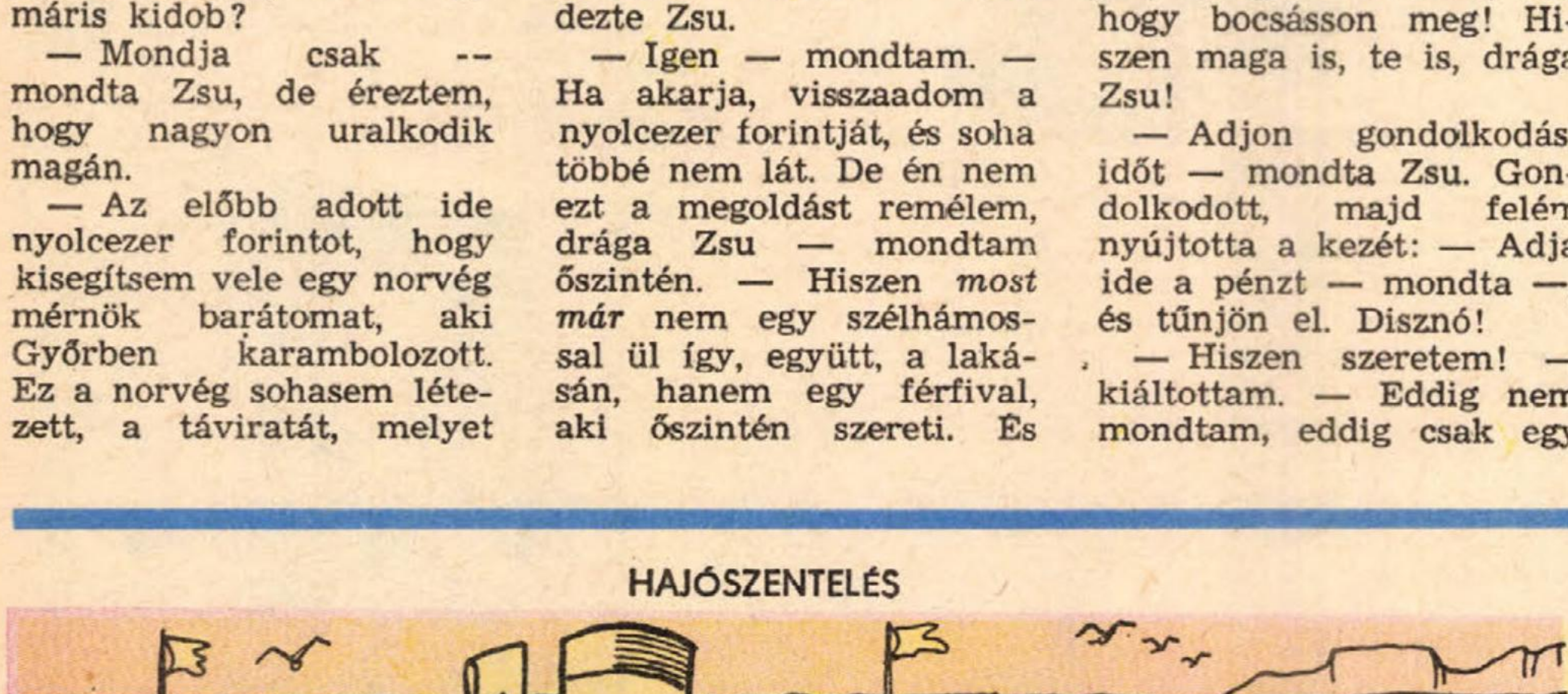

FÁZÓS ASSZONYKA

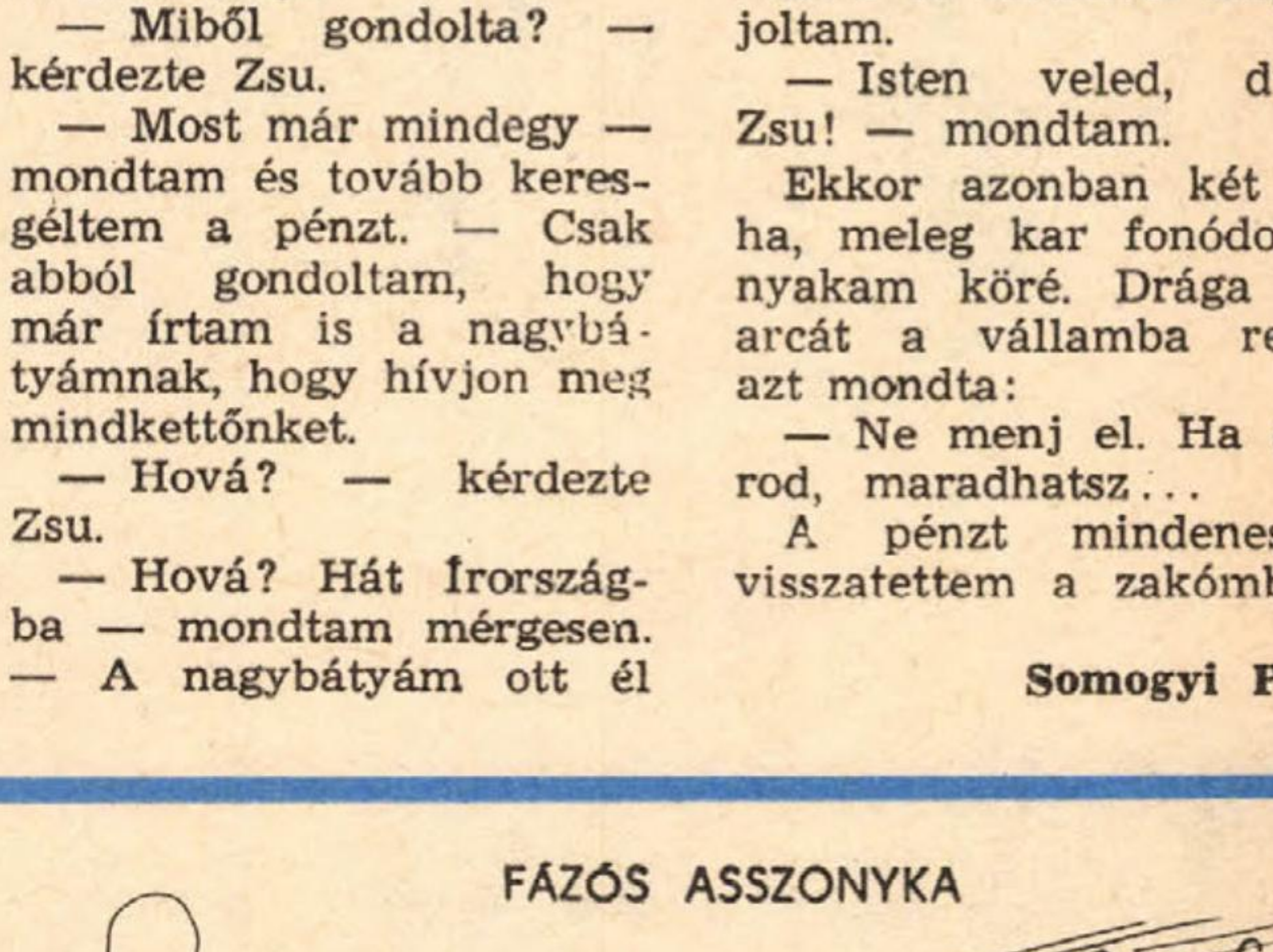

– Ez a kis délutáni tréningruhám.

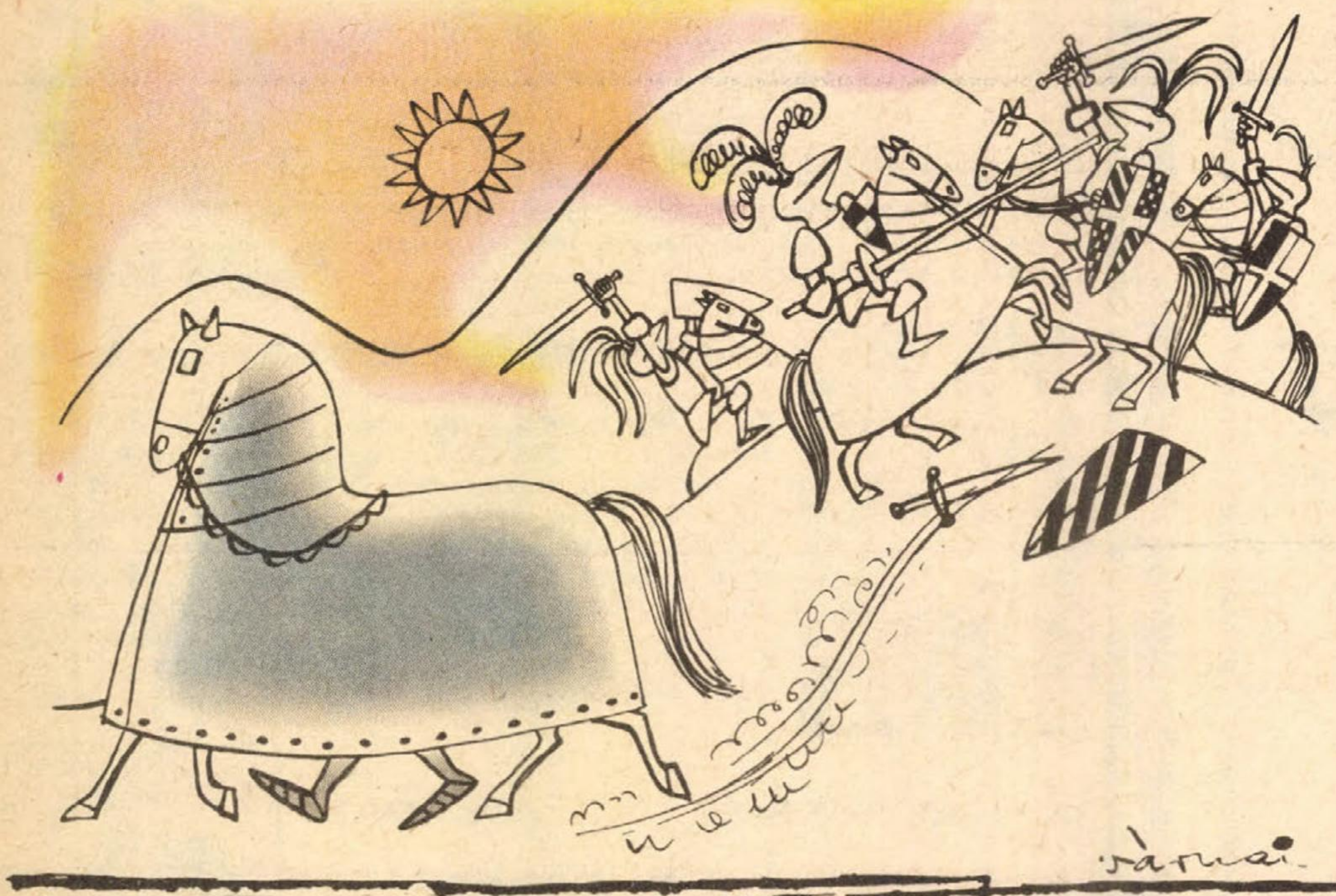

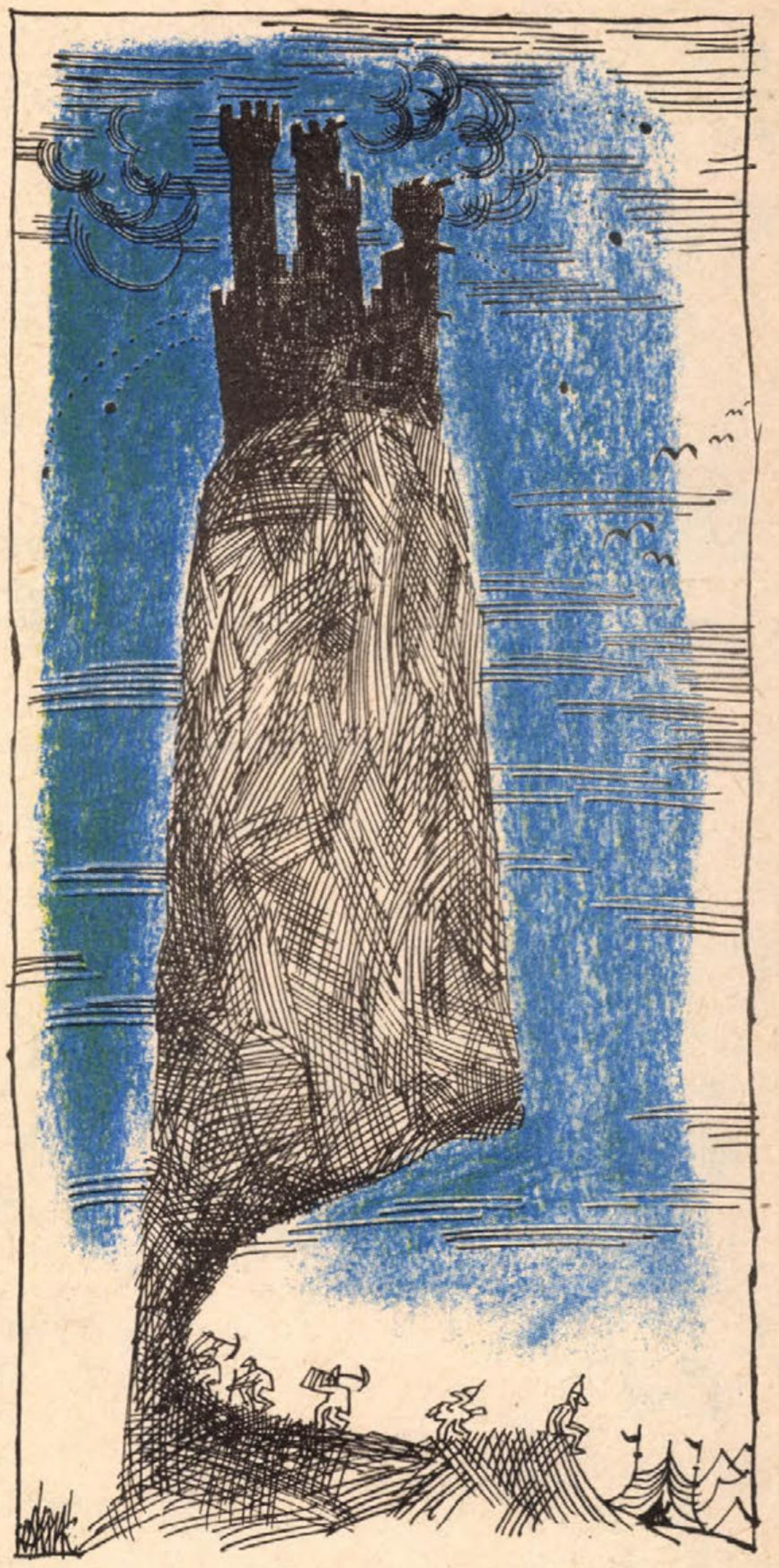

CSATA

VÁRNAI,
BALÁZS-PIRI,
CSÁSZÁR,
DALLOS,
HEGEDŰS,
SAJDIK,
SZŰR-SZABÓ

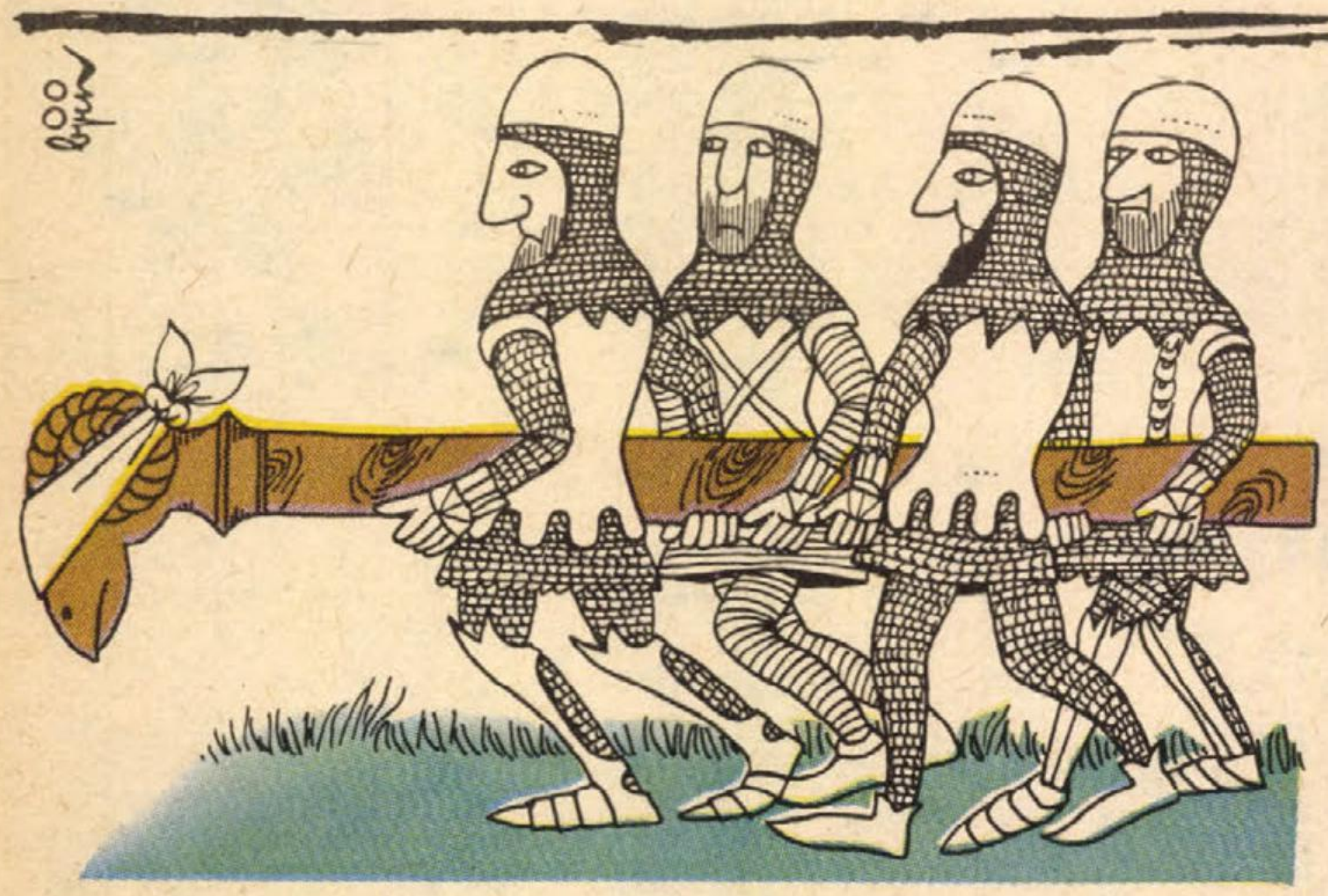

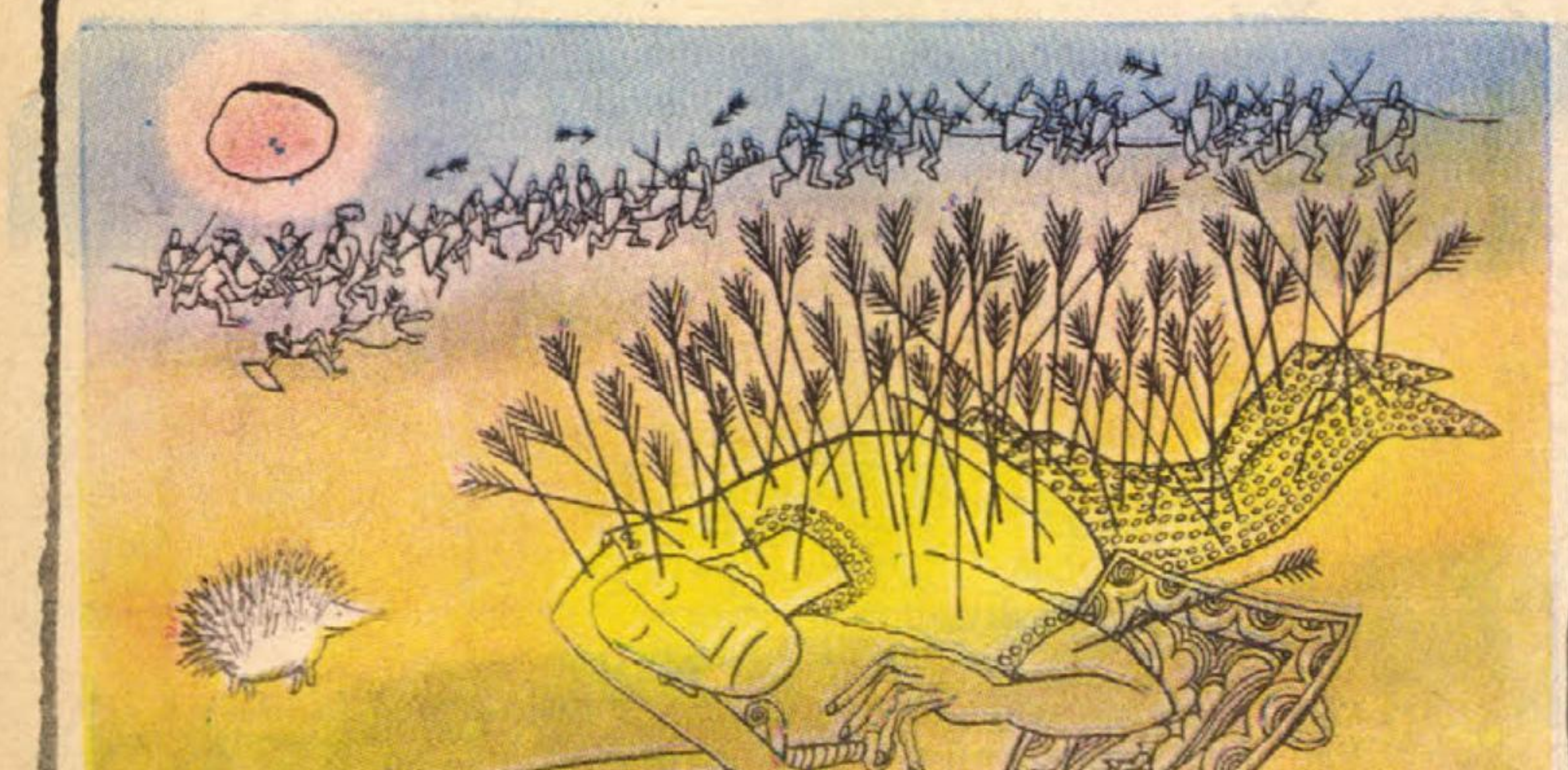

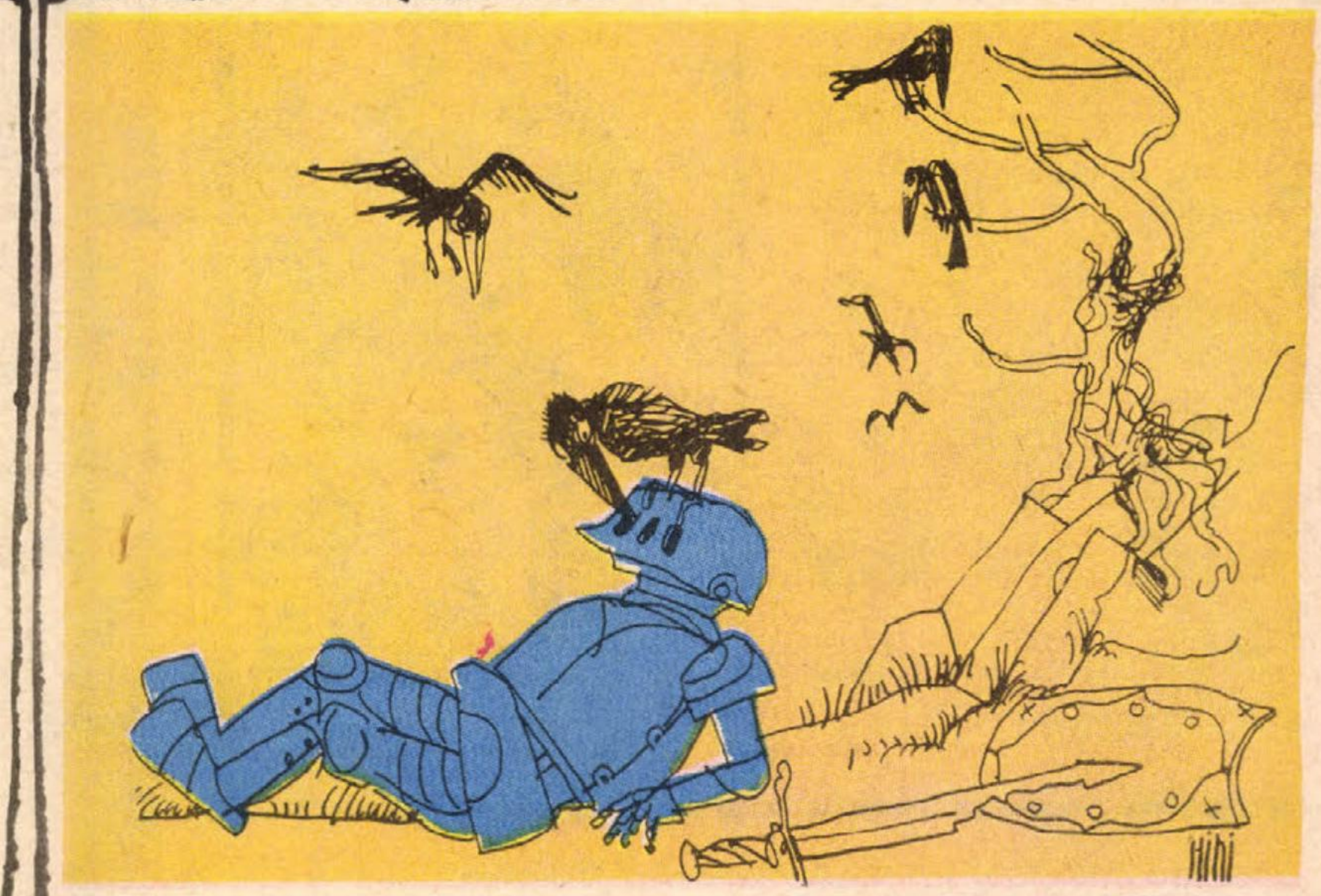

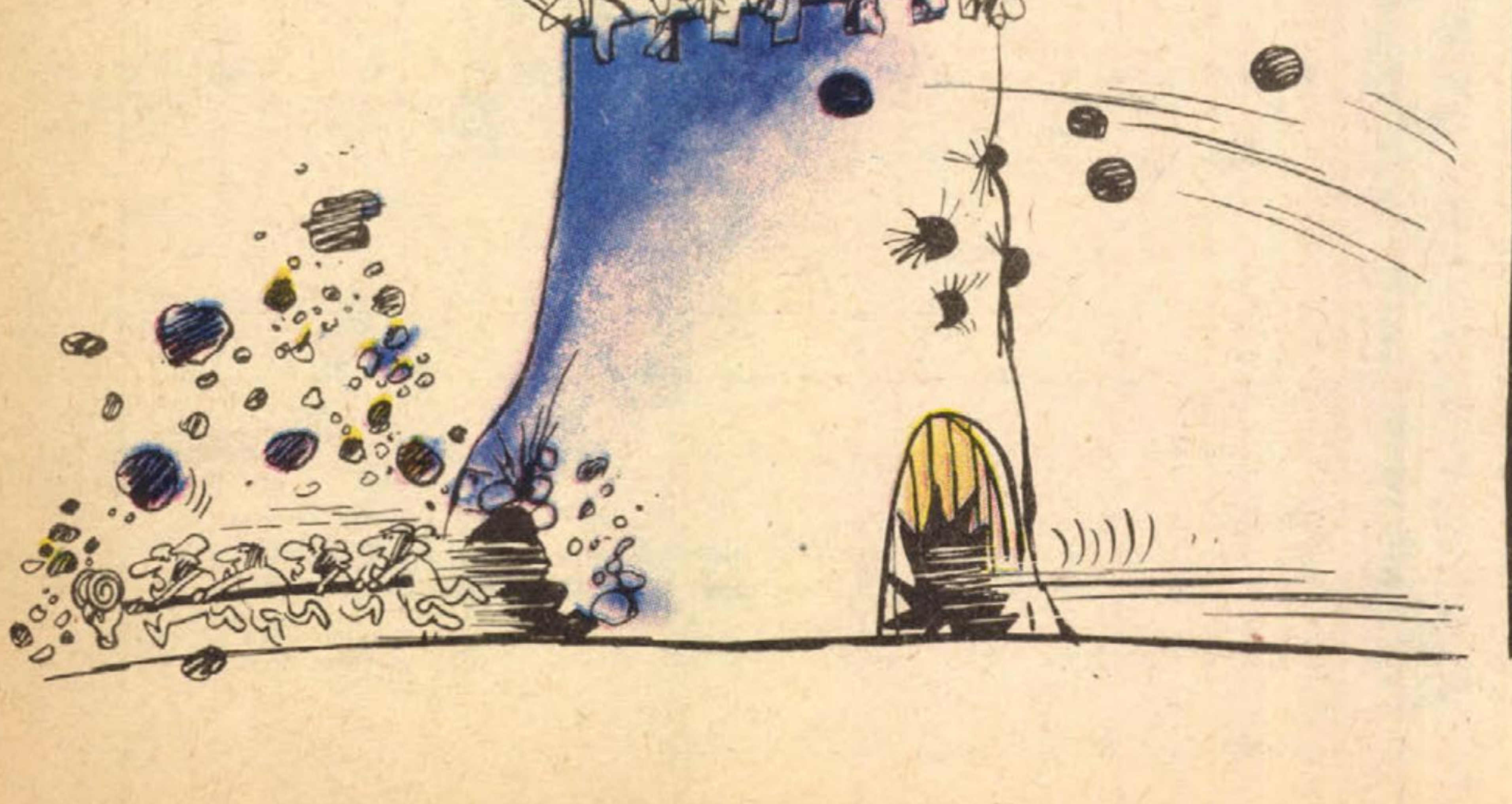

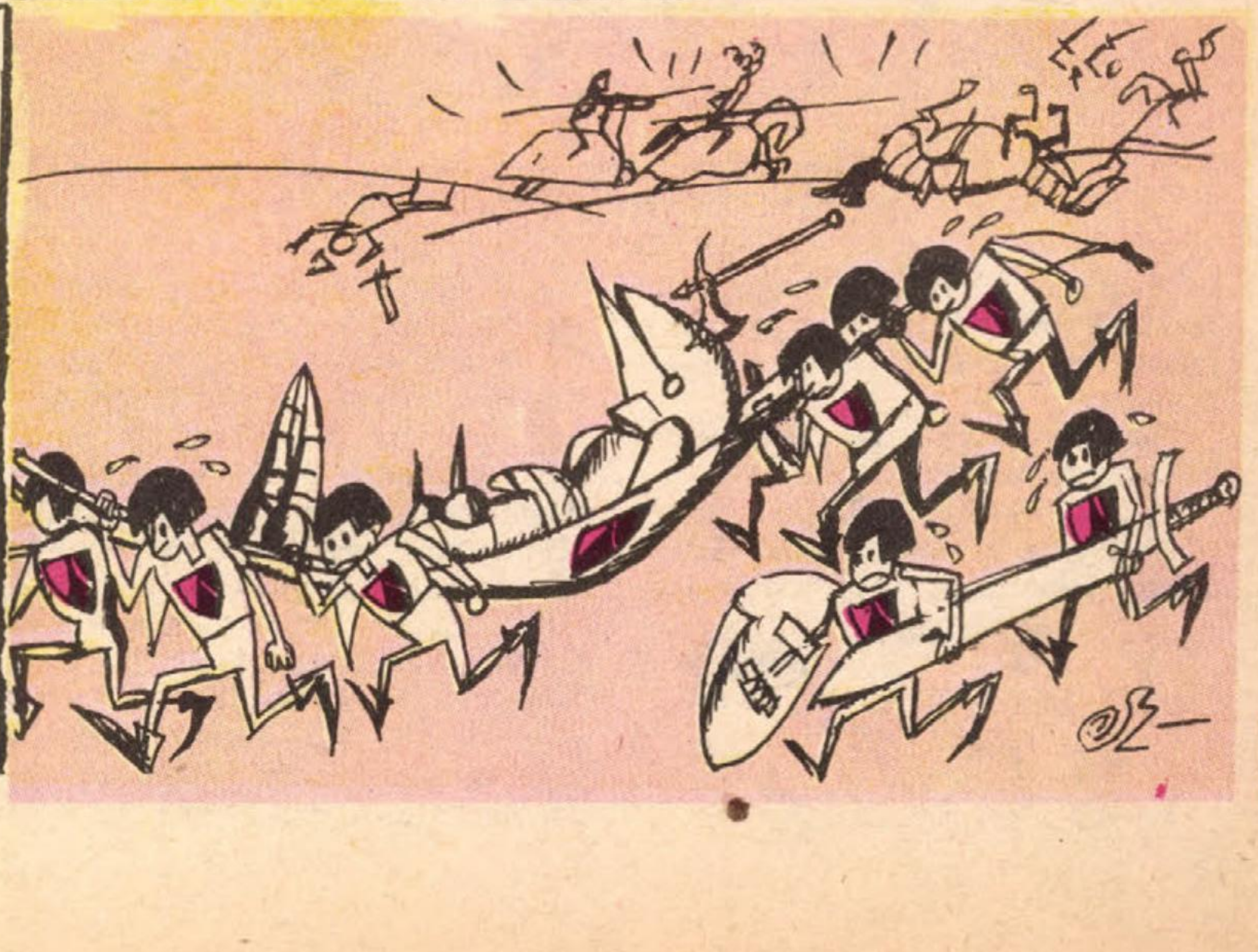

IMPORT HUMOR

KORSZERŰ NÉNI

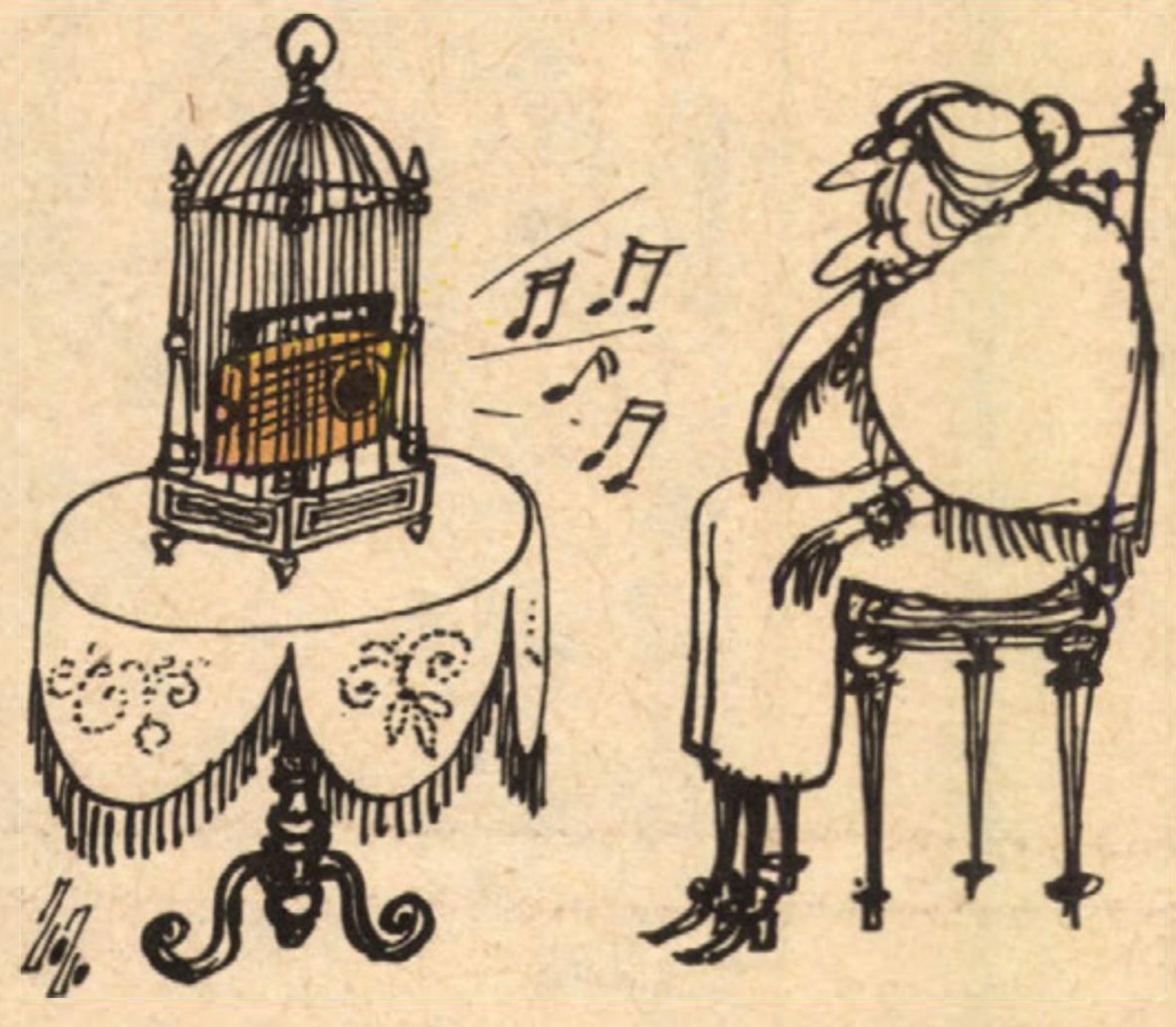

(„Szpilki", Varsó)

„KONZERV"-FILMEK A TÉVÉBEN

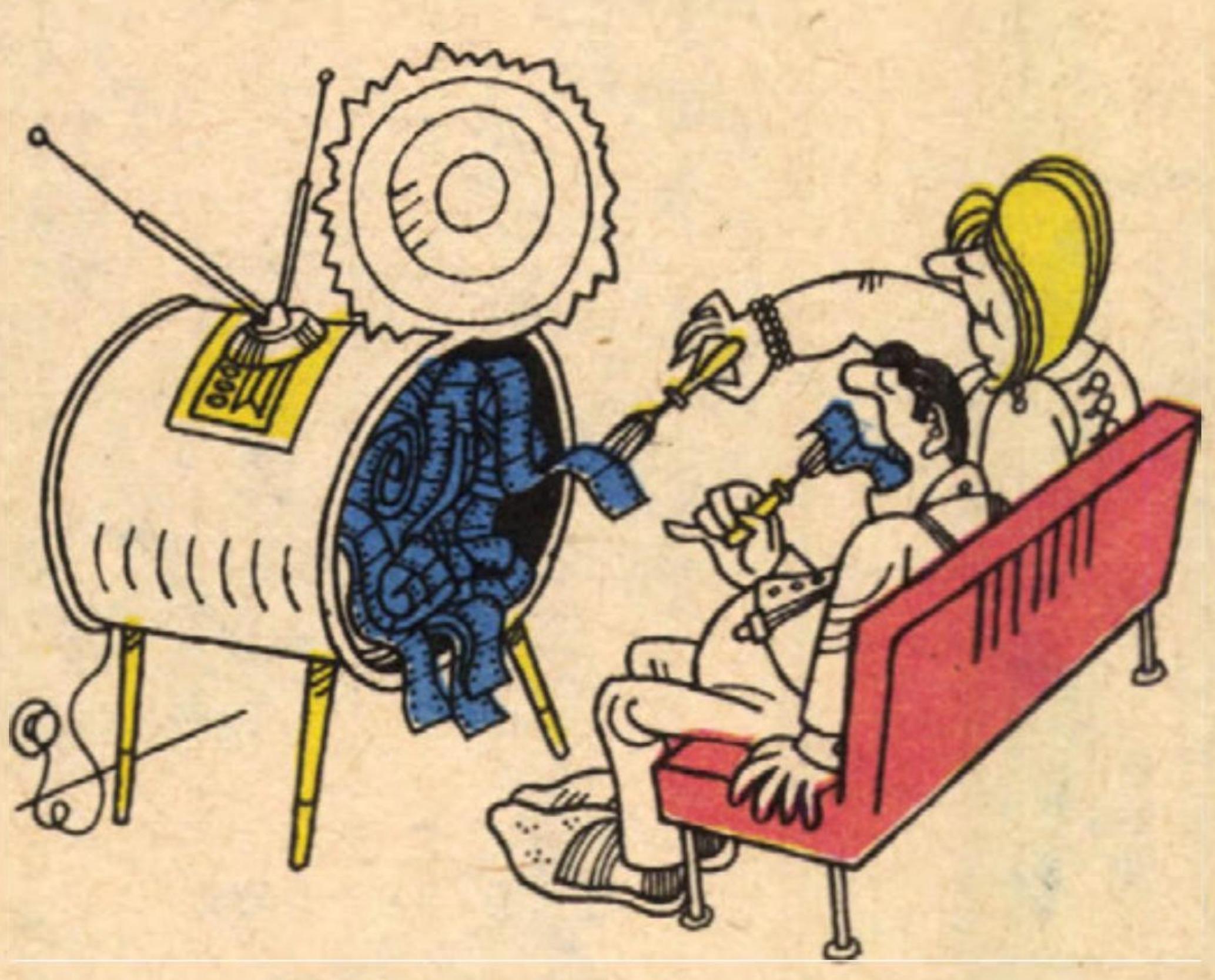

Eszi; nem eszi...

(„Eulenspiegel", Berlin)

SZUGGESZTÍV SZOBOR

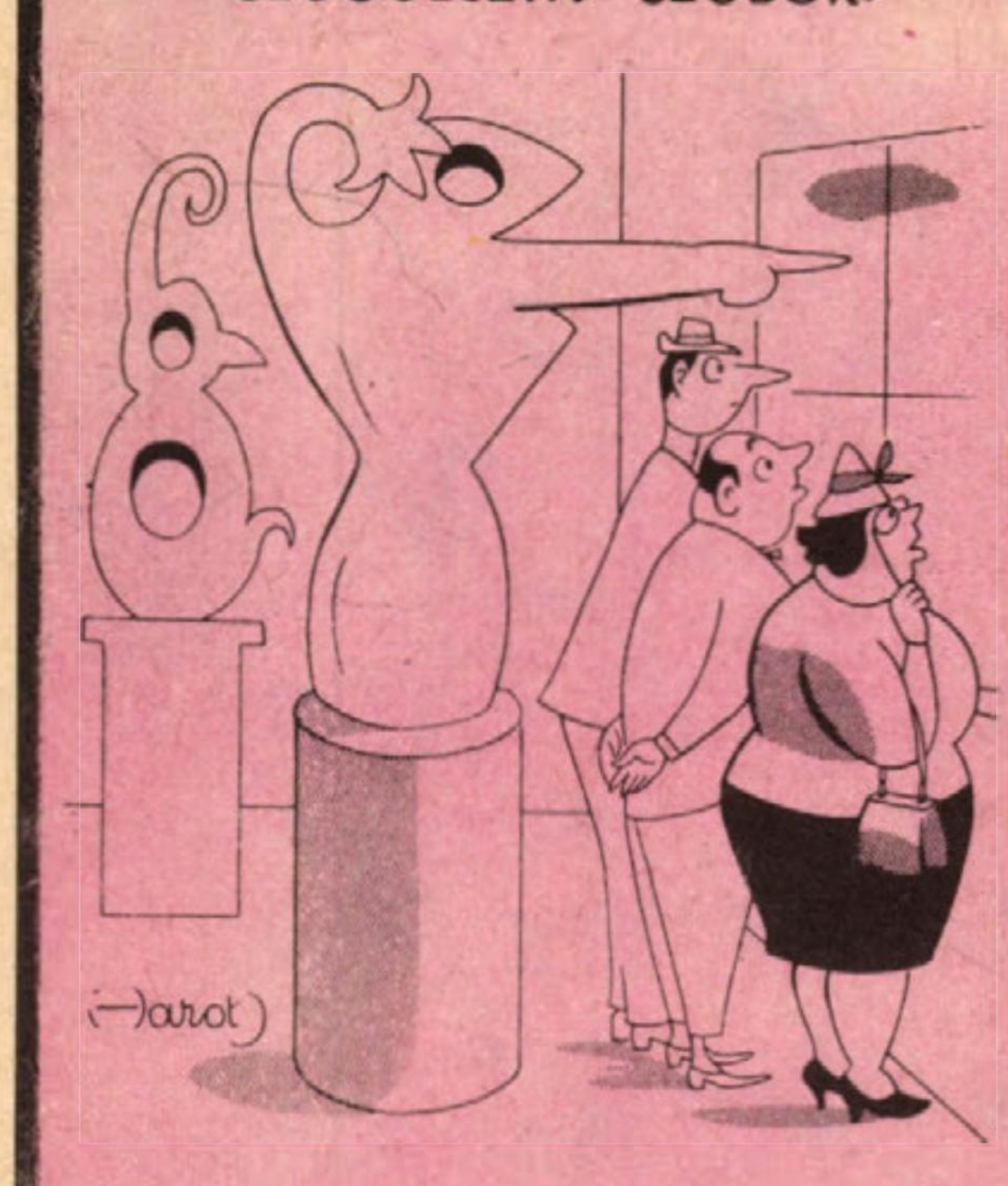

(„Le Rire", Párizs)

NEMZEDÉKI VITA

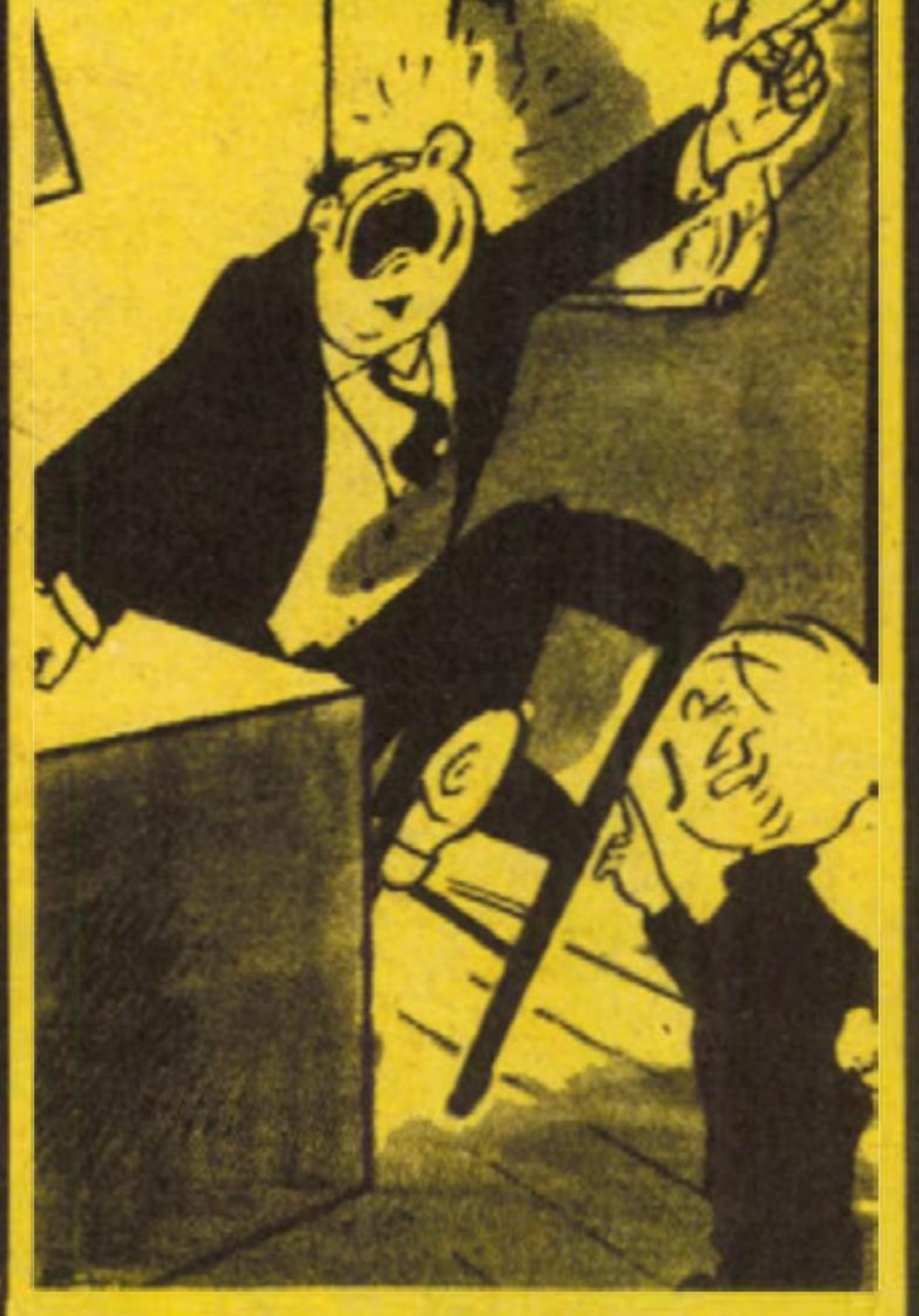

– Mi sohasem fogjuk megérteni egymást, tanár úr...

hátha valaki NEM ISMERI

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Marcit leküldi a papája egy levéllel, hogy ragasszon rá bélyeget és dobja be a levélszekrénybe.

Marci visszajön és diadalmas hangon mondja:

— Apu, addig vártam a szekrénynél, míg senki sem látta, aztán bedobtam bélyeg nélkül.

A zsúfolt villamosra felszáll egy igen kövér hölgy és két férfit majdnem összelapít, hogy köztük helyet szorítson magának. Pár perc múlva megjelenik az ellenőr és a jegyet kéri. A hölgy modern gombos kabátját gombolgatja, de a zsebet, ahol a pénztárcája van, nem találja. Egyre idegesebben keresi, míg végre az egyik mellette álló férfi megsokallja:

— Drága asszonyom, ügyeljen egy kicsit! Már kétszer legombolta a nadrágtartómat!

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

ez nem áprilisi tréfa!

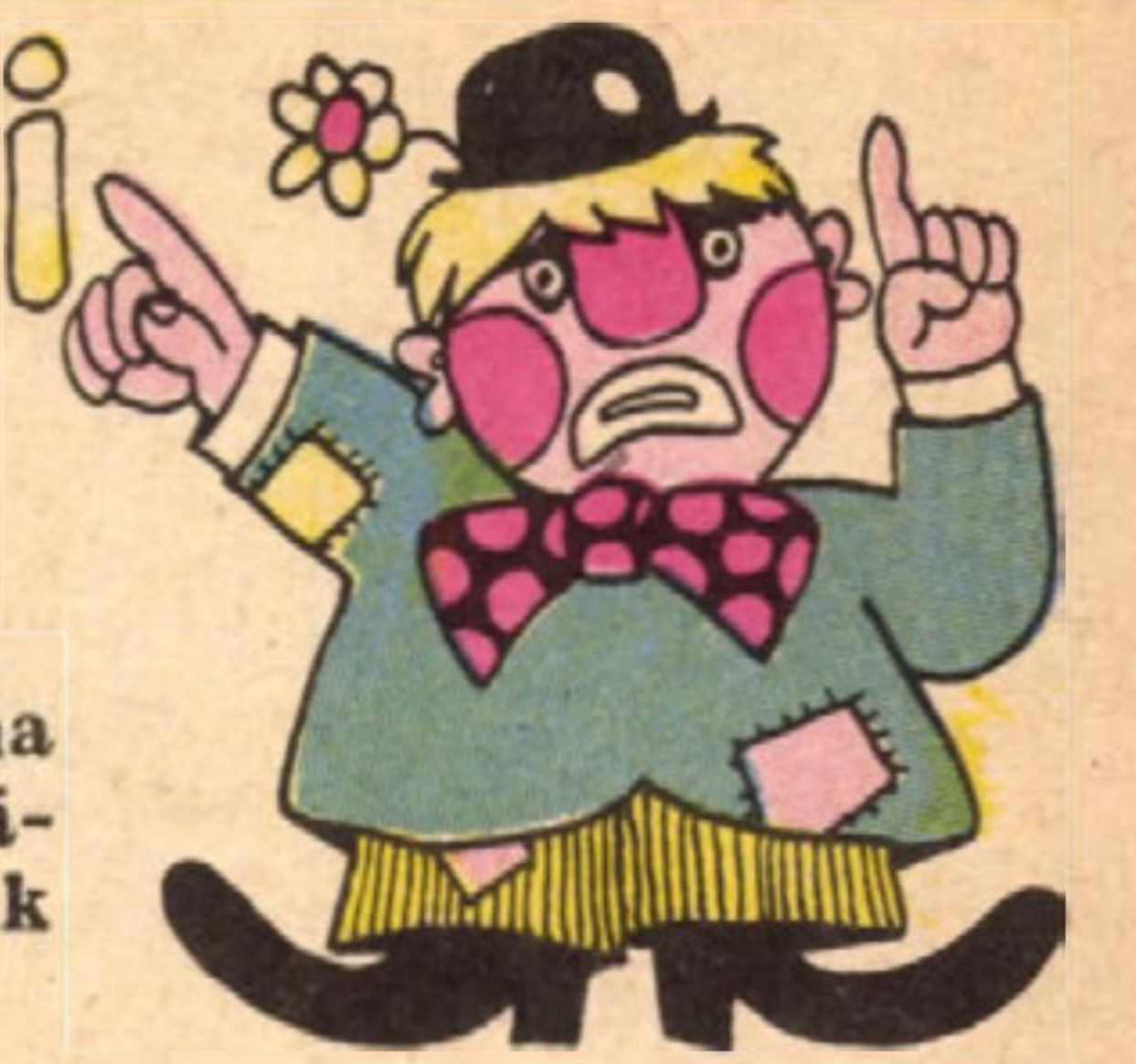

Rendkívüli kedvezményt nyújtunk Önnek, ha most rendel könyvet: valamennyi válogatásunkban egy vagy több kötetet féláron adunk kedves vásárlóinknak.

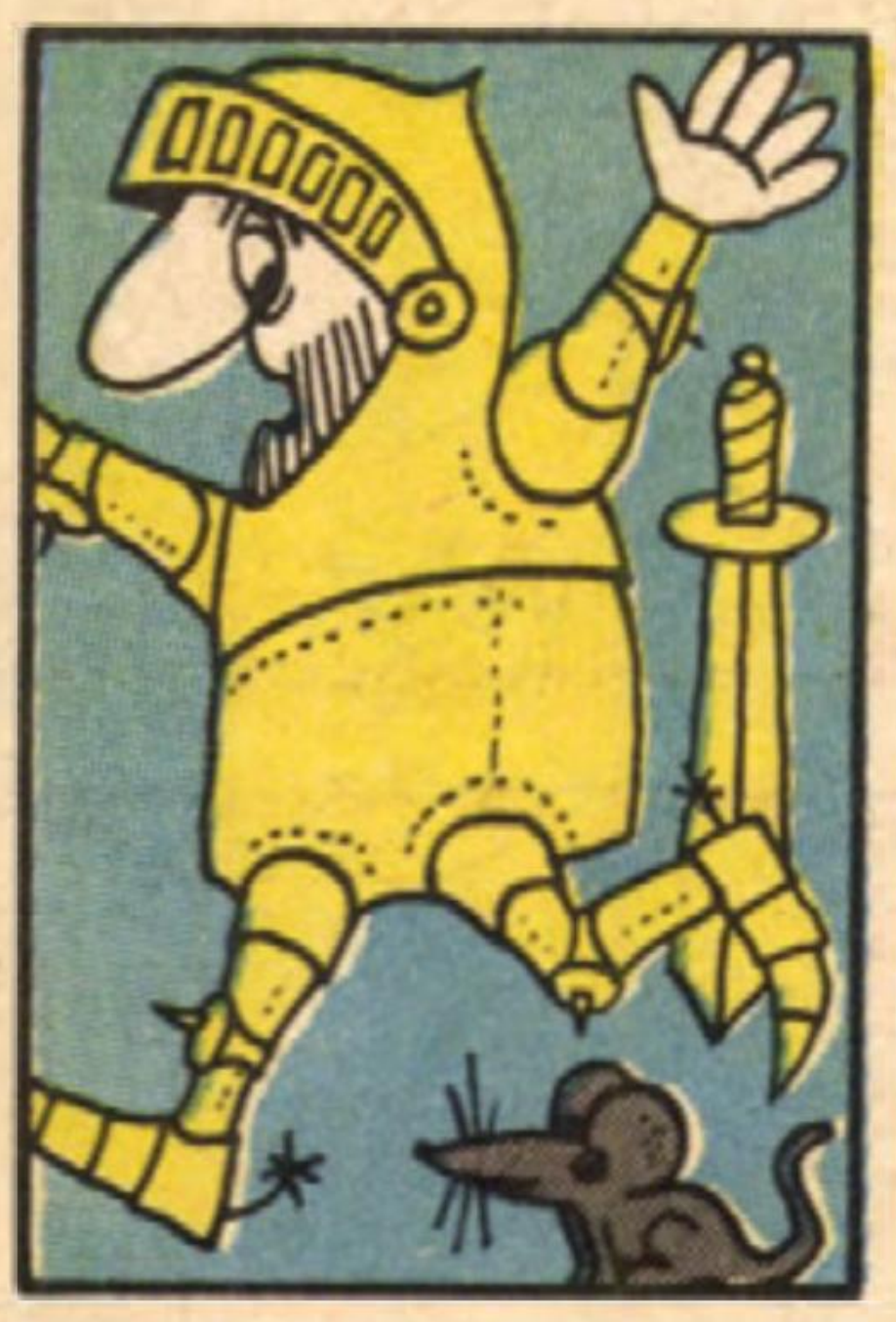

1. KALANDOS TÖRTÉNELEM Ára: 217 Ft

Egyik legnagyobb Árpád-házi királyunk, II. Endre személye áll *PASSUTH LÁSZLÓ* új regényének központjában. Címe: *HÉTSZER VÁGOTT MEZŐ. DUMAS: HÚSZ ÉV MÚLVA* c. regényéről elég, ha annyit árulunk el, hogy A három testőr folytatása. *JÁSZ DEZSŐ: TANÁCS-MAGYARORSZÁGTÓL A PIRENEUSOKIG* címen írta meg visszaemlékezéseit a két világháború közti időkről, míg *BÉKÉS ISTVÁN* könyve, a *LEGÚJABB MAGYAR ANEKDOTAKINCS* már napjainkból meríti anyagát.

2. IZGALOM, KRIMI Ára: 234 Ft

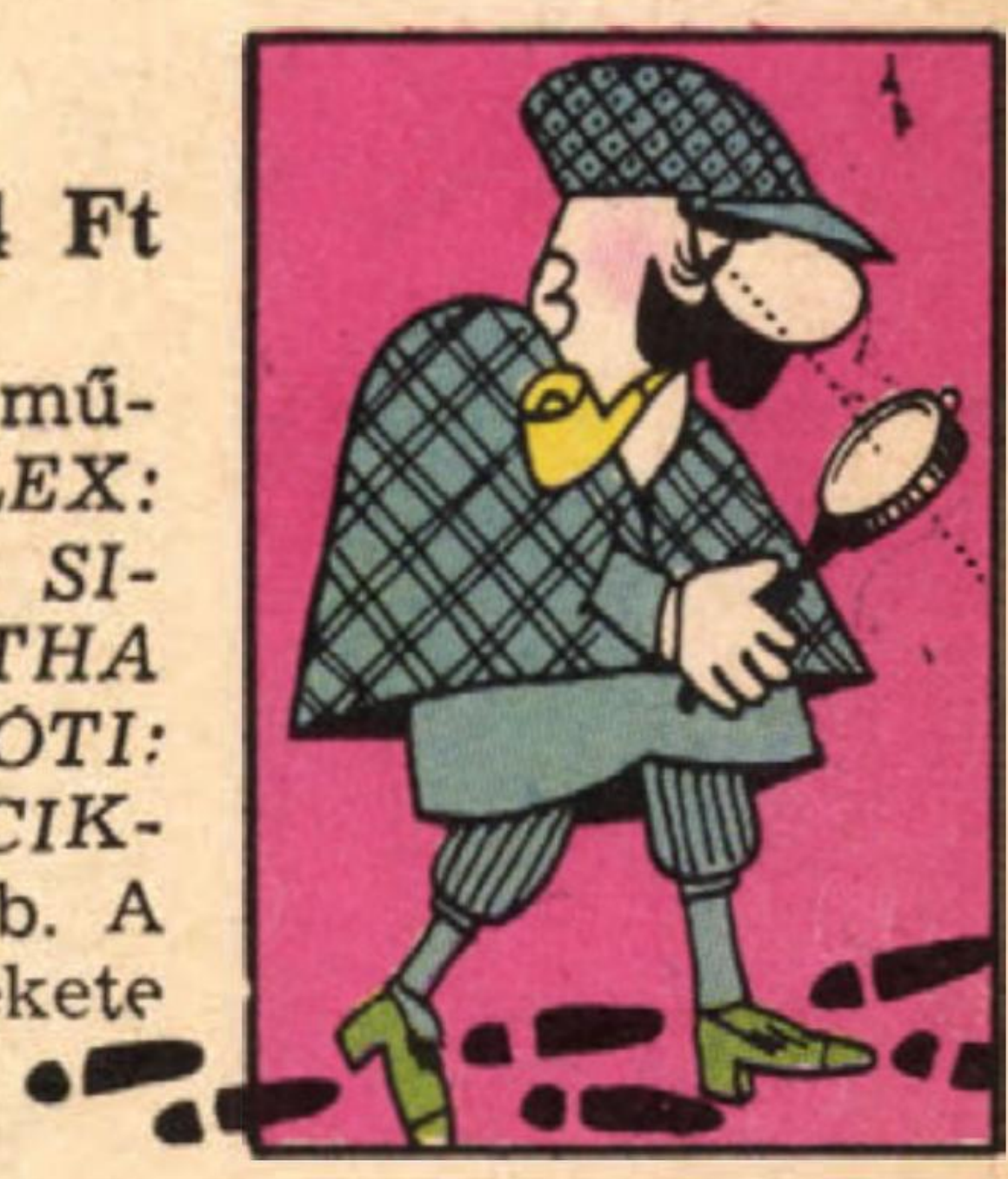

A válogatásban található könyvek írói között a műfaj sok neves képviselője szerepel. Íme: *ALEX: ÖRDÖGI JÁTSZMA; LALLIER: VÉRBOSSZÚ; SIMENON: A „MAJESTIC" PINCÉI; AGATHA CHRISTIE: REJTÉLY AZ ANTILLÁKON; FÓTI: KÜLÖNÖS RANDEVÚ; REJTŐ: A SZŐKE CIKLON; HARTOG: A GYILKOS ÉS A LÁNY* stb. A kötetek zöme az Albatrosz, illetve az Európa fekete zsebkönyvek sorozatában jelent meg.

3. ITTHON ÉS A NAGYVILÁGBAN Ára: 203,50 Ft

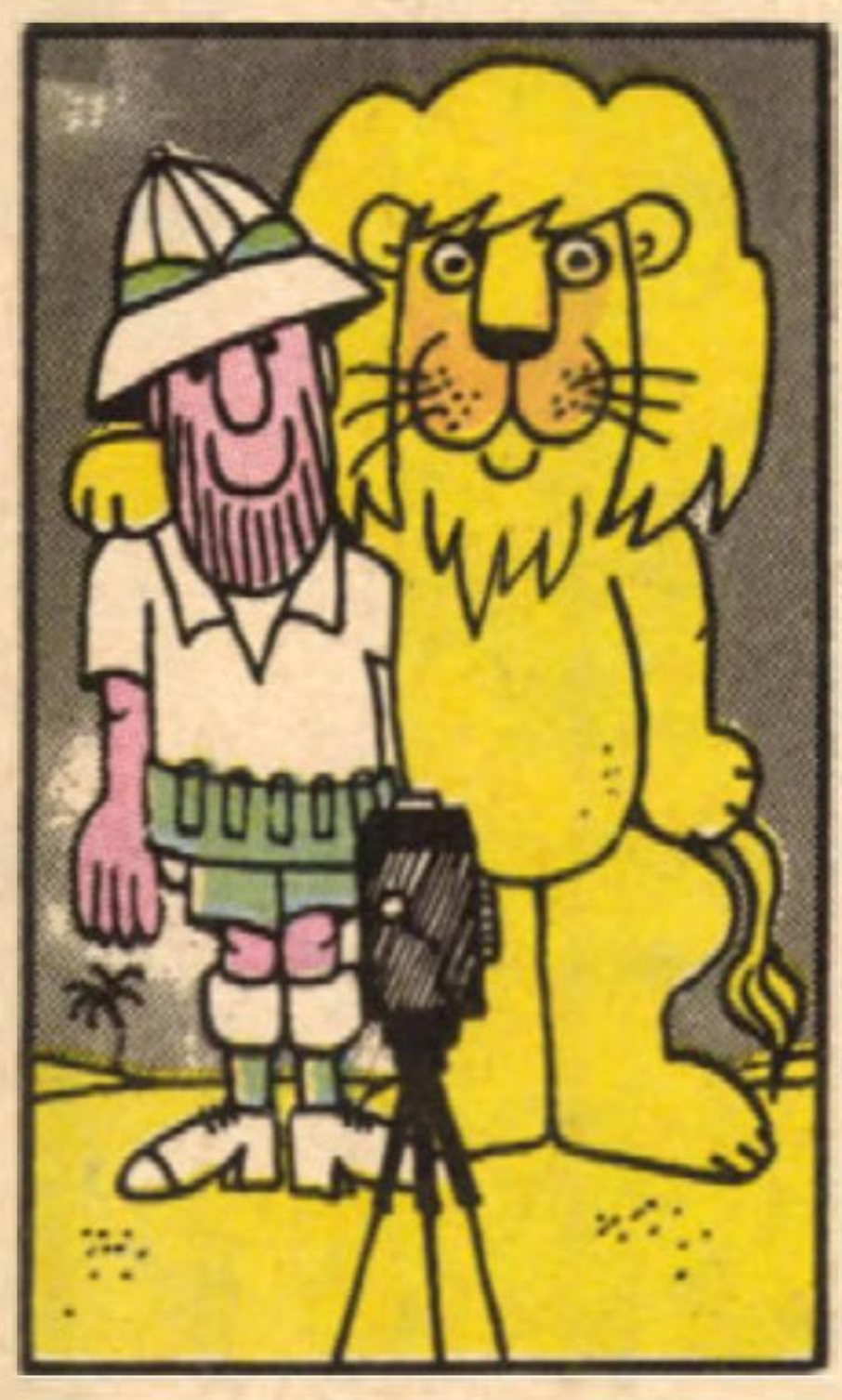

KITTENBERGER KÁLMÁN: AFRIKAI VADÁSZEMLÉKEK c. kötete az izgalmas vadászkalandok felelevenítésén túl bemutatja az 50 évvel ezelőtti Fekete Kontinens életét is; *ADAMSON: ÉLETEM VÁNDORÚTJAI* című munkája viszont már a modern Afrikát, ahol a nagy vadak védett rezervátumokba kerültek. *A KALANDOZÁSOK ÚTLEVÉLLEL* szerzői — *VITRAY TAMÁS, GERMANUS GYULA, GÁL ZSUZSA, FEHÉR KLÁRA—NEMES LÁSZLÓ* és *BIHARI KLÁRA—BARÁT ENDRE* — a világ legkülönbözőbb részeibe kalauzolnak el. A *SZOMBATHELYT* ismertető fotoalbum bemutatja a város múltját és jelenét, a *BUDAPEST* belterületét ábrázoló panorámatérkép pedig ízléses lakásdekorációként is felhasználható.

4. KÖNYVEK LÁNYOKNAK, ASSZONYOKNAK Ára: 142,50 Ft

TÖRÖK ERZSI házi receptkönyve, a *MIT FŐZZÜNK?* válogatott ínyencségekkel szolgál, hasonlóképpen *TÚRÓS EMIL: ZÖLDSÉGFÉLÉK, SALÁTÁK, GYÜMÖLCSÉTELEK* című munkája. A *SZÍNE-JAVA* füzetek többek között szépségápolással, kézimunkával, gyermeknevelési kérdésekkel foglalkoznak. *BÄDER ANDOR: A NŐ* c. könyve a szebbik nem biológiai szerepét vizsgálja a különböző társadalmi rendszerekben, végül a *VIRÁGKALENDÁRIUMBÓL* megtudhatjuk, hogy kinek milyen virágot illik adni a névnapjára.

KÖZPONTI KÖNYVSZOLGÁLAT
Budapest 62. Pf. 583.

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem az alábbi válogatásokat 5 havi (400 Ft-on felüli vásárlás esetén 8 havi) részletre, 3% kezelési és a portóköltség felszámításával. A vételár egyötödét (egynyolcadát) a könyvek postai kézbesítésekor fizetem, a fennmaradó összeget pedig 4 (illetve 7) egyenlő havi részletben törlesztem.

....

....

....

Megrendelő neve: ....

Pontosi címe: ....

Készpénzfizetés esetén kezelési és portóköltséget nem számítunk fel!

A következő adatokat csak a részletre vásárlók töltsék ki:

Születési hely és év: ....

Édesanyja neve: ....

HIRDETÉSEINK

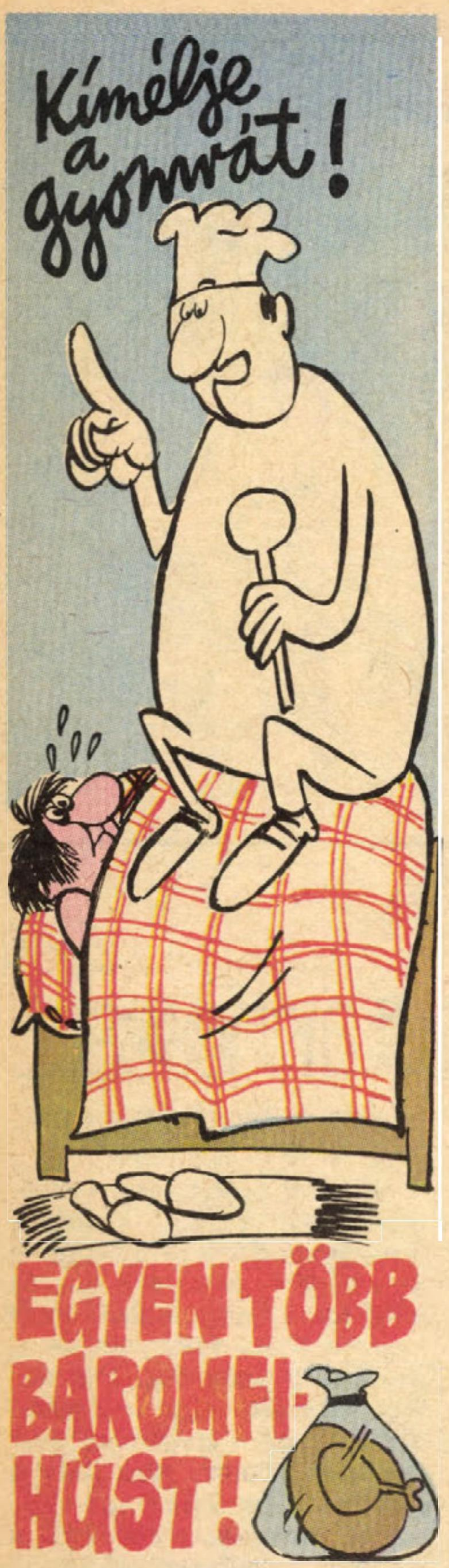
Kímélje a gyomrát!
EGYEN TÖBB BAROMFI-HÚST!

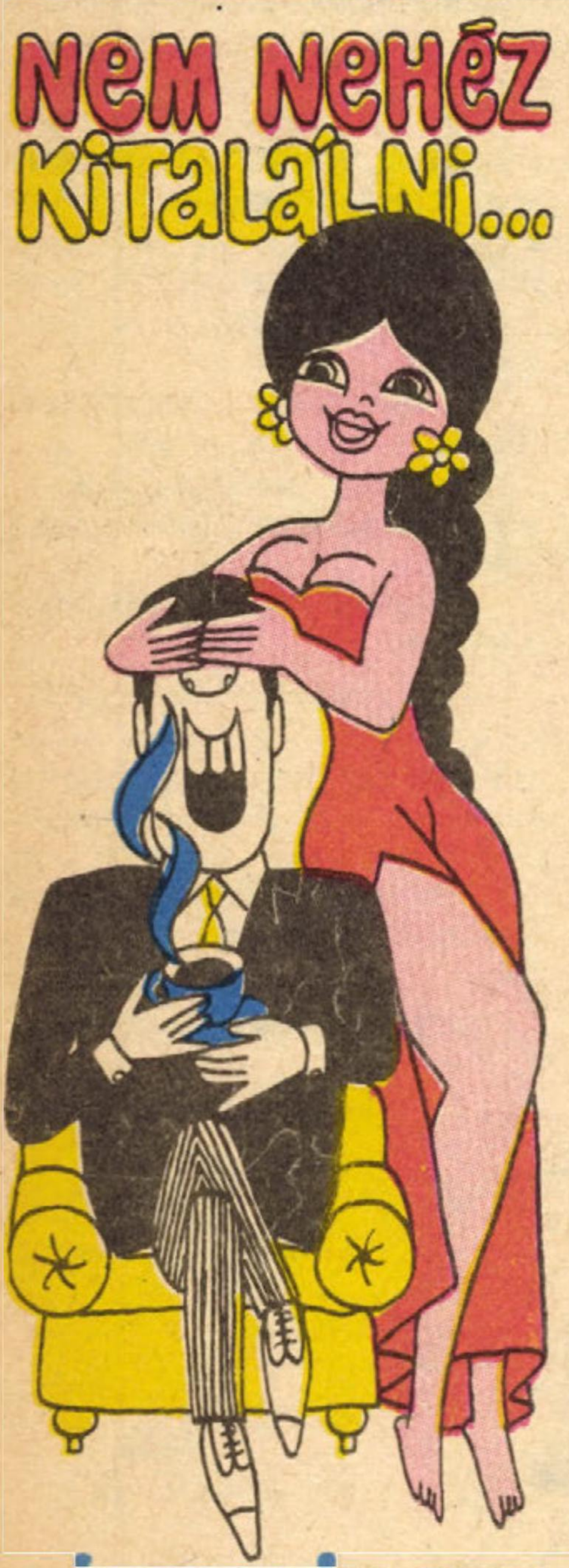
NEM NEHÉZ KITALÁLNI...
...ILYEN ILLATA CSAK AZ AMIGO KÁVÉNAK VAN!

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

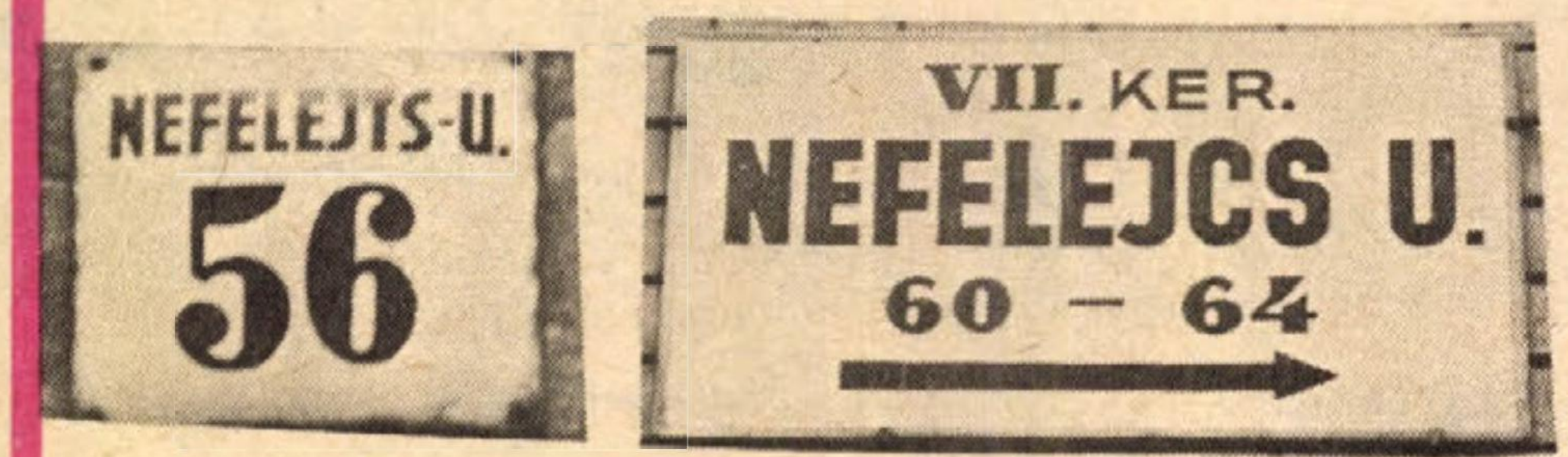
NEFELEJTS-U.
56
VII. KER.
NEFELEJCS U.
60 – 64

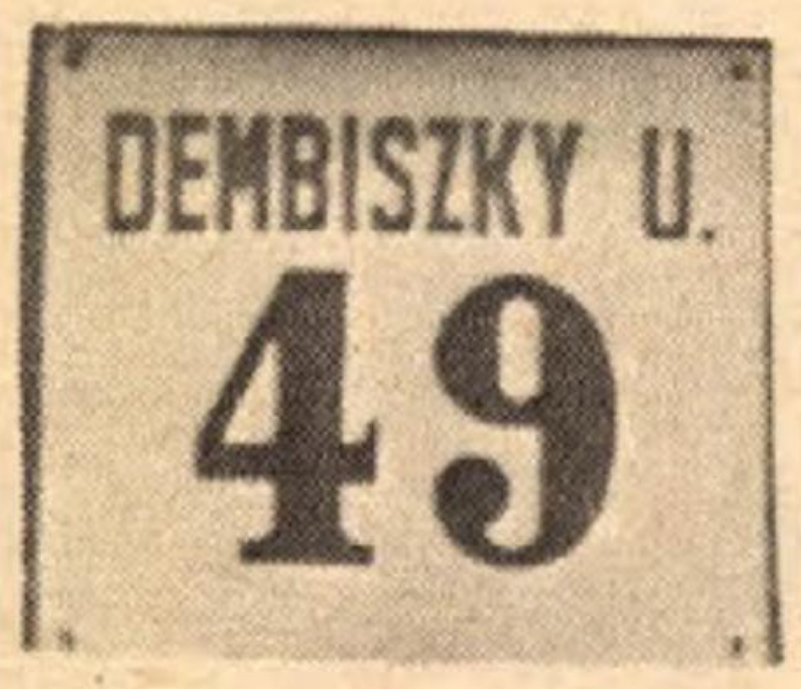
DEMBISZKY U.
49

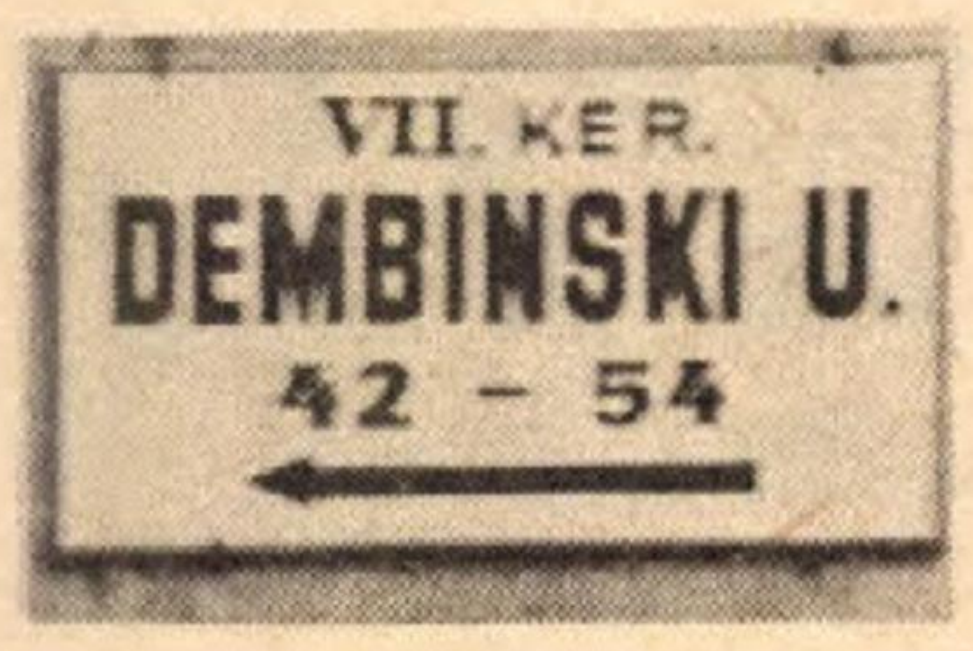
VII. KER.
DEMBINSKI U.
42 – 54

Döntsék el már végre, hogyan kell írni!

(Beküldte: dr. Feledi József Budapest)

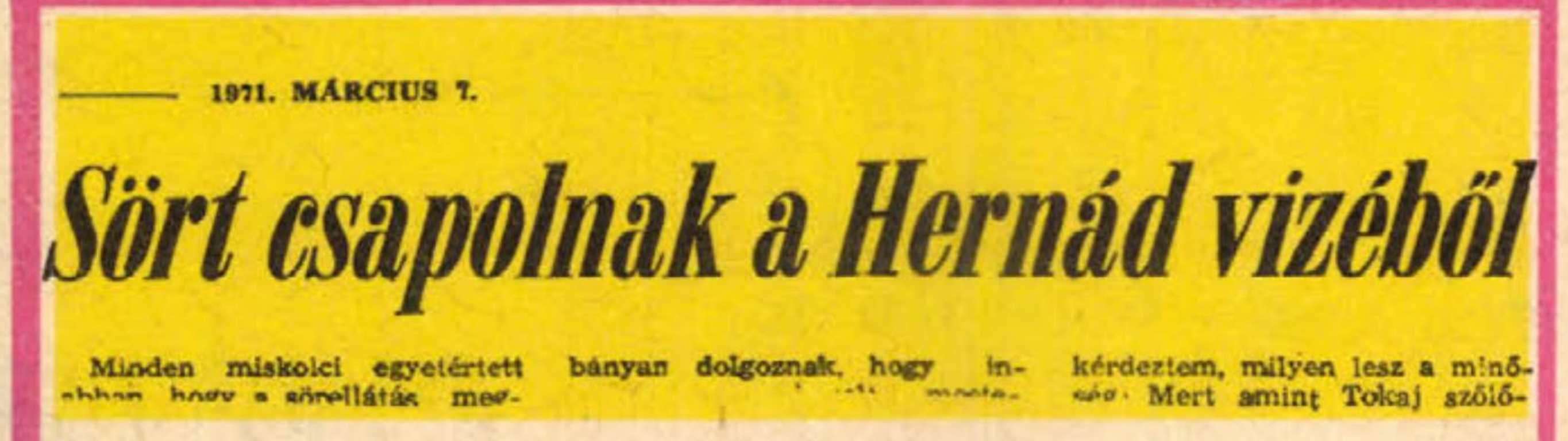

1971. MÁRCIUS 7.

Sört csapolnak a Hernád vizéből

Minden miskolci egyetértett ebben hogy a sörellátás meg- bányan dolgoznak, hogy in- kérdeztem, milyen lesz a minőség. Mert amint Tokaj szőlő-

Aki a Hernád vizét issza ...

(Beküldte: Lajos Ernő, Sorokpolány)

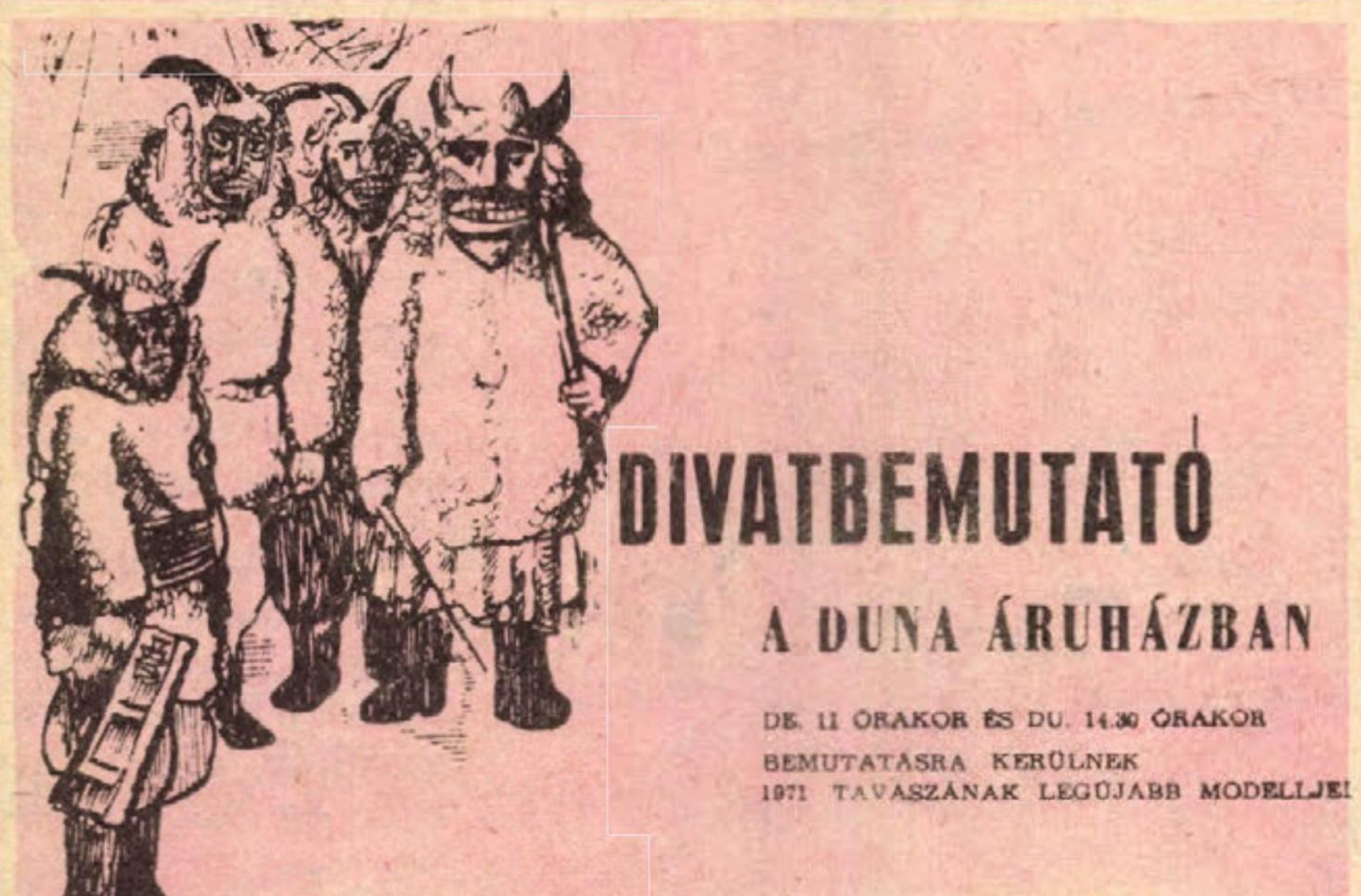

DIVATBEMUTATÓ

A DUNA ÁRUHÁZBAN

DE. 11 ÓRAKOR ÉS DU. 14.30 ÓRAKOR
BEMUTATÁSRA KERÜLNEK
1971 TAVASZÁNAK LEGÚJABB MODELLJEI

Ez lesz az új divat!?

(Beküldte: Kratky Jenő, Komló)

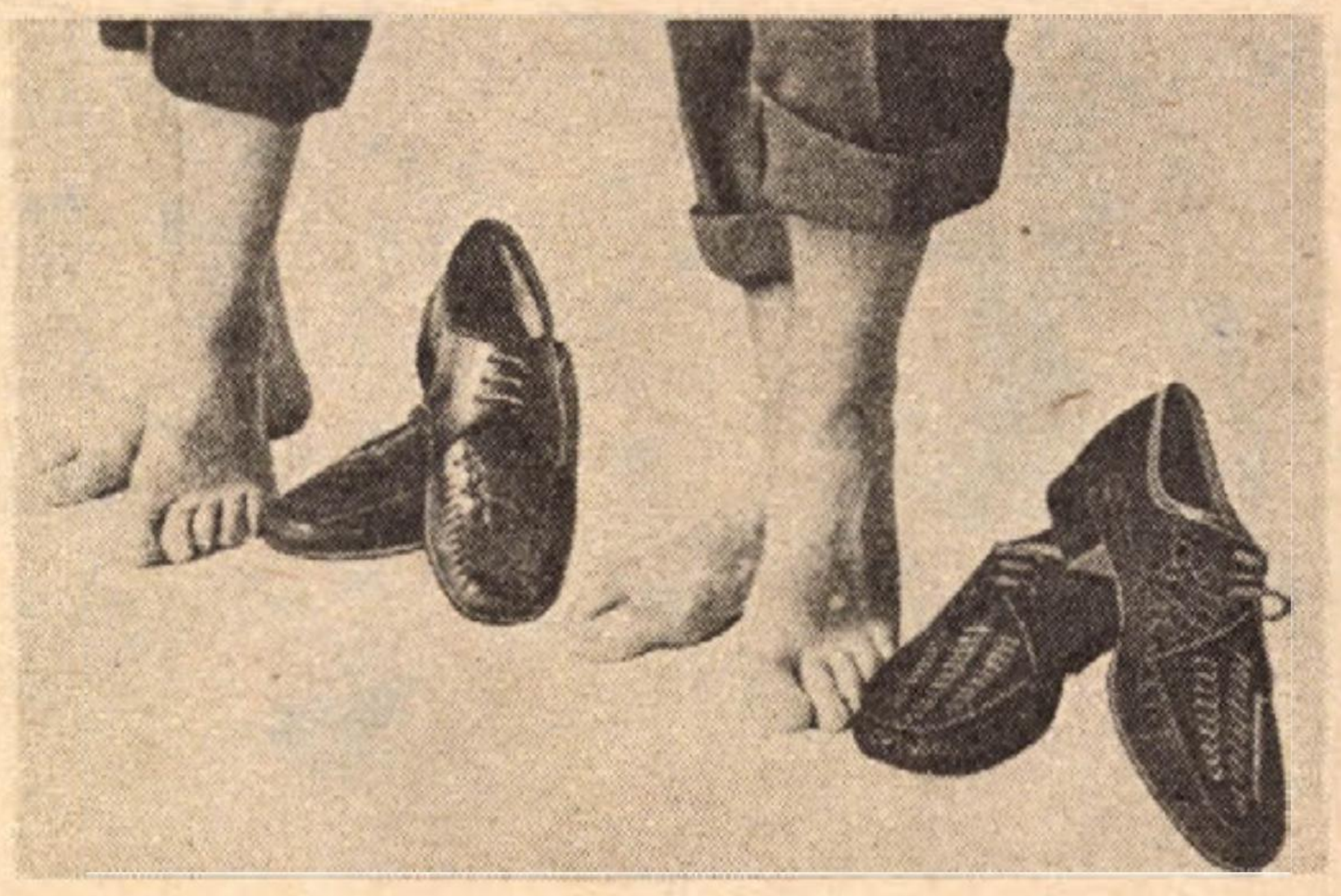

Korszerű cipőreklám. Ha így használja, nem lesz rá panasza.

(Beküldte: Csordás Józsefné, Gerla)

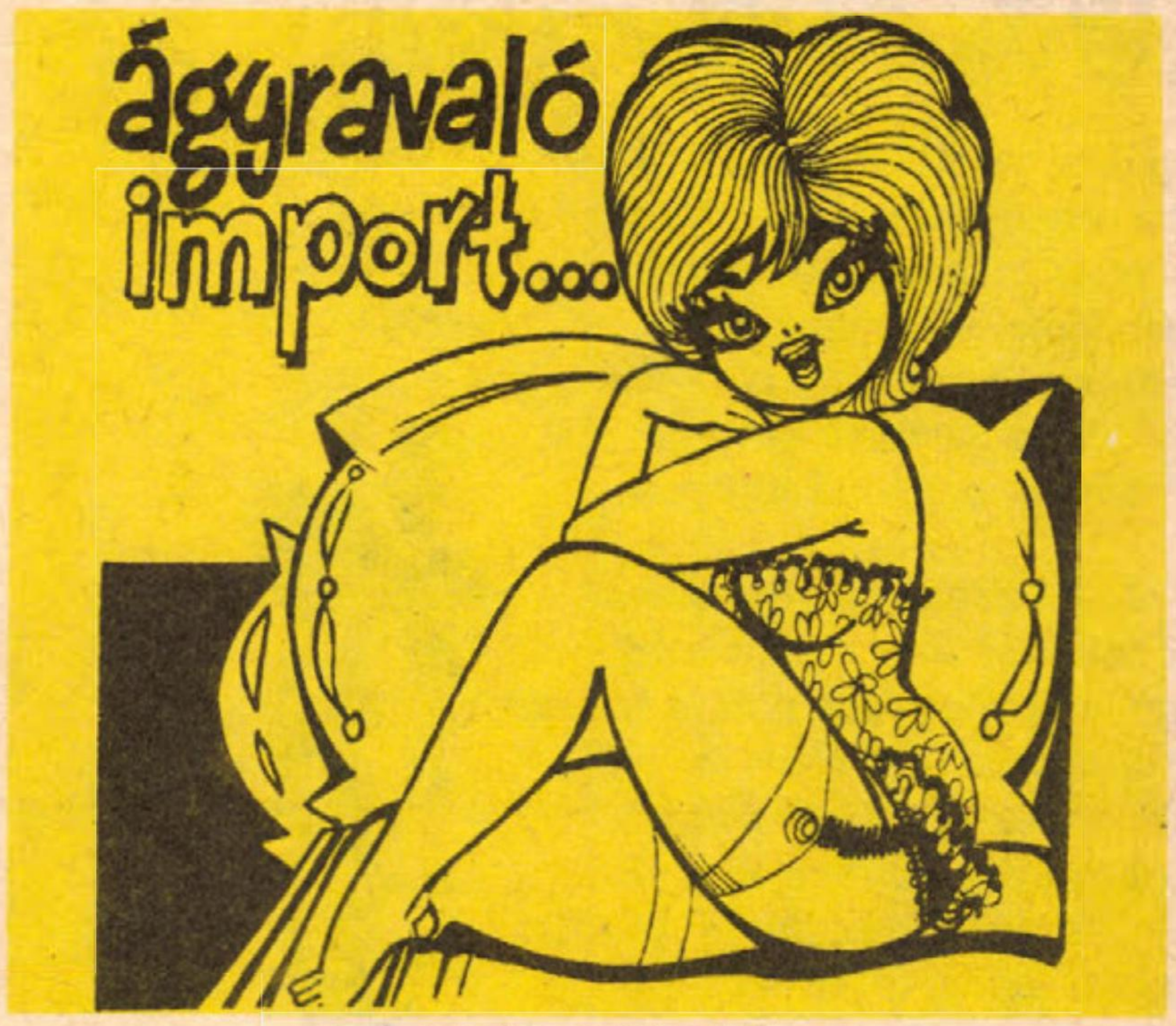
ággravaló import...

Mit importálunk?

(Beküldte: Tőgyi Ferenc, Tiszaföldvár)

SZILÁNKOK

TERVEZGETÉS

— Úgy tervezzük, hogy a lányom jövőre férjhez megy, egy év múlva elválik, aztán majd csak talál egy hozzáillőt...

CSŐTÖRÉS IDEJÉN

— Kölcsön tudna adni elsejéig egy pohár vizet?

SZAKÍTÁS

— Szakítottam a menyasszonyommal, mert húsz évvel fiatalabbnak mondta magát a koránál.

— Hogyan jött rá?

— Még emlékezett arra a korszakra, amikor nálunk a tejet és a friss péksüteményt házhoz szállították.

FIGYELMEZTETÉS

Nem szabad ítéletet mondani embertársainkról az első benyomás alapján. Néha a durva, visszataszító külső mögött goromba, ellenszenves egyéniség lakozik.

ÜNNEPSÉG

— Itt az ideje, hogy végre tatarozzák ezt az épületet! — mondta az ünnepi szónok a házavatáson.

ÓVATOS EMBER

Brahovácz meséli:

— Tegnap telefonáltam, hogy azonnal küldjenek hozzám egy szerelőt.

— Mi romlott el a lakásában?

— Egyelőre semmi. De mire a szerelő megérkezik...

Galambos Szilveszter

HOLT-VAGÁNY

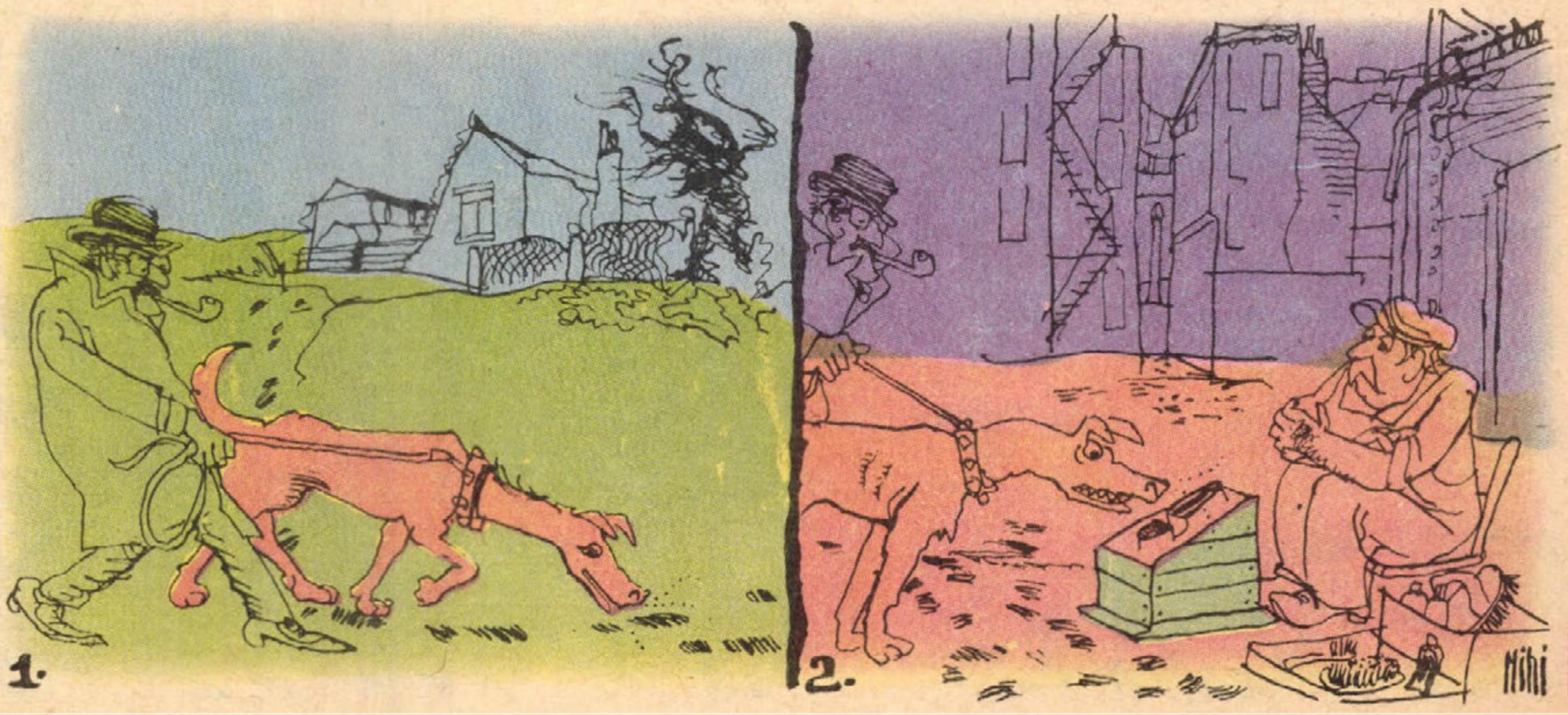

FÉLBETÖRT KARRIER

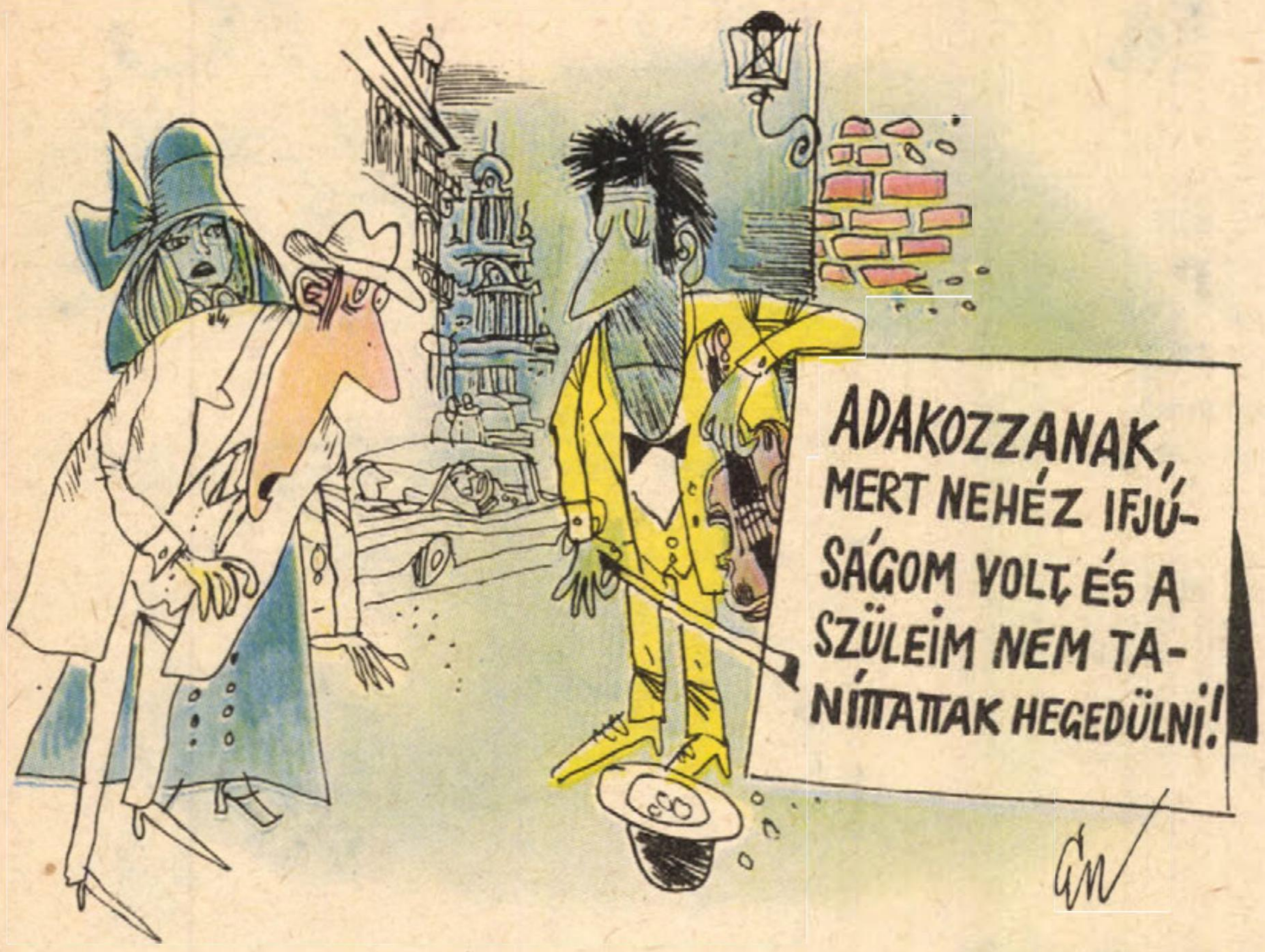
ADAKOZZANAK, MERT NEHÉZ IFJÚSÁGOM VOLT, ÉS A SZÜLEIM NEM TANÍTTATTAK HEGEDÜLNI!

MEGEMLÉKEZÉS

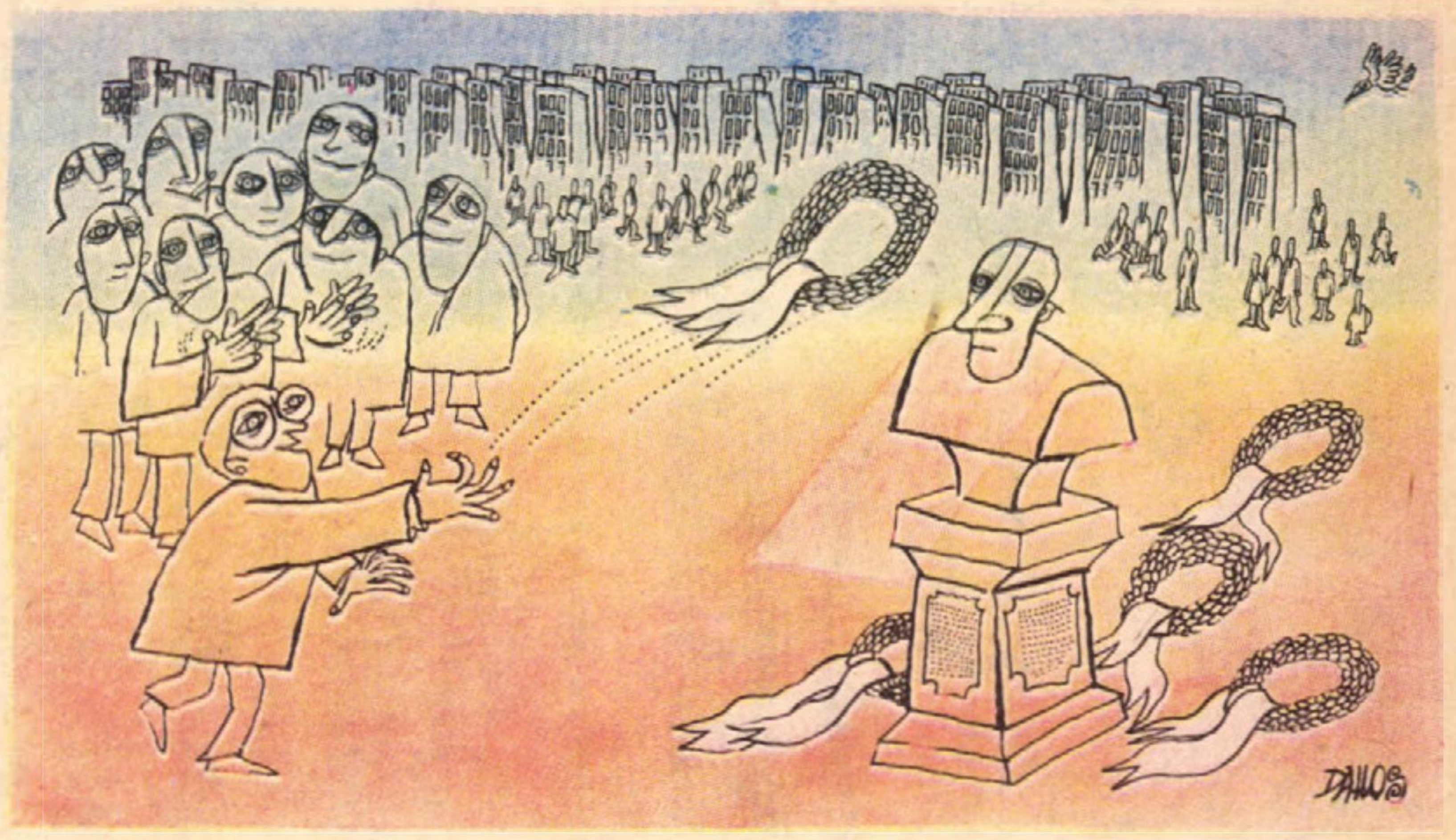

VERÉB-BALLADA

Egy kis veréb a pesti égbolt
alatt emelkedett verébkort
élt meg, s hogy jó emlékezet
maradjon meg nyomán, ne vessék
szemére, mit s hol vétkezett,
inkább jó szívvel emlegessék,
ekképpen végrendelkezett.

Ha szemtelennek mondanak,
engem méltatlan ér a vád,
hisz jelszavam az volt s maradt:
„Szemesnek áll csak a világ."
S ki eszerint él, az kitart,
mert bölcs s életre is való:
lám, én túléltem, hogy kihalt
a pesti utcáról a ló.

A műízlés fejlett minálunk
a tollas népi együttesben:
ha dicsérünk, csak együttesen,
s bármely szobrot meg is bírálunk,
sőt elvi álláspont ez is,
mert mielőtt rá pöttyet ejtünk,
fölötte ugri-táncot lejtünk
s ezt csiripeljük: giccs, giccs, giccs!

Dacosan mindent lecsinálunk,
ez életelvünk s elemünk,
hisz mást mi nem is tehetünk.

De most, hogy csakhamar elválunk,
hadd kérjek, kedves emberek,
bocsánatot titőletek,
ha néha túlsok volt a jóból.

S ha rosszul céloztam, avagy
kifogytam a municióból,
fogadjátok tőlem a nagy
beismerést, hogy mulasztottam.

Megkövetés

Sajnálom, hogy elszalasztottam,
és . . . .-ra nem
ejtettem.
(Az üres helyen
milyen név álljon, azt kiki
tetszése szerint töltse ki.)

Radó György

70 ÉVES A MAGYAR LABDARÚGÓ SZÖVETSÉG

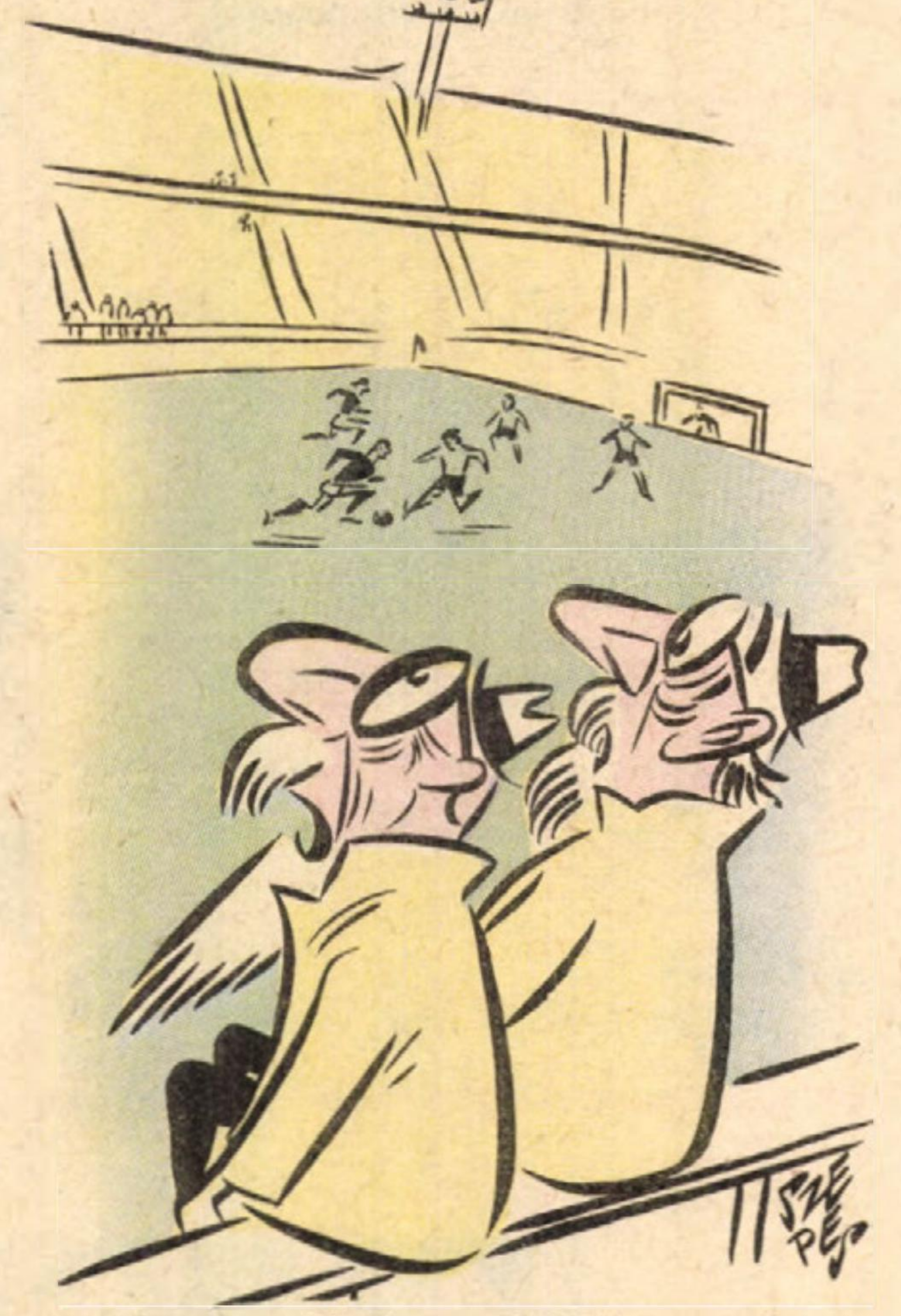

– Az én időmben, 1901-ben azért valamivel több néző volt...

SZERENCSE, LE...

Az UPI-hírügynökség jelentése szerint Nevada játékkaszinóiban az 1970-es év során a játékosok több mint félmilliárd dollárt veszítettek.

Érdekes! Pedig valamennyien nyerni akartak.

a VILÁG ANEKDOTAKINCSÉBŐL

Giuseppe *Verdi* éppen a Trubadúr partitúrájával érkezett kiadójához, amikor összetalálkozott egy választékos ízlésű, emelkedett lelkületű zenekritikussal.

— *Megengednéd* — nyúlt a partitúra után a kritikus —, *hogy kicsit belelapozzak, s néhány oldalt lezongorázzak belőle...?*

— *Készséggel, barátom* — felelte Verdi, s nyomban kikereste a híres cigánykórust. A kritikus leült a zongorához, eljátszotta a számot és hümmögött.

— *Nem tetszik?* — érdeklődött a komponista.

— *Hát nem nagyon* — vonogatta vállát a kritikus, de Verdi egyáltalán nem keseredett el. Sőt: elégedetten dörzsölgette kezét, s egymásután még néhány részletet választott ki a zongorázó kritikus számára. Azonban egyikkel sem volt sikere. Sem Manrico, sem Leonora, sem Azucena áriái nem nyerték el a kritikus tetszését. Éppen ezért a zenekritikus roppant meglepődött, amikor végül is Verdi örömtől sugárzó arccal, elégedetten megölelte.

— *Mit jelent ez?* — kérdezte meghökkenve. — *Mit ölelgetsz engem olyan boldogan?*

— *Drága barátom* — lelkendezett Verdi —, *végre megnyugodtam. Én ugyanis egy népi és népszerű operát akartam komponálni, nem a kritikusoknak, hanem a közönség számára. Ha neked tetszett volna a Trubadúr, akkor a nagyközönség biztosan nem fogadná a szívébe. De mivel szerencsére nem tetszett, így a legjobb reményekkel indíthatom útjára...*

*

Egy dilettáns tollforgató megkörnyékezte Emile Augier költő-drámaíró akadémikust, hogy a Francia Akadémia legközelebbi tagfelvételénél adja rá a szavazatát.

— *Szívesen szavaznék Önre* — felelte Augier —, *de van egy bizonyos dolog, ami ezt teljesen lehetetlenné teszi.*

— *És mi az, ha szabadna tudnom...?*

— *A művei, Uram, a művei... Csak a művei akadályozzák meg, hogy tagja lehessen az Akadémiának. Mert ha egy könyvet sem írt volna, akkor mindjárt kevesebb lenne a nehézség...*

Békés István gyűjtése

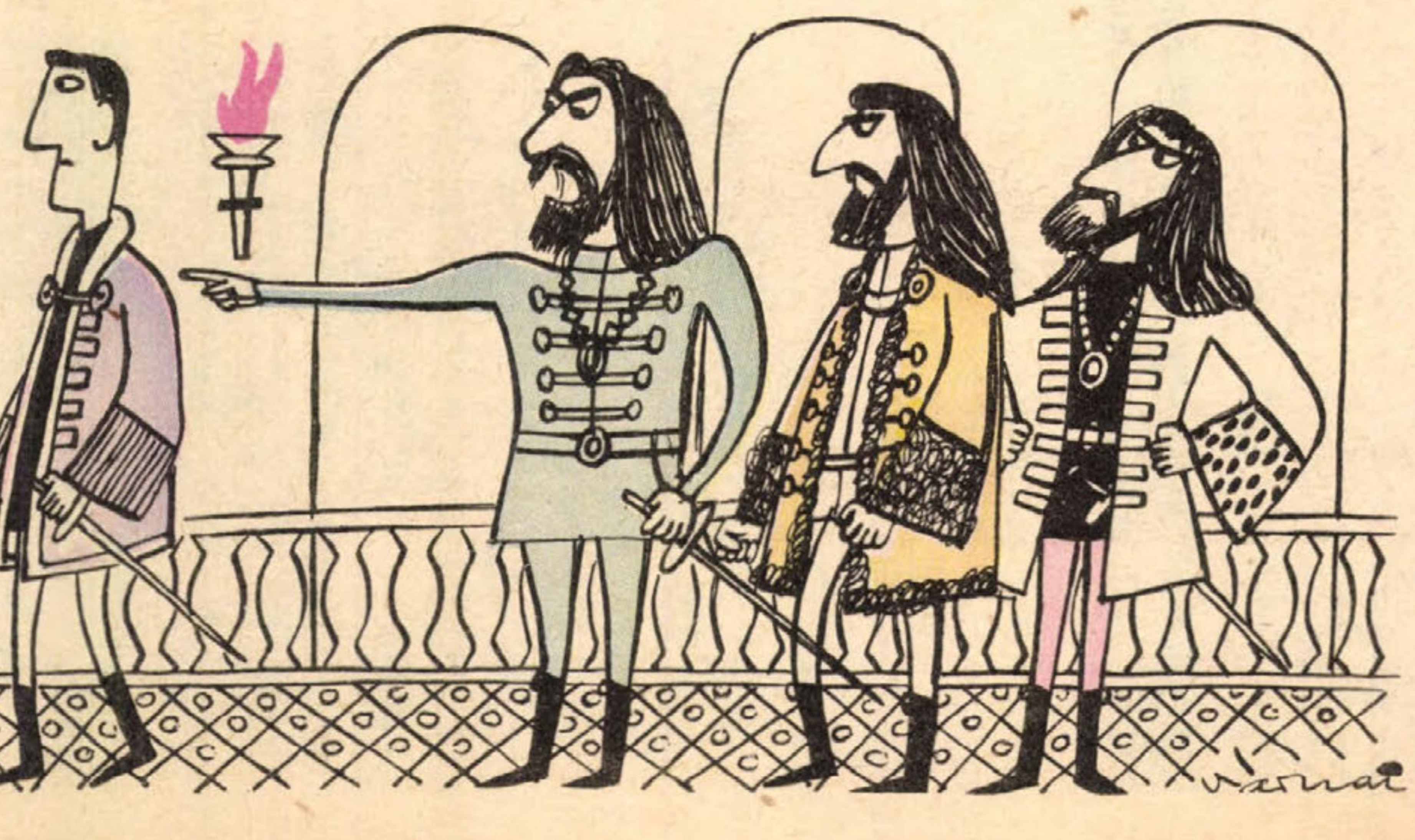

MÁR AKKOR IS...

– Nézzétek, barátim, hát nem kész hippi ez a siheder?...

ÖRÖM

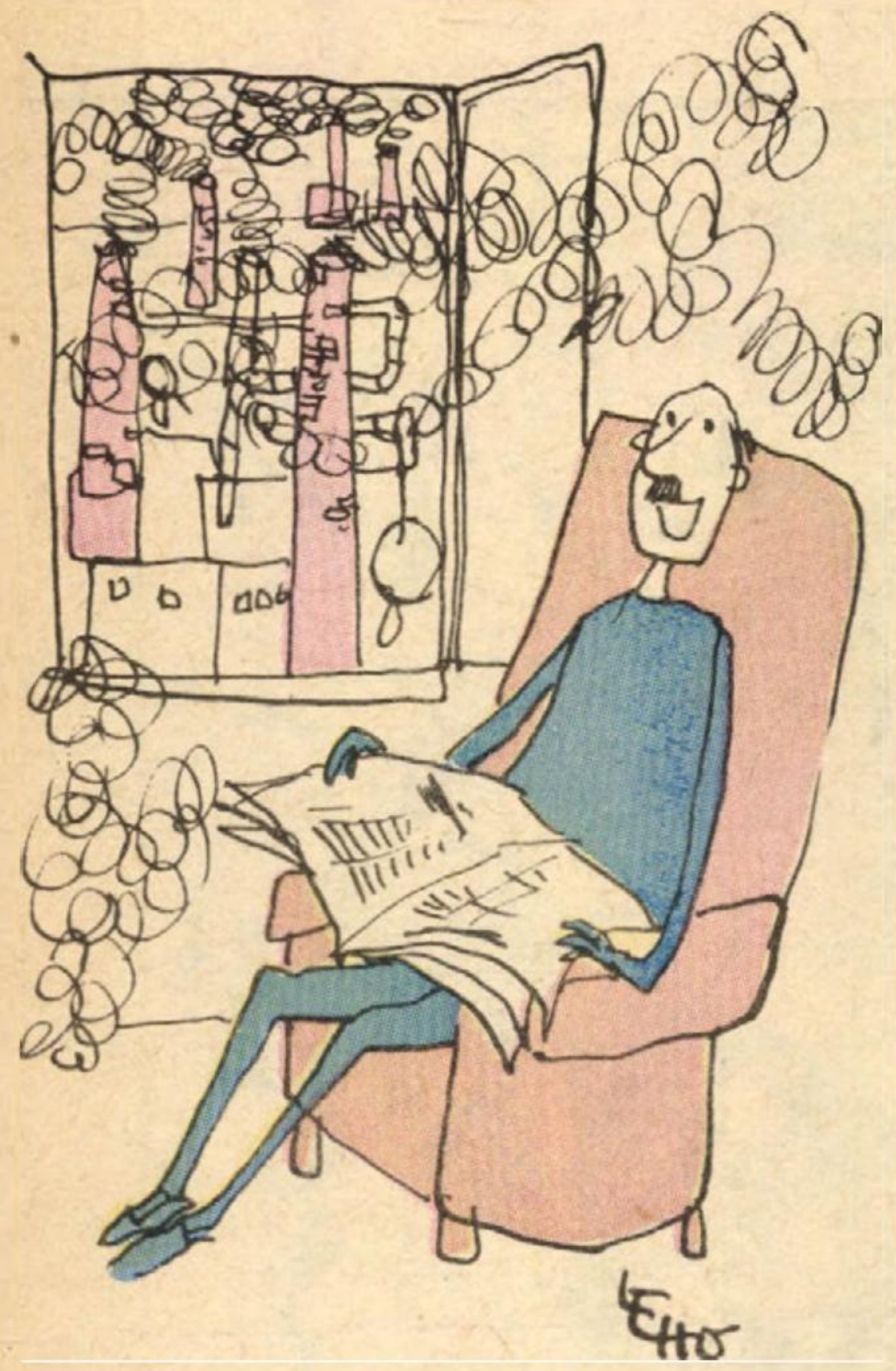

– Hurrá, mama! Zöldövezetnek nyilvánítottak minket!

RÉBUSZ

168. rejtvényünk megfejtése

ℒ -t
F -t

Felelőtlen

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:
Tóth Miklós, Karancsalja, Petőfi út 19.
Ujváry Béláné, Pápa, Jókai u. 39.
Kalocsay Ernő, Bp. II., Káplár u. 15—17.

170. REJTVÉNYÜNK

H -Y

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.
A megfejtéseket legkésőbb április 5-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, 8. Pf. 53.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. — 71.2487/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással. Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre

INDEX: 25.504

A Ludas Matyi levélcíme:
Budapest, 8. Pf. 53.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

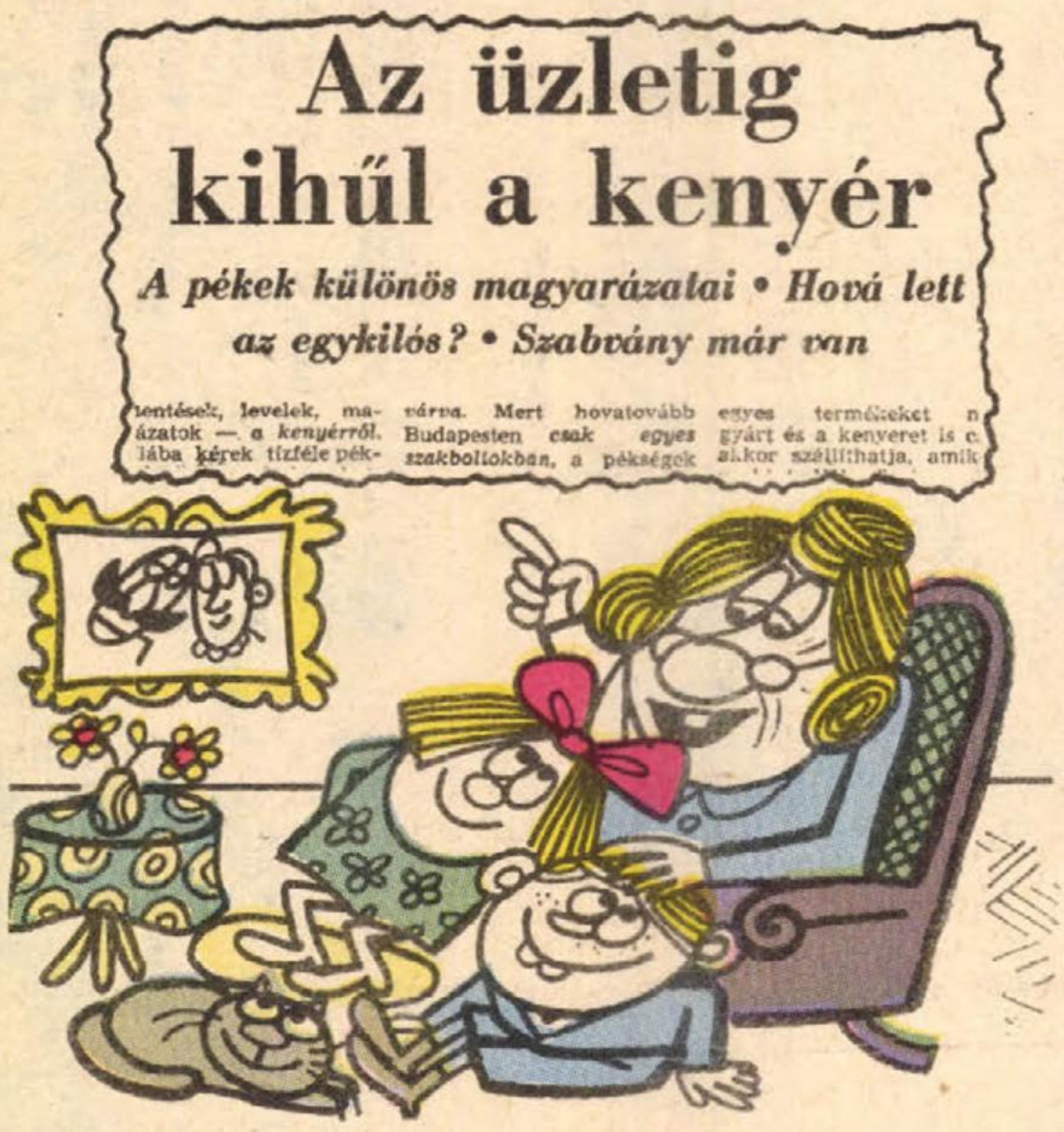

Az üzletig kihűl a kenyér

A pékek különös magyarázatai • Hová lett az egykilós? • Szabvány már van

...jelentések, levelek, ma-...ázatok — a *kenyérről*. ...lába kérek tízféle pék-... várva. Mert hovatovább Budapesten csak egyes *szakboltokban*, a pékségek egyes termékeket ... gyárt és a kenyeret is ... akkor szállíthatja, amik...

– Most a mesebeli boltosról mesélek nektek, gyerekek, akinél mindig lehetett friss kenyeret kapni, és minden vevőnek visszaköszönt.

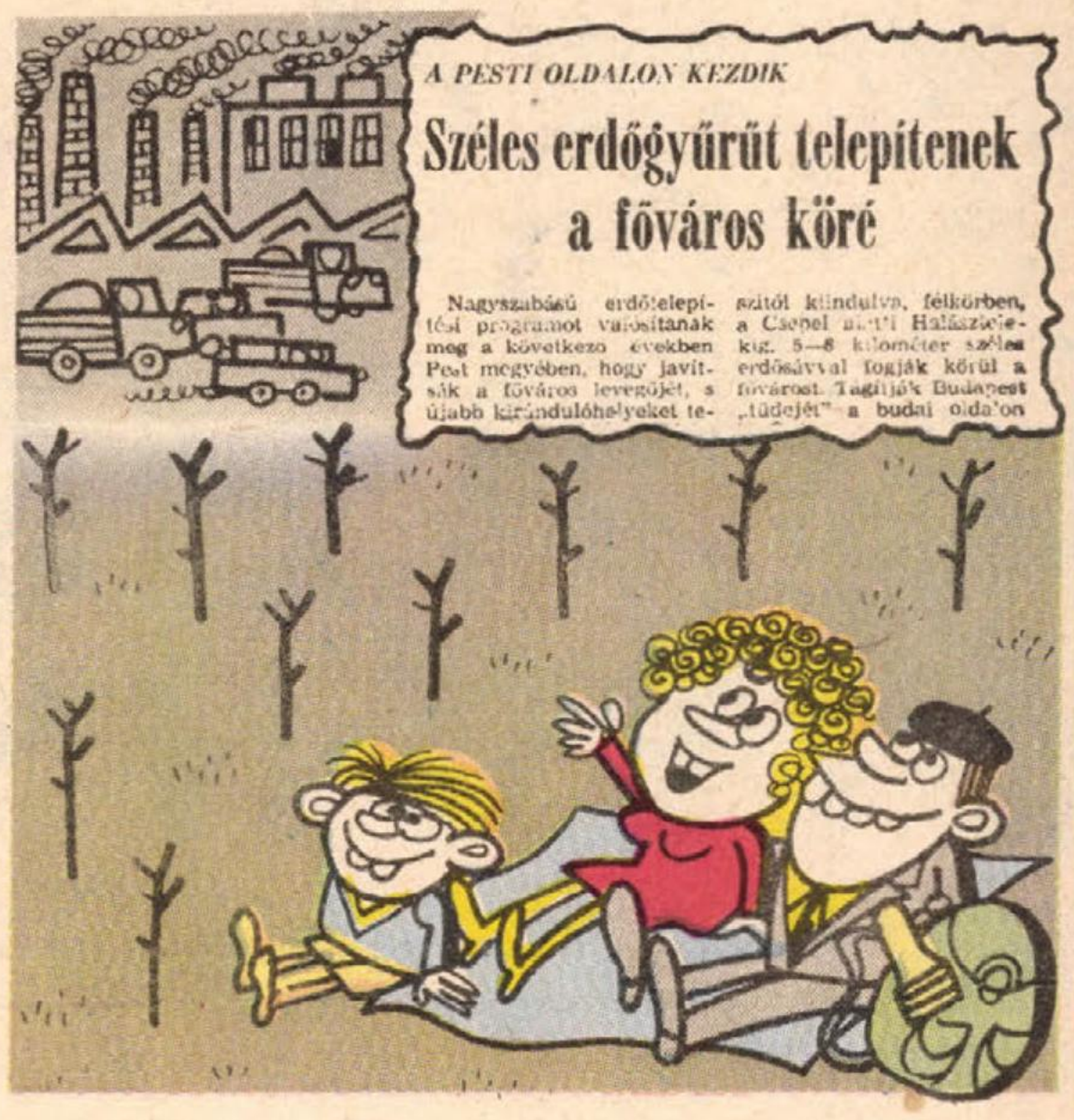

A PESTI OLDALON KEZDIK

Széles erdőgyűrűt telepítenek a főváros köré

Nagyszabású erdőtelepítési programot valósítanak meg a következő években Pest megyében, hogy javítsák a főváros levegőjét, s újabb kirándulóhelyeket te-...sztől kiindulva, félkörben, a Csepel [illegible] Halászteleikig, 5—8 kilométer széles erdősávval fogják körül a fővárost. Tágítják Budapest „tüdejét" a budai oldalon

– Ugye jó gondolat volt kijönni az erdőbe, egy kis friss levegőt szívni?...

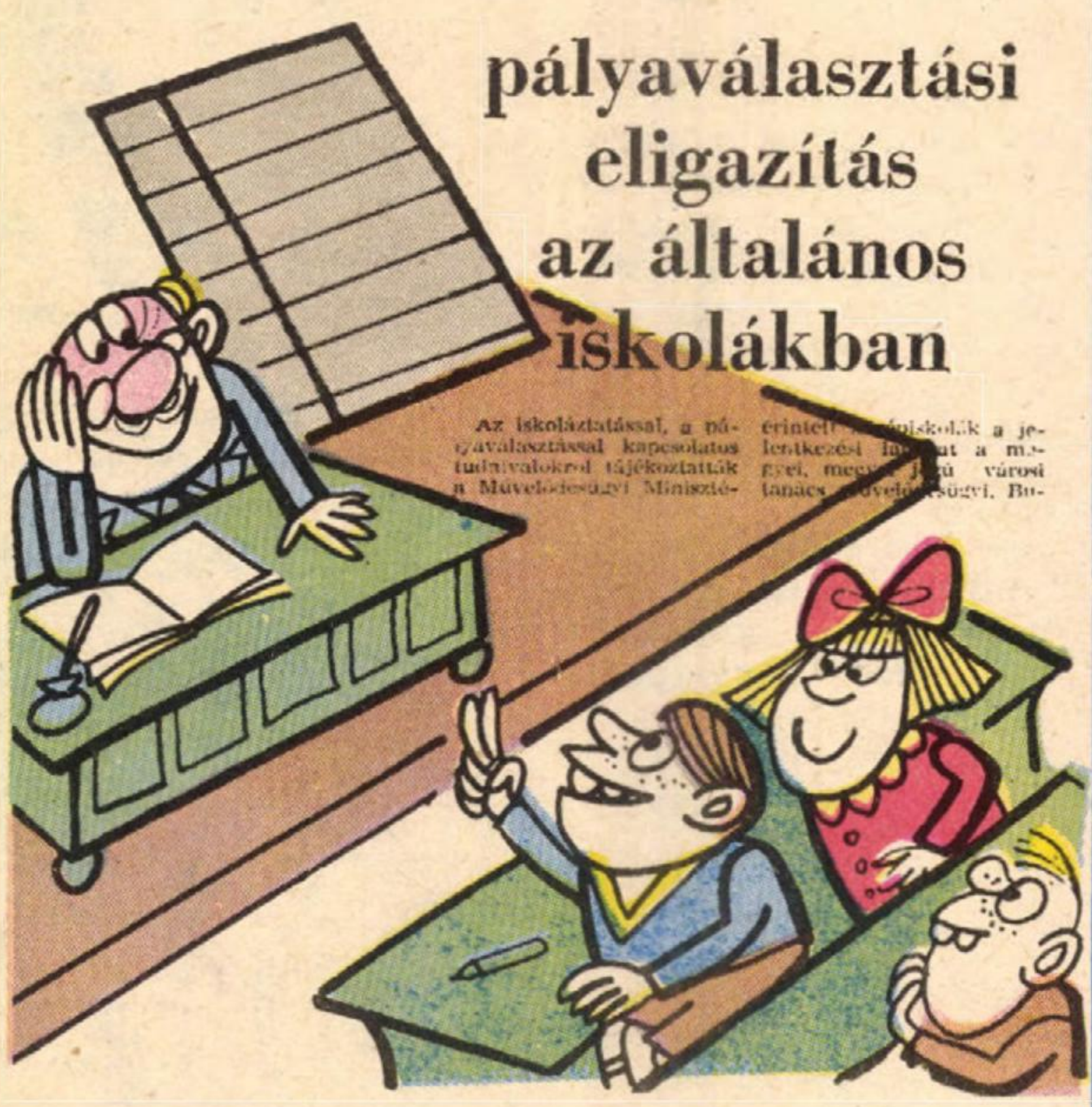

pályaválasztási eligazítás az általános iskolákban

Az iskoláztatással, a pályaválasztással kapcsolatos tudnivalókról tájékoztatták a Művelődésügyi Minisztérium [illegible] érintett [illegible] iskolák a jelentkezést [illegible] a megyei, megyei jogú városi tanács művelődésügyi, Bu-

– Ipari pályára szeretnék menni, de ne tessék elárulni a mamának!

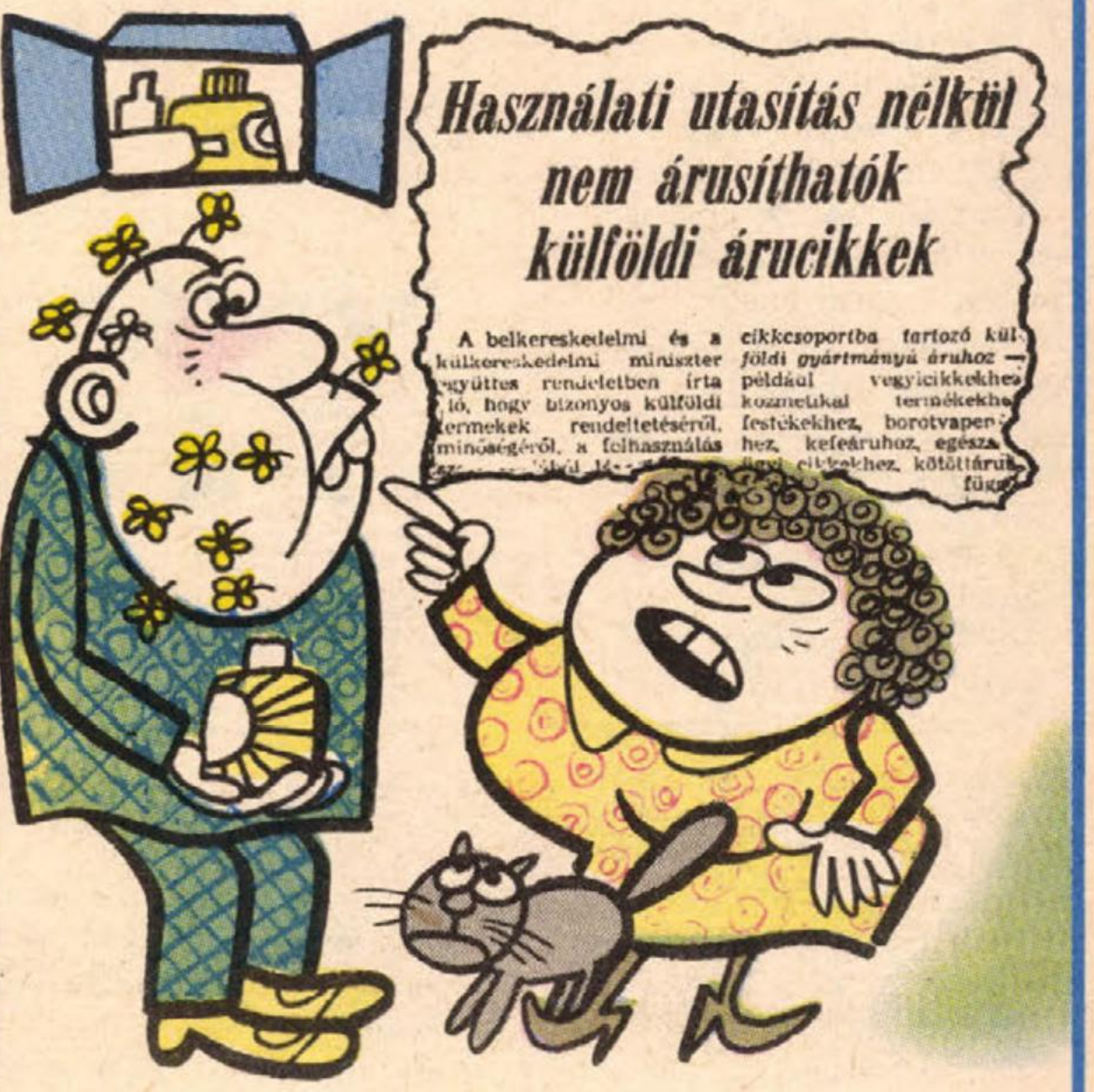

Használati utasítás nélkül nem árusíthatók külföldi árucikkek

A belkereskedelmi és a külkereskedelmi miniszter együttes rendeletben írta ...ló, hogy bizonyos külföldi ...termékek rendeltetéséről, minőségéről, a felhasználás ... cikkcsoportba tartozó kül*földi gyártmányú áruhoz* — például vegyicikkekhez, kozmetikai termékekhez, festékekhez, borotvapengéhez, kefeáruhoz, egészségügyi cikkekhez, kötöttáruk... függ...

– Látod, fiam, mondtam, hogy nem arcszesz, hanem dísznövény-serkentő!

KOPRODUKCIÓS VERSEK

(A költő ezúton mond köszönetet Ady Endre, Arany János, Kölcsey Ferenc, Petőfi Sándor, Vajda János és Vörösmarty Mihály nevű, többnyire ismert szerzőknek, akik nem gördítettek akadályt töredékeik további felhasználása elé, ezzel is elősegítve, hogy e sorok írója időtálló remekműveket hozhasson létre.)

EGY ÜZEMI ÉTKEZDÉBEN

Mint a Mont Blanc csúcsán a jég,
minek nem árt se szél, se nap,
olyan hideg ma az ebéd,
amit a dolgozó bekap.

ITALBOLT

Falu végén kurta kocsma,
onnan rúg ki a Szamosra
minden részeget a csapos,
aki mindennap másnapos.

KRIMI

Párizsba tegnap beszökött az ősz,
Szent Mihály útján suhant nesztelen;
Maigret felügyelő loholt a nyomában,
s így szólt: Egy szót se! Jöjjön csak velem!

INTELEM

Hass, alkoss, gyarapíts, s a haza fényre derül!
Lassan, Kloss, alakíts, s a krimi filmre kerül!

KÉK FÉNY

A radványi sötét erdőben
tőrt találtak Bárczi Benőben.
Tőrbe csalták Benőt, a tőrt meg Benőbe,
azért lett oly korán halandó belőle.
Jól itthagyta Kund Abigélt,
akit mindig unt, amíg élt.

ÉPÍTKEZÉS

Áll-e már az ősz Peterdi háza?
Válaszol az építőipar:
Állni fog! De nem könnyű, elvtársak!
Most tárgyalunk Vörösmartyval.

Székely Dezső

A PRÓBAFÜLKÉBEN

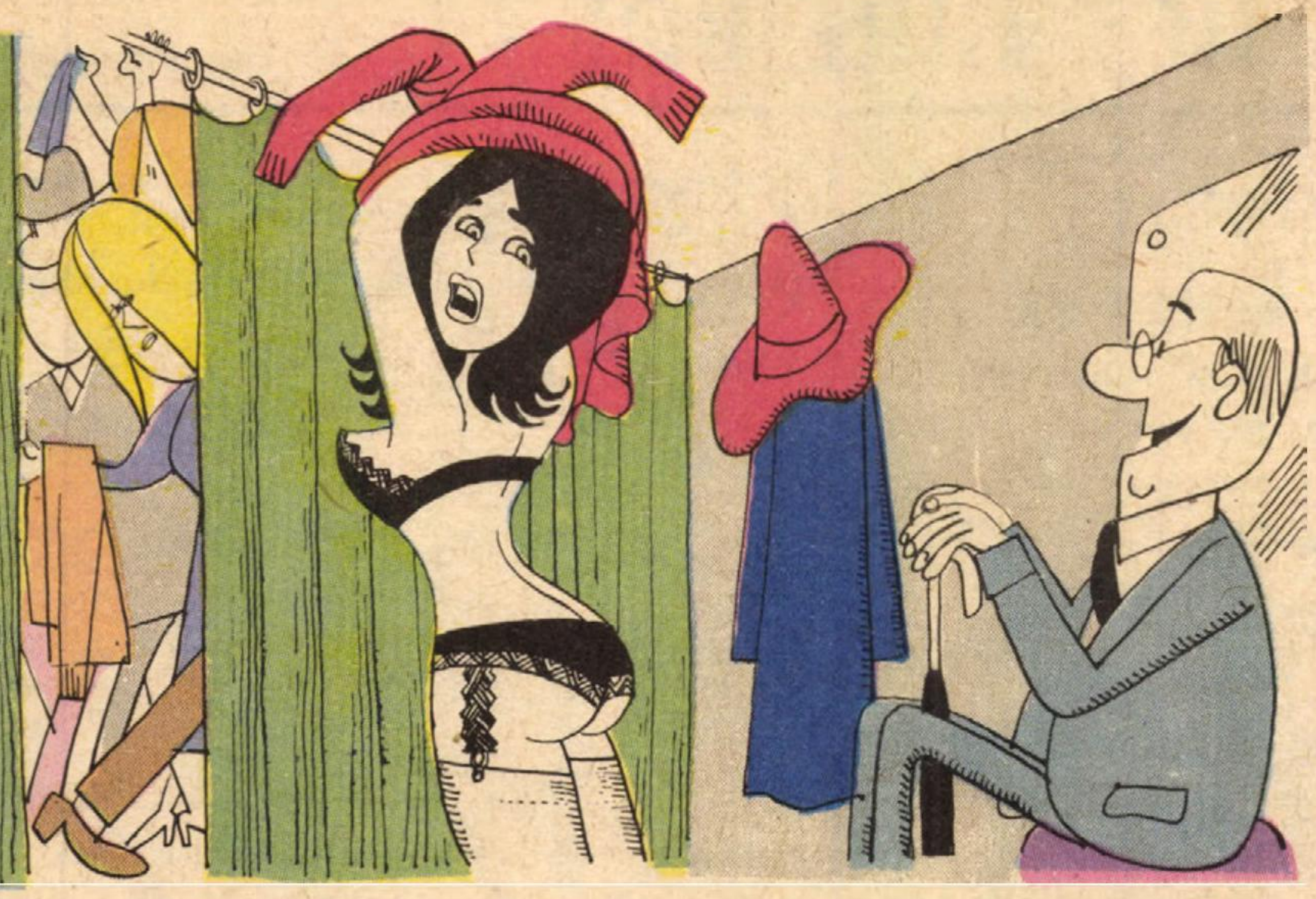

– Te jó ég! Azt hittem, hogy a férjem!
– Én meg azt hittem, hogy még mindig a feleségem próbál!

RÓZSASZÍN ÚSZÓSAPKA

A múltkoriban telefonon fölhívott egy kedves női hang, és azt mondta, adna nekem egy jó témát, ha érdekel.

A jó témák és a kedves női hangok tulajdonosai mindenkor érdekelnek, tehát megkérdeztem tőle, miként juthatok hozzá. (Hála édes anyanyelvünknek, a „hozzá" nem csak a témára vonatkozhat. Ugye?)

A hölgy tökéletesen értett magyarul, mert azt válaszolta: „Tudom, maga uszodázó ember. Legyen hát holnap délelőtt tízkor a Lukács kis medencéjénél. Ismertetőjelem: rózsaszín úszósapka. Ha késik, a vízben leszek."

Késtem vagy tíz percet, tehát utasítása szerint a medencében kerestem. Tél volt, nem úszkáltak sokan, megszámoltam, tizenöten. Azok közül két férfi hajadonfőtt, a többi tizenhárom közül tizenegyen rózsaszín úszósapka volt.

Iskolás gyereken, nyugdíjas hölgyön, középkorú férfin — vagyis nemtől és kortól függetlenül tizenegyen, az úszósapkások nyolcvanöt százalékán, rózsaszínű sapka volt.

Azt hittem, valami egyesület tagjai, talán egy absztrakt futballcsapat tagjai tartják lazító edzésüket, s már elkészültem rá, hogy ugratás áldozata lettem. amikor kiszállt a habok közül az egyik rózsaszín sapkás hölgy, és azon vizesen hozzám lépett.

— Látom, engem keres — mondta mosolyogva. — Én telefonáltam.

— Kezicsókolom — üdvözöltem és miután jobban megnéztem, az újságíró tárgyilagosságával folytattam —, valóban Önt keresem és az ígért témát. Ne haragudjon, nem tudtam fölismerni a sok rózsaszín úszósapka között.

— Akkor már meg is kapta a témát. A kereskedelem uniformizálta az úszósapkát. Hát nem borzasztó? — kérdezte fölháborodva, s hogy nem háborogtam vele, lemondóan legyintett, és visszaugrott a vízbe.

Ott álltam megfürödve, de szárazon. Csalódtam a nőben, és csalódtam a témában. Bánatomban hát magam is beugrottam a vízbe, de előbb föltettem a rózsaszín úszósapkámat.

Sólyom László

KI KELL HASZNÁLNI AZ IDŐT

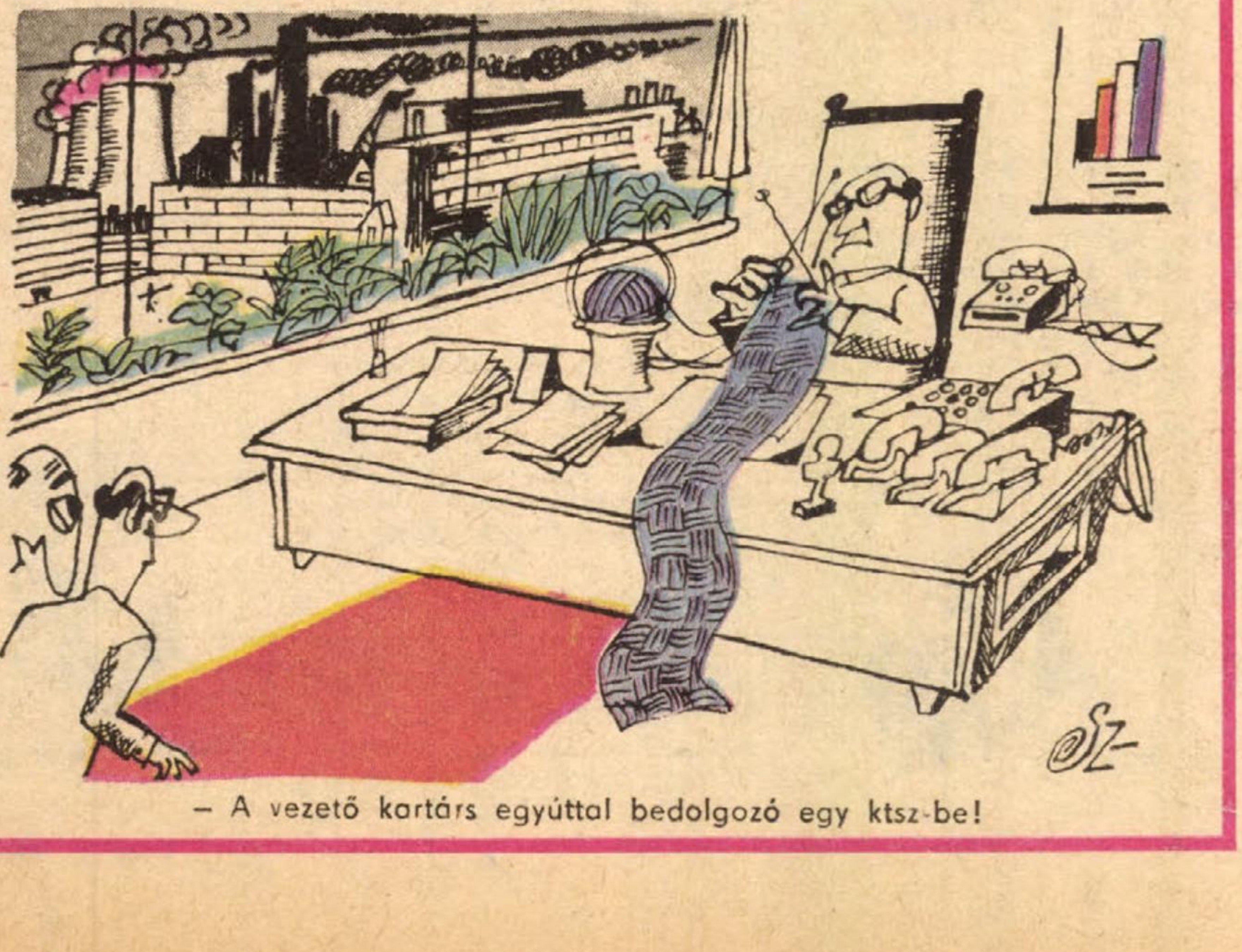

– A vezető kartárs egyúttal bedolgozó egy ktsz-be!

Megjelent a Ludas Magazin áprilisi száma

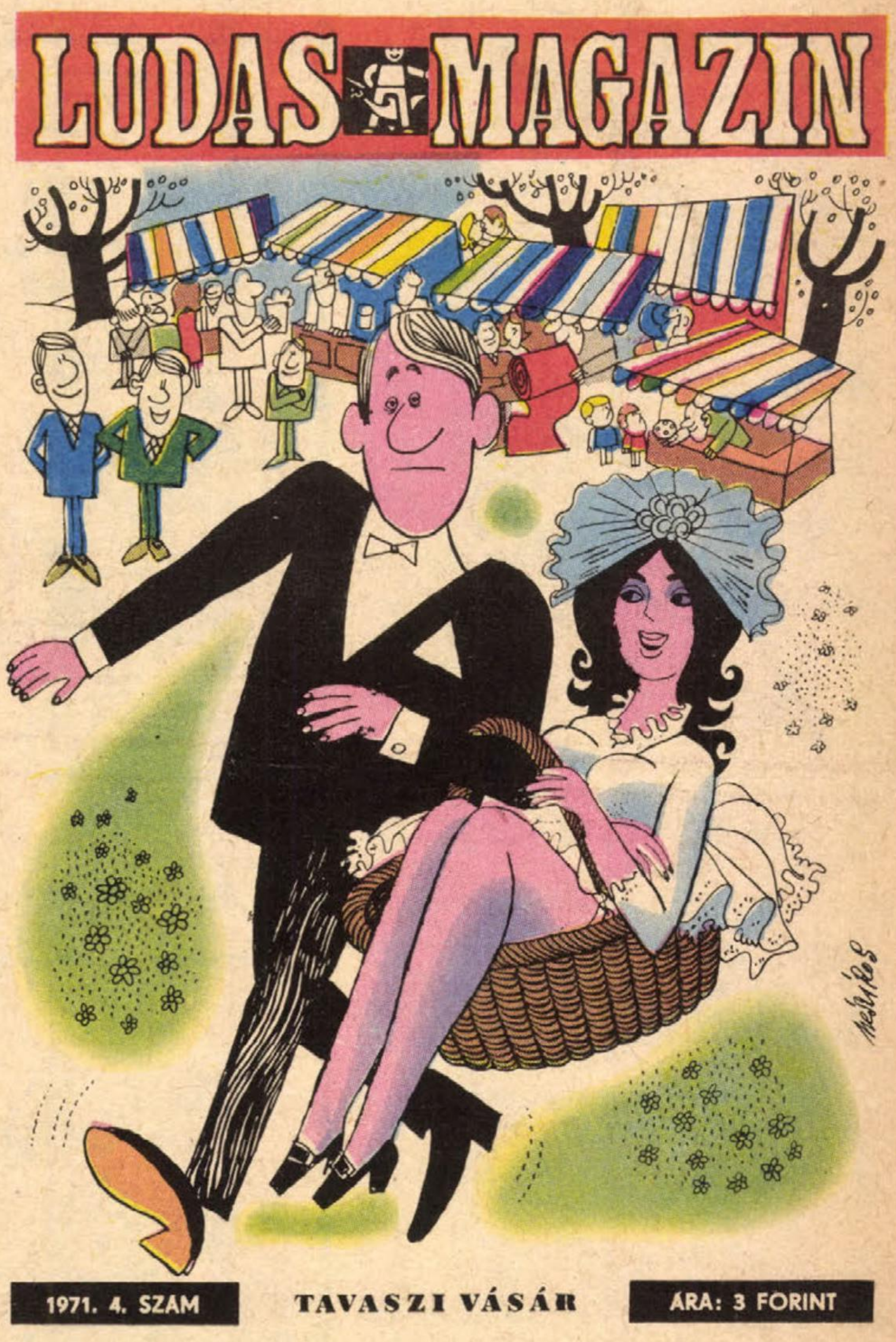

LUDAS MAGAZIN

1971. 4. SZÁM TAVASZI VÁSÁR ÁRA: 3 FORINT

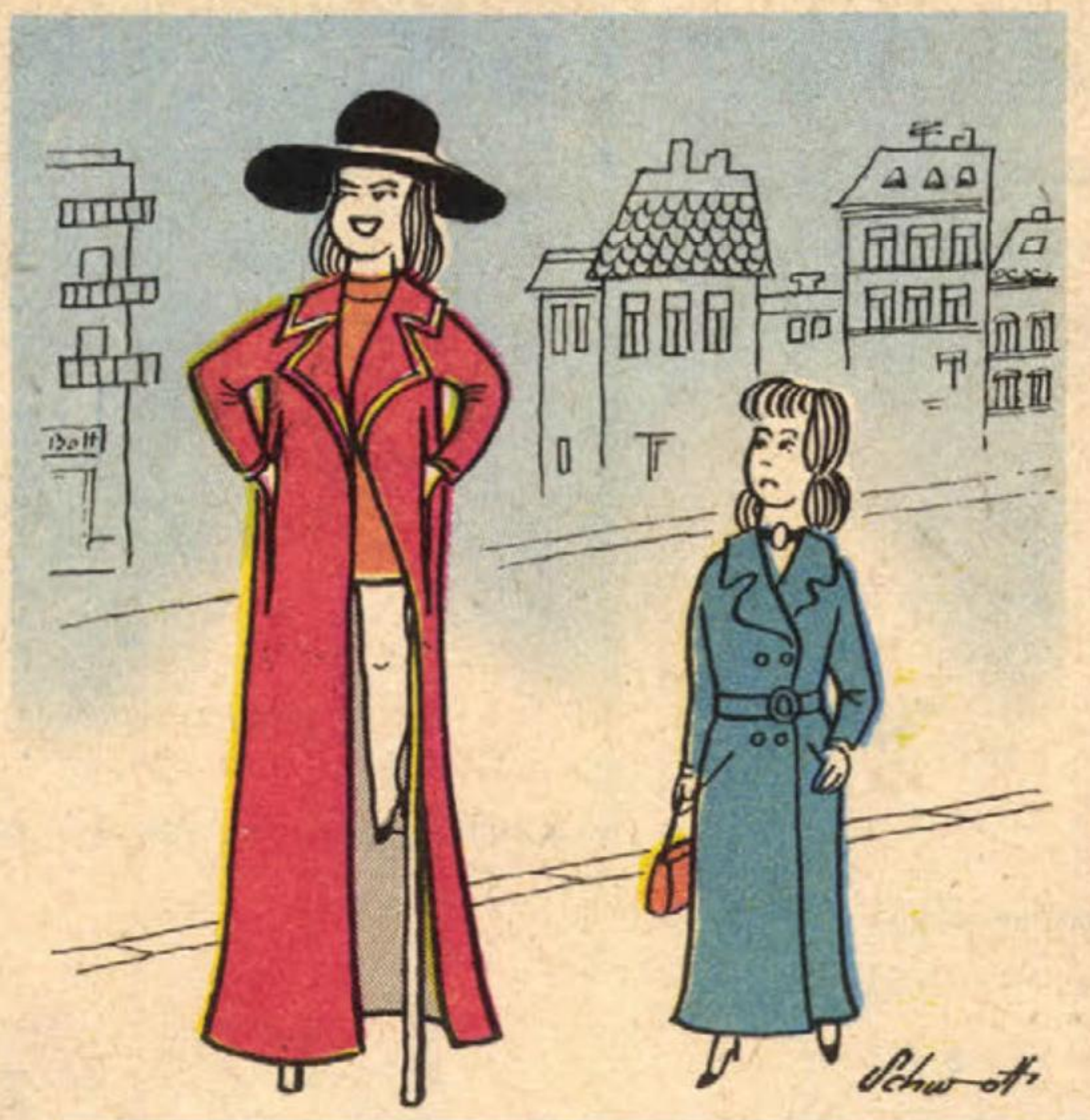

MAXI

Tisztességtelen verseny

ÉRDEKLŐDÉS

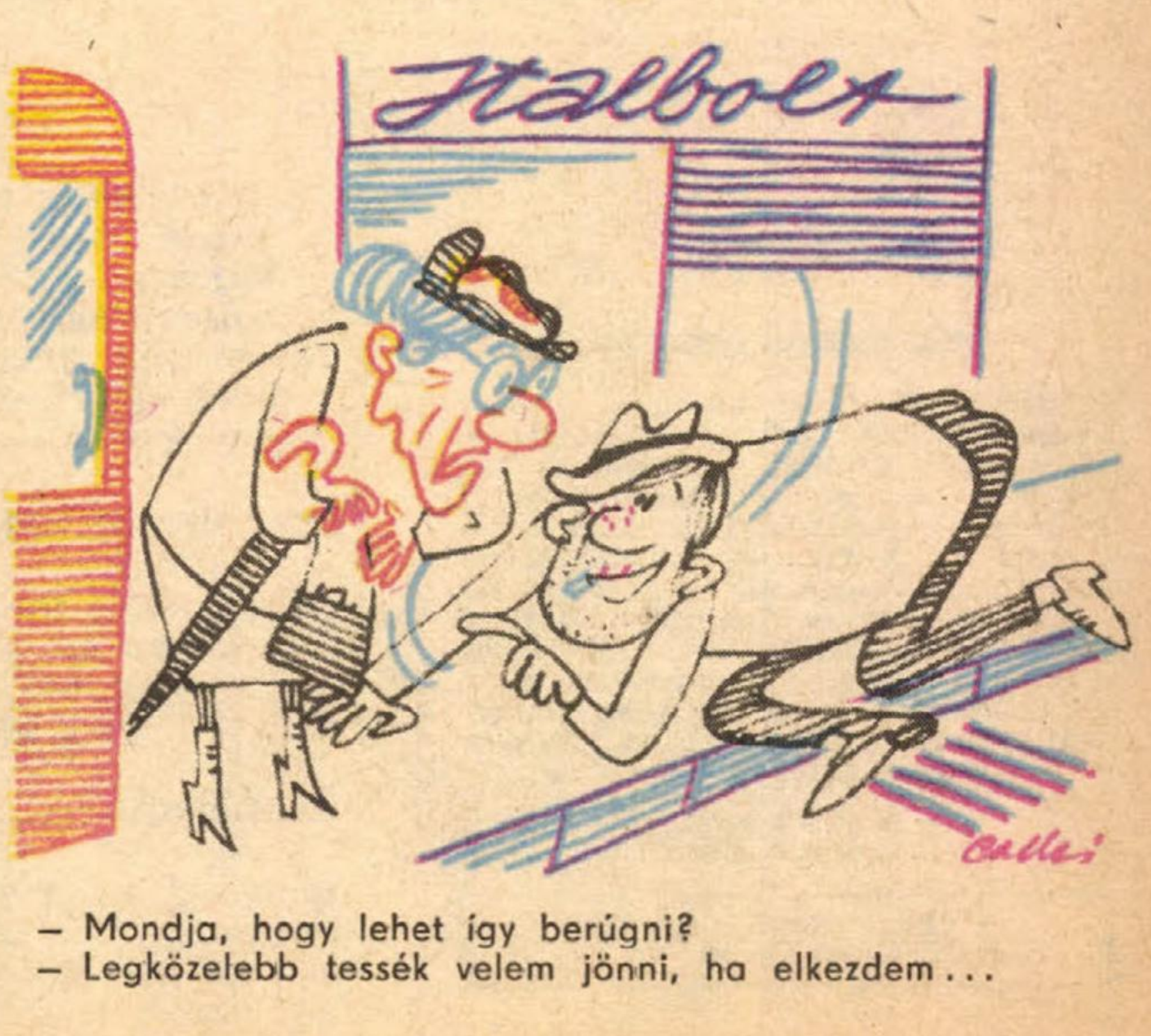

– Mondja, hogy lehet így berúgni?
– Legközelebb tessék velem jönni, ha elkezdem...